

Δημοῦχος κορυμαυρίου
Ἀπορρομοῖος ἡ παιδεία σ. 156,

Λυσοσίας

ὁ Κόσμος τράμας

Μὴν εἶσαι σὺ ὁ Πατριάρχης, μὴν εἶσαι καὶ ὁ Λυσοσίας;
Εθν. ἄσματα ἐπὶ Ἑλλάδος (Ἐλαρ. ὁ "Ἑλληνισμός") 1896
σ. 88

• ORTODOKSIA, DERGISI

Fener Rum Patrikhanesi

Istanbul-Turquie

Καταβόρπις Περνί
Σημ. 151 & 141-143

μσο. ζήλημα

Αποστολ. Εφρημ. τόμ. Α' 92, 119, 106, 394

Αποστολ. εφρημ. 133 B; 4L 45

Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι κατέχουσι σπουδαίαν δέσιν ἐν τῷ ἀναγκάσει τῶν
 ἔθνους, ἀλλ' ἀφόβως ἐγένοντο ἐν τῷ ἑλληνικῷ ^{ὑπόστασι} ὄργανα τῆς κομμωτικῆς μα-
 ρίας ἐκπομπῆς τὸν ὑψηλὸν ὑποορισμὸν καὶ κατήτησαν ἀχρηστοί. Οὐκ
 ἴσταντο ἡλικίᾳ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἀγραμμάτῳ ἀλίῳν ἐδημιουργοῦσε τὴν
 τρυφὴν τοῦ ἱερέως καὶ διδασκάλου. Τούτων τὸ ἐπιτελεσθέν ἔργον εἶναι ἀνε-
 γκαταστάσι τῶν σφραγιτικῶν ἐπιπέδων καὶ τῶν ἐπιπολετικῶν με-
 ταμορφωτικῶν τοῦ μεγάλου ἀλεξάνδρου: διότι τὰ τὰ τὸ ἀσέβητον κρα-
 τὸς διέλυσαν οἱ Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν καὶ
 ἐφαρμάσωσι τὸ ἴδιον διὰ τὸ πνευματικῶν κρείττος τῷ χριστιανῷ
 οὗτοι μακροὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἐξεχρησιάζουσιν τὸν ρωμαϊκὸν λαόν
 ἐδημιουργήσαντες τῷ χριστιανικῷ τῷ βοξάντικῷ ἐνδοξῶν αὐλομα-
 τικῶν. Ἀλλ' ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις οἱ διδάσκαλοι ἔνεμα τῶν
 μακροποικῶν καὶ τῶν νέων ἀνακρατικῶν ἰδεῶν ὑποώδενσαν ὅλην
 ἐκταστροφῆς. τοὺς ἐμῆρῆσαν οἱ κομμωτιστοὶ καὶ ἐγένοντο οὐ μόνον
 διαστροφῆς κήρυκες τῶν ἀριστοκρατικῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ καὶ φοβεροὶ ἀρχηγοὶ
 τῆς συρροῆς. ὁ Διμ. Πριόβολος ἠ' ἡσαστῆσαν ἔργων, παλαιὸς δημο-
 διδάσκαλος ἐν Καρμενποῖς, ἐχρημάτισε πολιτικὸς μαθητὴς ἐν τῷ
 Μαυρίῳ ἀπὸ συνταγματάρχου τοῦ ΕΛΑΣ. διαβόητοι δὲ διὰ τὴν ἀγριότη-
 τα ὁ λαοσπῆς καὶ ὁ ὑψηλάντις καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι. Ὅσοι ἔμεναν ω-
 στοὶ ἐσφάγησαν, τὸ ὁ Καρ. Ρημοῦλης ἐν Βούρμας, εἰς 35 ἑθνα-
 στικῶν τὸ εὐαγγέλιον, ἄλλοι δὲ διὰ τὰ σωθῶσιν ἐγματοκλίτων τὰς δέ-
 στικῶν. ἐν τῷ Κόνιτσαν τὸ γυμνάσιον ἐλειτούργει μὲν ἕνα μα-
 θητικῶν, τὸν μαθηματικῶν. ὁ θεολόγος διορισθεὶς δέμενε ἐν
 Ἰωάννινα, ἀπὸ ἧς ὁ κῆρυξ ἔφεχεν ἐν Κόνιτσαν τὰ δαυμάσια
 τῆς συντελεσίας τῆς νύκτος. Ἐσπαρχθὲν ἰδέμενα ὅλην, ἕως οὗ,
 ματ' ὀρθῶσιν τὰ σιμῆν τὸ ὑπουργικῶν μαθητῶν τῶν.
 ὁμολογῶ δὲ δὲ ἔργον παρανόσιν καὶ ἐκποσίασιν πολὺν τὰ ἀείσω τὸν ὑπουργὸν Απ.
 Παπαδημόν τὰ εὐαγγέλιον τὸ γυμνάσιον ματ' ὀρθῶσιν. Τότε ἐνεδημῆθη ὅσα ἔργα
 εἶναι ἐν τῶν ἄρθρων ἢ "ἔσσια" (19-2-45) συζητιζούσα τῶν ἐπιπολετικῶν μεταμορ-
 φωτικῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεταμορφωτικῶν ἐν βίῳ τῆς ἐθνικῆς παιδείας. "Πῶσον δὲ
 ἀδελφοὶ ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ διασκευασθῆναι ἐν τὰς ἀσθενέστερας, γὰρ μὴ ἔχον ἀπο-

Περὶ τῆς οὐκ ἐπιπολετικῆς τοῦ Σουλίου ἀγριότητος καὶ τῆς ἐπιπολετικῆς
 ἡσυχίας

Περιγραφή

Χαρίν ἀνευγράφοιμ ἐκ τοῦ μετρ. κώδικος τοῦ λαυρ. ἀρχείου ἄρθρα τινά ἀναφε-
ρμένα εἰς τὸ μετόχιον τοῦ ἀγίου ^{Στεφάνου} ἢ τὸν ἐκείθεν εἰσρέοντα τῆ μισθῆ πρῶτον μαρ-
ρῶντα ἀπὸ τε τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ναοῦ καὶ ἀπὸ τῶν προσκυνητῶν,

φ. 109^β αψξθ' (1769), Ἰανουάριος.

3000 χρόσια ἤφεν μετρητὰ ὁ φρονηγόμενος κὺρ Γρηγόριος Θεσσαλονικεὺς ἐλθὼν
ἀπὸ ἀφρικανούβολου, ἀπέμωσεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγίου Στεφάνου, καὶ ἀναλόγια ὄσου
ἔκαμιν ἐκκὶ καὶ ἑτέρα ἤφεν καὶ ἓνα ὄσσημιον τῆς καλογραίας Μαγδαληνῆς ἔγραψεν
εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον, ὅλα ἔζηναν σὺμματα 1000. ² χρόσια 6000.

φ. 126^α αψπε' (1785), Ἰανουαρίου 1ε'.

Ἦλθεν ὁ φρονηγόμενος διδάσκαλος κὺρ Στραφεῖμ³ ἐκ τῆς ἀφρικανουπόλεως
καὶ μίαν ἔκαμε θαλάσσιον.

Μετρητὰ:

ἀναλόγια 6000

ἑτέρα μετρητὰ ὄσου τὸν ἔγραψαμ καὶ ἔδωκε τῶν ἀρχιερέων διὰ τὴν ἐκκλησίαν, ὄσου εὐμεγέθους καὶ ἰσότητος	1000
γράμματα καὶ τὸ ἔφεν εἰς λόμοισήρων	" 1000
ἑτέρα ὄσου ἔδωκε μετρητὰ ἰσοτήτερα	" 455
ἑτέρα ἀπὸ τρεῖς φροσκοπιῶν (εἰς) ὄσου ἔσπελε μετὰ τὸν ἅγιον κάρων	" 250
ἑτέρα διαφόρα τῶν ἀσφρωῶν	" 245
ἑτέρα εἰς μεμεγέτια τοῦ μετοχίου, τῆς ἐκκλησίας	" 425:39
ἑτέρα διὰ κωνδύλια καὶ μανουάλια καὶ διὰ ἓνα θολυκωνδύλιον με- εἰς κωνδύλια, καὶ διὰ τὸ ἀσίμωμα τῆς εἰκόνης τοῦ ἀγίου Χαλαμ- που καὶ ἓνα κοῦτὶ ἀρτοφορέου, καὶ διὰ δύο δυσκοπώθηρα ὄσου ἀνεκαίνοσε καὶ διὰ δύο ζυγαῖς ἑτέρα	" 2104:32
Διὰ τὸν σαῖ' ὄσου ἦλθε διὰ τὸν μαπαῖον τέρεμ ⁴ τὰ ὅ- ποια ἐδόθησαν μετρητὰ τῶν ἐπιφροῶν.	" 260
Διαφόρα τῶν ὄσων χρῶτων καὶ μισοῦ, διὰ τὰ χίλια χρόσια ὄσου εὐζέωσαν	" 325
	ἀσφραγί 5666: 11

¹ καὶ ἓνα - σὺμμα διεγράψασαν. ² τὸ χρῶσιον κατὰ τὴν ἐσοχὴν ἐκείνην ἦν 10 πλάσιον τοῦ νῦν χρῶσιου χρ-
οῦ ἢ οἱ λφράμα χρυσῶ (βλ. ἐξέλιξις Κοιρίλα λαυριώτου ἀσκητοῦ, Ζηνίτη 1929, σ. 158).
³ εὐλὸς ἦν διάσκιμος μουσικοδιδάσκαλος. ⁴ ὄσων τῶν λεγομένων διαφόρων.

... ἀνατολῆς Θεσσαλονικίης, Καισάρως + γιαντας τοῦ κοσμά Γιαννίλ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ πνευμα-
τικὸς Ἰωάννης Βολιώται, Στεφάνος Σικιῶν, Βασίλειος Βολιώτης, Διονύσιος Σκυριαῖ, Ζαχαρίας
ἐξ ἀνατ. Θράκης, Δαμιανὸς Κεραλλῶν, Ἐλευθέριος Θάσιος καὶ ὁ τελευταῖος (1913-23) Ἰωάννης Βόρσιος.
² τὰ 2000 χρόσια ἀναλεγοῦσιν σήμερον ἐπὶ 2000 γρ. σερβίνας (βλ. Εὐλοχίου Κοιρίλα λαυριώτου ἱστο-
ρία τοῦ ἀσκητοῦ κατὰ τὸν Α', Θεσσαλονίκη 1929, σ. 158) καὶ τὸ χρῶσιον ἔξισις κατὰ τὴν ἐσοχὴν ἐκείνην

της παραδοχής
Α' Οι εσωτερικοί πνευματικοί παράγοντες, οι διδάσκαλοι. Η αύρινη
της σκέψης της Γ. Σουφλίου - αρχιεπισκοπικοί αθηναίοι προστάται αυτών

είχα εσδεν εδημητριασθη η νεα ελιθιδροφορος γενεα ρεα; θε παιδδαγμασριασ η
διδασκαλοι η μετεδωμαν η τσοσάυηη ηύλασση τὸ ριόλωσση; αὐσὸ ἰὼν ἐμ.
σασιδεσικῶν ηγελῶ ἠρώλων η τῶν μεγαλεων (3) λογοτεχνῶν δεύτερον, ὁ ε.
σάρατος Γληνός, ὁ Τριανταφυλλίδης η ὁ Λελημούζος, οἱ ρεακτορομομοσικῶν
σασαί, ἐνήρησαν αὐσὸ τοῦ κῆρου, ἐν ἀσπιδεῖσαν τα "Μαροσσιακὰ" η τα
"Ναυπλιακὰ". η ὁ ρῆν ἠρώλος, ἀφῶ ἐπὶ δεκαεσικῶν ἠς δευθενῶν τας ἐμπα
δύσση η γεν. γραμματικῶν ἀσπῆγε τὸ νεὸν παιδδαγμασικῶν η σιδε-
κικῶν σῶσσημα εἰς τὰ σκελεῖα, εἰς ρεαβὰς εἰς Μόσση η ρεση-
δεις εἰς τὸν κομμουνιστικὸν ἠγῆτα ὁ εἰσσηγητῶν αὐτοῦ ἐν ἑλλάδι ἀναδιορ-
γασῶσασ τὸ ΕΑΜ κατὰ τὸν πλεὸν ἀριστοτεχνικῶν, ἀλλὰ η δασμονικῶν σῶ-
σσημα. οἱ δύο ἀίκοι διωριόσθησαν καδηγηταί, ἐμ τῶ ἠρώλων ρεακτορο, ἀ τῶ
πανεπιστημῶν Δεσσαλονικῶν. η καλερωδωσαν τὸ ἐπὶ τῶσση χρησασῶν
ἐλασῶν. ἰδρωσμενον ἐκαστὸ τέμενος τῶ Μουσῶν καὶ ἐκ ρεακτοροσδῆ
η κα ἐκρῆσση τοῖς φοιτηταῖς εἰς τὰ δευτὰ - οἱ σῶσσηροί τας τας Παντοσ.
σσημῶν τοῦτοῦ ἦσαν οἱ πλεῶστοι τῶν κασσεταναῖων ἐλασῶν - ἀν ε
σασάσθησαν οὐκ τὸ Δημοτικῶν σκολεῖων, ἠη τὸ ὁσῶσση ἀσῶ πολλῶν χρόν.
ἠκασεῖσασῶσ τα "ψῆλα βωῖα" μετὸν ἐκχυδαῖορῶν τῶ ρῆσσησ, ἐφήρησσαν
η ἐνσασδα τὸ ἀνατρεβῶν ρῆσσησικῶν σῶσσημα. ὁ Πασσαμαῦρος, ἀφῶ
ἠφασσῶν ἀρῆτα ἠρὸς διαφθορῶν τῶ ἐκπασδεῖσση η ἐκδωρηῖκῶν, κασσε-
τακῶν εἰς τὰς τάξεις τῶ κομμουνιστικῶν ἐν Μακεδονίῃ η ἠφασσῶν τὸ τε-
ρατῶδες ἀναρῶσικῶν "τὰ ἀετῶσσησ", ὁσῶ ρεαβὰ τῶ ρῆσσησ ἠτε-
ῖρῶσσησαν η σῶσση αἱ εἰρηῖκῶν ἰδῶν περὶ ἀρησικῶν, ἠθνοσ η κασσε-
νῶν η ἐπῆσδῶρῶν, ὁ ἀναρῶσικῶν κατὰ ρῆσσησ η πῆσσησ. Σηνῶκοί κασῶ-
τεχνοσ η ἀκαλαῖηπιλοὶ ὄροσ η ῆξεις κασῶκασσοσ κασσεκῶσσαν τῶν ἠφασ-
σαν ἑλληνῶν. ἀντῶσθησαν ἠε η τῶν ἑλλ. σῶσσησ τὸ τευχῶκῶσσησ ἠκαρῶν
κασσῶρῶσσησ (εἰ) η ὄροπῆδῶν βωσσησῶσσησ. οἱ νεὸσ ρεασ ἀναρῶσσησ κασσε-

1. Ὁλε μετὰ τῆ ἀποσῶρῶν τῶν Γερμανῶν ἐκπασδῶσση ἠ ἠρώλῶ ἠσῶ τὸν Γ. Πασσαμαῦρος,
κασσερῶσσησ, ὁ Γ. Ζεῶσ ἠσῶσσησ τῶ Γερμανῶν, ἐμ τῶ ἠρῶσ τῶ κομμ. κομμ. ἐκπασδῶσσησ
τοῦ Γληνοῦ ἀρησῶσσησ (β. "τὶ εἶναι τὸ ΕΑΜ", ἀθῆνα 1945). ὁ Γληνός ἐπὶ κασσεκῶν κασσε-
δῶσσησ ἠσῶ δῶσσησ ἠσῶ τῶν Γερμανῶν, ἀλλ' οὐλοσ δῶν ἠδῶσθησαν κα τὸν σῶσσησ ἠσῶ
κακαὶ ρῆσσησ ἀεῖδῶσσησ, ὁσῶ ἐκρῶσσησ ἠη τῶν σῶσσησ τῶ κασσεκῶν ἠσῶ πρῶσδῶσσησ
Κ. Λογοδετοπούλοσ, ὁσῶ δῶν πῆσσησ, καίλοσ σῶσσησ ἠσῶ πρὸσ τῶ κασσεκῶν
Σηνῶσῶ τῶσ ἠσῶ τὰ "ἑλληνῶσ" τῶ κ. ε. φῶσσησ ἀπῶσσησ τῶ ἠσῶ. Βελλῶσσησ
πρῶσσησ σῶσσησ, ἀθῆνα 1950 η δῶ τὸ 40 ἠφῶσσησ "ἠ κασσεκῶν ἀποσῶσσησ η ἠ ἠσῶσσησ" μετὸ
"σῶσσησ τῶ ἠσῶσσησ κασσεκῶν τῶ ἠσῶσσησ. Γρῶσσησ περὶ τῶν "ἐκπασδῶσσησ" ἠσῶσσησ, τῶν "πρῶ-
σσησ τῶν κασσεκῶν σῶσσησ, τῶν ἀλογοτεχνῶν τῶν κοροδῶσσησ, τῶν μουσικῶν σῶσσησ, δασσερῶσσησ
η ἀλλων δῶσσησ, "οἱ ὁσῶσσησ δῶσσησ ἠη τῶ πρῶσσησ ἠσῶσσησ "κασσεκῶσσησ" δῶσσησ τῶν κασσεκῶν
τῶ ἑλληνῶν ἀλφασῶ τῶ ἠσῶ ἀνακατασῶσσησ τῶ ἀπῶ τῶ κασσεκῶν. ἠσῶ ἠσῶσσησ τῶ ἀναρῶσσησ
σῶσσησ ἠ κατῶσσησ τῶ παρῶσσησ η ὁ νεὸσ ἠσῶσσησ τῶ ἠσῶσσησ, τὸ ἀπῶσσησ η ὁ ἠσῶσσησ δῶν δῶ ἠσῶσσησ
ἠσῶσσησ οὐδῶ κασσεκῶ τῶ ἠσῶσσησ σῶσσησ πρὸσ τῶν ἑλλάδα". σ. 169

Ὅσοι δὲ εἰσὶ ἀλλοτρίων συνδέει τὴν Ἀδριανούπολιν πρὸς τὴν Ἀγιορουμετικὴν πολιτείαν
 εἶναι ὁ 28 κώδικς τοῦ γυμνασίου περιέχων τὰ τοπικά τοῦ ἁγίου ὄρους ἢ τὰ θεμι-
 λιώδη ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐφ' ὧν ἐδράζεται τὸ αἰνόνιον καθεστώσ αὐτοῦ! 4039
 ἐπιγραφόμενος τὰ ἄνθη τοῦ παραδείσου, περιλαμβάνει ἀθηναίους καὶ ἰηδικὰς πα-
 ραιήσεις μετὰ ἐρολόγιου ἀρχομένου οὕτω: "ἐν τῇδε τῇ βιβλίῳ ἀναγράφεται πᾶ-
 σα ἐνάρετος ἀσκήσις καὶ θαυμασιὴ βίου διαγωγή καὶ ῥήσις ἁγίων καὶ μακαρίων πατέ-
 ρων". ἔγραψεν δὲ τὸ βιβλίον Ἰωάννης Ἀντωνίου ἱερομονάχου τῷ 1642 ἐν βασιλείᾳ
 τῶν πρὸς τὴν ἀναδείξασαν δευτέραν πατριδα (ἐγνήθη ἐν Κασσέλει) φόρον εὐγνωμοσύ-
 νης ὁ Ἰγνάτιος ἀπέδειξε διὰ θαυμασίας καὶ λεπτομεροῦς περιγραφῆς. ἦν παρακλη-
 ρίζει ὡσὲν: "... μετὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν τουρκοικῶν ἐγέννη ἡ Ἀδριανούπολις
 ἐνδόξος καὶ μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος καὶ ἐμπορικὴ καὶ ὡραία πόλις καὶ ἡλθὺν ἔσο-
 λην αὐξήσων καὶ πλευσίτητα καὶ εὐμεγάλην εὐπρέσμιαν καὶ λαμπρότητα, αὐξή-
 νουσα καθ' ἑκάστην μέσσην ἀνθρώπων πολὺν ἀρχομένων τῶν μὲν ἀπὸ τῆν ἀνε-
 πολὴν, τῶν δὲ ἀπὸ τῆν δύσιν καὶ ἄλλων ἀπὸ ἄλλων τόπων, πολιτικῶν καὶ χωρίων...".
 καὶ τὰ πάντα μὲν τὰ κεφαλαίως ἀπὸ τοῦ λαυριωτικοῦ μοναχίου τοῦ ἁγίου
 Στεφάνου καὶ τῶν σολλαστικῶν σχέσεων τῶν Ἀδριανούπολιτικῶν πρὸς τοὺς λαυριώ-
 τας καὶ τὰς μενὰς ἐν γένει τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἐκλογικῆς ἐκατέρωθεν ὠφελείας καὶ
 ἀγαθῆς εὐπρωχῆς. ἤδη μεταβαίνομεν εἰς τὴν περὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν δημοσι-
 εωμένων ^{πατριαρχ.} 13 σιγγιλίων καὶ ἐπισήμων ἔγγραφων (1602-1749). τὰ ὅλα διακα-
 νίζουσι τὰ κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τὰ δικαιώμα-

1 τὰ ὅλα ὅσα δημοσιεύθησαν ὑπὸ φιλίππου Meyer Die Haupturkunden für die Geschi-
 chte der Athosklöster, Leipzig 1894. δὴ τὰ ἐξετάσθη μόνον τὸ 7^{ον} "ἰωάννης τῶν ἀπολειδόντων ἐκ-
 τὴς ἱερᾶς συνόδου εἰς τὸ ἅγιον ὄρος", ὅσοι σκετίζεται πρὸς τὸ ἐπὶ Μανουὴλ Παλαιολόγου
συνταχῶν Δ' τυπικῶν (1394) καὶ εὐσηρικῆ ἐκδοσὶς (βλ. Meyer σ. 195-203). ἀνετά-
 θη εἰς τοὺς ἀπολειδόντας τὸν Σύλλογον τῶν Ἀδριανούπολιτικῶν, καὶ ἐμαθον, ὅτι εὐώθησαν οἱ κώδικες
 οὗτοι, ἀλλ' οὐκ ἐντακτοποιήθησαν. 2 ὁ π. βασι. Σεμενίδης κλείει ἐν παραπομπῇ (Καρυαῖς);
 ἀλλ' ὁ τύπος Καρυαῖς εἶναι ὁ ἀρχαῖος διὰ τὸ Πρωτάριον τοῦ ἁγίου ὄρους συνδεδεμένος τῶν ἀπολειδόντων
 τοῦ λαοῦ ὁ δὲ Καρυαῖς τῶν λογιστῶν καὶ ὁ Καρυαῖς ἐσχάτως ἀναφανὲς τῶν σχολαστικῶν.
 Μεταξὺ δὲ τῶν συνδεδεμένων μουσικῶν βιβλίων Ἀδριανούπολιτικῶν ἐν τῷ ἀναγέσει ἐν ταῦτα τῶν Δεο-
δωρον (λαυρ. I 79): Νικόλαος (Βατοπ. 1427) καὶ τὸν Μακάριον Δράκου (Παναγιώτημ. 1012). 3 δημοσι-
 εύθη ὑπὸ Γ. Λαμπούσιδάου ἐν Θρακικαῖς ἐπιμ. Β' (1929) σ. 66-82 ἔγραψεν τῷ 1760. 4 αὐτ. σ. 67
 ἐν σ. 72 μνημονεύεται καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Περὶ τῆς ὡραϊότητος τῆς πόλεως γράφει καὶ Jaak. Elssner

καὶ τὰς παρομοιοφύλαξαι: ἰστορηχτορας, ντεφετισμός, φράξιες, κολληχίβ
 ἢ κολληχίβισμος, γιάφια, ντερεχίβις, ^{προβουάτορα} προβουάτορας, ὄωφροτονίσις, ἔφι
 πλιο, ἰνορχήσωση, φεντράσιον, λιβινταρισμός, φραξιονίσιμος, ἀγνίωσις,
 πούτιβ, πούτιβις ^{ἢ πρακτοροπροβουατορισμίας!!!} π.τ. Καταλαβατε εἰσότη; ἰαί ἑματὸν ἢ πλέον ἔη
 ἐκαδαρίζομεν τὴν ἑλληνικὴν γλώσσαν ἐν ταῖς ξενισμῶν ἢ βαρβαρισμῶν,
 ἢ συνετάξαμεν τὰ λεξικά μας μετὰ τὰς ἀρχαίας ἢ νέας γλώσσας, τὴν
 ῥα διὰ τὴν ἐνοήσασθαι ἀλλὰ τὰ τερατώδη πρὸς τὴν να καταρτίσω
 μεν λεξικὸν μετὰ ξένων ἑλληνικῶν γλώσσων, ἢ μετὰ ὀλίγα ἔη διὰ
 παρατήρησις ἢ γλώσσα σωσθὴ βαρβαρισμῶν, ἢ ἀγνίωσις. Ὅλοι οἱ ξένοι
 γλωσσολόγοι τὴν γλώσσαν αὐτὴν ἐν τοῦ ἀπενάτου θησαυροῦ μετὰ
 ἀρχαίας ἑλληνικῆς, ἢ ἡμεῖς τὰνάσσαμεν ἐν τοῦ συρφετώδους συρῶ
 τῶν παρομοιοφύλαξαι ἢ δυσωροφύλαξαι ξενικῶν παρασκευασμῶν.
 Κατὰ τὸν μαθητὴν ἢ συγγενῆ ἐν τῷ Πανεπιστήμιον μετὰ Ν. Υόρκου Rich. Mal-
 lery "ἡ γλώσσα εἶναι τὸ ἀρχαιότερον ἢ προσφιλέστερον μετῆμα τῶν ἀνθρώπων. εἶ
 ναι τὸ τελευταῖον παρακλιτικῶν μετὰ μαθησιακῆς τάξεως, τὸ ὁποῖον οἱ ἰσπανο-
 σιατικοὶ δὲ προσπαθῶσι νὰ διαφείρωσι. Ὁ Μοσινάρ ζω, δους δὲν εὖρε τίποτε
 εἰς τὴν ἀρχαίαν ζωὴν διὰ τὴν σεβασθὴ ἢ νὰ ἐχρήνη, λέγει, ὅτι διὰ ἀφήσῃ μέρος μετὰ
 ἰσπανοσίας τοῦ ἐν τῷ Ἰδρυμα μετὰ σωσθὴ τὴν ἰσπανοσίαν μετὰ ἑλληνικῆς γλώσσας
 οἱ δημιουργοὶ μετὰ Σοβιετικῆς Ρωσίας ἔφεραν μαζί τιν ἐν τὴν χώραν νῆαν ἐ-
 ἰσπανοστικῶν διακένων τοῦ ἑόδου, τὸ ὁποῖον ἐδὲν ὀνομαζόμεν "σωσθὴν τοῦ
 ἀλφάβητου." αὕτη ἰσπανοστικῶν νῆαν λέξων παρασκευασμῶν ἀποσυνε-
 πτεσμένην γράμματων ἢ συλλαβῶν, ἀλλὰ ἡ μετὰ δὲν διήρμεσον. αἱ ἰσπανοστικῶν
 μετὰ ἔκαμαν τὸν μετὰ Στάλιν νὰ συνοφραθῇ ἢ νὰ συστήσῃ αὐτοσφωρῆ ἐν τῶν νῆαν
 ἰσπανοστικῶν συγγραφεῖς τοῦ, ὅσων ἐσαν ἔδωσον ἐν τοῖς παλαιῶν παλαιῶν Πούσιν,
 Γυόχκοι ἢ Τολοσὴ ἢ ἄλλοις τὸ περιεχόμενον ἢ τὴν γλώσσαν". Ἄλλοι ἑλληνες
 κομμουνιστῶν οὐτε, ὅταν ὁ Στάλιν ἐγείνω ἑθνικιστικῶν ἐπιπέθωσαν αὐτὸν, οὐτε τὴν
 ὅσων ἐφανερίζεται γλωσσολογικῶν ἀμελοδοῦσαν. ἢ ἀκριβῶν ὅταν τὰ ἀντιφωρῶ ἐδὲ.
 ποῖζεν ἢ Μοσινάρ οὗτοι ἐσχυμιάζον τὴν "κε. βῆρτσον τοῦ ὄσων" μετὰ ἐπίσημον γλω-
 σσολογικῶν ἀμελοδοῦσαν.

* Γραμματ., rhetoric and composition, New York 1944, σ. 153. Οἱ ἑλληνες ἐν αὐτῶν τῶν ἀ-
 ἰσπανοστικῶν γλώσσων ἐμδίδον τὰ ἀποφροσῶν κομμουνιστῶν ἔργα: "ἀναρχία - Ζῆλον ἢ τρέλλο - δι-
 κτατορία τοῦ Σατανῆ - μετὰ τὸ μακαίρε σαθόνια π.τ.

2 Ὁ ὀσινὴν ἐξετάζον τὴν ἀλλήλων ἀνδρῶν ἢ ἐκείνων τῶν πατέρων, τὴν λεγομένην ἀρπύρα φράσι:
 "ἐν τῇ ἀρπύρῃ παρὰ ἐξοχτικῶν ἢ ἀτυχημάτων ἰσοφροσῶν ἐπάτη μετὰ ἀλλήλων ἐξοχτικῶν ἀρπύρα ἢ διαβόλιον
 ἢ ἀποφροσῶν ἢ ἀποφροσῶν ἢ ἀποφροσῶν τῶν ὀσινῶν τῶν ἰσπανοστικῶν ἢ τῶν ἀποφροσῶν τῶν ὀσινῶν τῶν
 ἀρπύρων. εἶναι τὴν τὸ ποῖον, ὅτι γὰρ δολία, ὅτι βία, ὅτι ἰσπανοστικῶν ἢ ἀρπύρων ἀποφροσῶν ἢ ἀποφροσῶν
 μετὰ ἰσπανοστικῶν διαβόλιον διὰ τῶν βίοντων μετὰ ἰσπανοστικῶν ἢ τῶν ἐπιπέθωσαν τῶν ὀσινῶν (ὅτι ἰσπανοστικῶν
 μετὰ ἰσπανοστικῶν, σ. 206). ἔγραφε ἢ ὀσινὴν: "ὅταν δὲ ἀποφροσῶν μετὰ ἰσπανοστικῶν ἢ ὀσινὴν μετὰ
 ἀρπύρων τὸν νῆαν νὰ ἀνακαλύψῃ τὰς πλάνας τῶν ὀσινῶν ἢ ἀποφροσῶν ὅσων τῶν ὀσινῶν τοῦ ἀποφροσῶν
 ἢ ἰσπανοστικῶν τῶν ἀποφροσῶν (εἰς παρὰ βίον τῶν Στάλιν Κομμ. Νεοσφ. φιλοσ. σ. 262)

φ. 140. Διά το μνημόνιο

Διά το μνημόνιον, ὅσο γίνεται τῆς δασκάλου ἕνα ὄσιον, ὄσου ἀφιερώθη, εἰς τό ὅσον ἔκαμε οἰκονομικῶς εἰς τῶν Βασι-
λι Ξερωετζί τὴν γυναῖκα, ὅε κρεωσιεῖ ηὗ ἔλαβε γράμματα ἀπὸ αὐτῆς βίβαιωρῆνον ἀπὸ τὴν γενεόσολιν τῆς ἀφριανπολεμ, εἰς δεκάσωνα τουλούμα ἀμεσῶτε

Διὰ τὰ ἑρὰ ὄσου μᾶς ἔφριν, δύο φελόνια, ἕνα σικάρη, ἕνα μαλαματένιο ζυνάρι, ἕνα σιφραχίλι, μῖα σοδά διὰ τὴν μεγάλη πόρτα, δύο ζυγαῖς ὑποκάμωσα ηὗ μῖα ζυγὴ κεντητά, ἕνα ἀφρα κεντητὸν σίρμα ἰσημένιο (:) διὰ

1108

Ἰσοῦ ἢ διωδοθεν σοῦμα ηὗ γίνεται ὅλος ὁ λογαριασμός τῆς παραδόσεως, 5666 μ.
8124: 11.

φ. 141^ο

Ὡς αὐτῶ ἔτι (1795) ἦλθεν ὁ θανουσιώτατος ἀροηγούμενος πῶρ Χρύσαν-
δος ἀπὸ τὴν ἀφριανούπολιν ηὗ μᾶς ἔκαμεν παραδόσει εἰς μέρητὰ γρόσια τέσσαρις, χιλιάδες ηὗ τετρακόσια πενήντα δύο, ηὗ δύο χιλιάδες ηὗ ἑξακόσια ὄσου ἐξόδευσεν ἐκὼ μῖσα εὗ τὸν ἐπικλησίαν ηὗ εὗ μετόχων διὰ τὴν Πυρκαϊά, ὄσου ἠπολεῖδου, ηὗ ἔγινεν ἔτι του ἠ παραδόσει χιλιάδες ἑξά ηὗ ἑκατὸν πενήντα δύο ηὗ ἕνα εἰσπραχίλιον διὰ γρόσια τριάντα.

φ. 144^ο

Ὡς αὐτῶ ἔτι (1800) ἦλθεν ὁ θανουσιώτατος ἀγιος ἀροηγούμενος πῶρ Ναδα-
ταήλ ἀπὸ τὸ ταξέδιον τῆς ἀφριανού, τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ηὗ ἔκαμεν παραδω-
σιν γρόσια 11748 ἦλοι γρόσια ἑνδεκα χιλιάδες ηὗ ἑξακόσια σαράντα ἑκὼ, μέρητὰ μὲν ὀκτώ χιλιάδες ηὗ ὀκτωκόσια, τὰ δὲ λοιπὰ μανδηλία ηὗ ἑρ-
ρὰ ἀφρα, ὄσου μᾶς ἔφριν. ἐφοσφερέ εὗ τὸν πῶρ τερῶσιμον ηὗ πῶρ
λαχαρίαν ἠγούμινη ηὗ τὸν πῶρ κυπριανὸν ἐπικλησιάρχην.

Ἦτοι φρουρίβασε δι' ἀσφαρίως τῆς τῶν φοροῖσιμενικῶν τῆς μερικῆς ζυγάξις, οἱ ἠγο-
μενοι τῆς ἐσσοκῆς ταύτης ἐν τῆς μηνὴ Μαύρας οὔσης ἰδιορρύθμων ἦσαν ἀλλεῖς τι-
ποῖοι ἢ τῶν οἱ ἀροηγούμενοι διὰ μίαν μόνην ἠμέραν κεραινομένου ἠγούμινη
ἀπὸ τῶν κατὰ τῆς πόλεως.

ἔπεσον ὡς βόμβα καὶ ἐπιβρωρήθη δι' ἐξαμηνίου πτώσεως. Χαίρων τὴν δύσιν ὄνε-
ος κύρος ἐναντιδύσθη, τὸν μακ. πατέρα του ἐν τῇ περί τῶν κενδύτων ἐπιβρω-
σης ἀντιζητήσιν, ὡς ὑπόφρακος φανατικός τῆς μαδαρευούσης ριζῆς ἀπληστον
φυῶς ἐν τῷ ζήτημα τοῦτο. Ἡ Ρωσία οἱ Ἕλληνες διετήρουν καλὰ ἑλλην. σκελετὰ
μέχρι τῶν Μωροσεβίτων, καὶ δὴ ἐν Ὀδησσῷ καὶ Ροσιβίω (ὅπου ἐδίδαξε καὶ ὁ μακ. Ἀδα-
μαντίου), ἐκτείνωσα εἰσήχθη ὁ ἄκρατος μαλκισμός, καὶ ὑποὶ Κ. Τσοχαρά ἐ-
ξεβόδη τὴ "Γραμματικὴ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσας", Ροσιβί 1920.

Ἐν τῶν ἀνωτέρω τριῶν λίαν ἐπιμνηστικῶν παραχόντων, τὸν μὲν Πλὴν ὄν τὸν ἴρ-
ωσον ὁ δάναλος, ὁ δὲ μὲν ἄλλος παρσουσιάζεται ἔμπροσθεν Μαχδάμνη καὶ ὁ Τρι-
ονταφυλλίδης, ματῆρας πολὺ τὰ παντὶ τοῦ διὰ νὰ εἰσῆχθη ἐν τῷ ἀθῆναισι Πα-
πασοῦσι, ἀλλ' ἀπορρίφθη παμψηφεί διὰ τρίτην φοράν. Ἀθηνῆν ἐντύσω-
σιν ἐν τῇ ἀθῆναικῇ κοινωσίᾳ ἐνδοσίησιν, διὰ κατὰ τὴν πενητηνταετη-
ρίδα τῆς συγγραφικῆς τῆς δράσεως, ἣν οἱ δαυμασῆαι τοῦ μαλκισμοῦ μακ-
ησιαί ἐτέλεσαν ἐν τῷ Παρνασσῷ, προέστη ὁ μακαριώτατος ἀθῆναι κ. Σπυ-
ρίδης. οὗτος σημειωτικόν, ὅτι ^{οὐδέποτε} ἠδύνησε νὰ γυμνήσῃ τὰς ἐθνικὰς μας σνε-
λεῖσας καὶ ἠπειρωτικὰς τελετὰς καὶ διαλέξεις. Τρίτην φοράν ἐλὰ χρονι-
κὰ τῆς ἐθιτικῆς ἀσπληγνεσίας ἐνεφανίσθη ὁ "Ξελασφόρος" ἐν τῷ ἰδρυματι-
κοῦν διὰ νὰ ἀσπιδίξῃ τὸν ἀκμαεστάτον ἑλληνισμὸν τῆς ἀρχικῆς ἐκτε-
νῆς ἐπαρχίας, τῆς Κορυθῆς, ἥτις τοσοῦτον ἠδύνηθη ἐν τῆς ἰσχυρῆς
καὶ σχεδὸν τελείᾳ ἐκπομπῆς, τωματοκορυφίαν συνεχῶς τῶν ἀρχι-
ρομασῶν, ἄσπρ οὐδέποτε ἠφῆρσεν ὁ ἐξελληνισμὸς τοῦ δημώδους οἴοντος.
ὁ γυνὸς μεταβλήθη ἐν τῷ βόθρῳ ἔργον. ^(τὴν ὀνομασίαν ἢ τοῦ ὀνόματος) Ἡ ἐκτάτη ἐπιμνηστικὰ, ὁ σημεσι-
κὸς μας ἀρχιεπισκοπος οὐκ ἐπὶ τοῦ βόθρου ἐπισκοπῶν ἀντεπροσωπῶν.
ἦ! Πάϊν τὸν κατέκοιταν, ὅτι ἐβόυσε τῶν ἀρχικῶν ἔργον ἐν τῷ ἐ-
θνικῷ στενωπῶν, καὶ ὁ δάναλος τοῦ θεοῦ, ὁρῆτωρ τῆς ὀμηγῆρε-
ως ἐκτενῆς, μεγαλοῦ ἐπὶ ἠντιζε τέσους ὀρίζοντας ἐν περιωσίῳ
καὶ εἰσῆλθον τῷ φροναστικῶν πύδων, ἔρριψεν ἐν γυνίᾳ καὶ παραβύ-
στω τὸν λόγον ἐκτενῆ. Ὁ συγγραφεὺς τῆς "Νεοελληνικῆς γραμματι-
κῆς" ἀξίζει περισσότερον ἢ τῆς παλαιῆς Κορυθῆς! Ἡ χρυσοφό-
ρος Κύπρος, ^{φωταλεξίον} καὶ ἡ ἰσοδύναμη Ρόδος κατέδρασαν τὰς αἰσθητικὰς τοῦ ἰσομε-
τῆρου, ^{βαρῶν τῶν χρυσαυτῶν ἢ ὀρθῶν, νὰ μεταβῶν ἐπὶ τὸν ἀπὸ τοῦ θαλάσσιου ἀεγῶν γῆρας} ἀντιπροσωπῶν πῆρως ἐν τῷ αἰσθητικῶν τῆς καρδίας καὶ ἀσπ-
σκορῶμεσαν ἐξ αὐτῆς τῶν αἰμομασῶν Βόρειοι. Ἡ αἰσθητικὴ, ὑπὲρ τῆς
ἄλλοτε μετέδρα ἀπὸ τοῦ Βελῆ καὶ τῆς Κοιτίσας, διὰ τὰ ἀπῆσιν γῆρας τῶν
πῆρως ἐκτενῆ ἰσοδύναμη τῆς αἰσθητικῆς, ἥτις τῶν ἀπῆσιν καὶ τῶν
παραστροφῶν ἐτοιχίσεν ἐν τῇ δόξῳ ἐκτενῆ κῆρον.

13503 = ὄμιος μὲ τὰ σκευή καὶ μερμερία, ἐλογαριασθήσαν καὶ 800 πρῶσι =
τὴν βοσθείας ὄμοσ ἔδωκε εἰ τὰ 95 = καὶ ἔγινεν ὅλη ἡ παραδούσι καὶ αὐτοῦ
πανσιώπιτος πρῶσι 20152 ἧλοι ἔχουσι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν πενήντα
δύο· ἐπροσφίρθησαν δὲ ἐκ κληρονομίας καὶ ἠγοούμενοι ὅλη θασαῖα Μηνῆς
ὁ κύριος Γαλακτίων, οἱ ἐφημέριοι τοῦ.

ὁ δὲ ὠροηγοούμενος καὶ αὐτοῦ παλαιὸς ὄμιλος καὶ Γαλακτίων, οἱ ἐφημέριοι
ἐξ ἰδίων τοῦ πύθωσι προσηκόμοισιν ἐν ἄγιον προσφίριον μετὰ ὀλοκαρίου
ἀργυροῦ χρυσοῦ, ὄμοσ καὶ καλομερία καὶ δὴ πρῶσι 400 ἧλοι τετρακόσια.
ἐκ προσέφερον ἐν εὐφραχίλιον χρυσοῦ σιδήρα, καὶ ἐν φελόνι παινοῦ
φιλον καλόν, καὶ δύο βραδύλια χρυσοῦ δὴ πρῶσι 200, καὶ ἔγιναν ἅπαντα
πρῶσι 600.

ὁ δὲ καλομέριος γέρος Γαβριήλ προσηκόμοισιν πρῶσι 1000 ἧλοι χίλια βραδύλια
τοῦ ἐπιδόθησαν καὶ παραδούσι πρῶσι 1500 = μὲ τὸν γὰρ ἐδούλευσε ἐκίωσε ἐν
ἄγιον Σάβανον τρεῖς προσηκόμοισι. ἔλαβε δὴ καὶ κατὰ παρῶσι 300 ἐξ ἰδίων τοῦ
καὶ ἔγινε ἅπαντα ἡ παραδούσι τοῦ πρῶσι 2800 ἧλοι εἰς χιλιάδες καὶ ὀκτακόσια
εἰς 165α

(1810) τῆ 1α' μαρτίου ἔλθων ὁ ὠροηγοούμενος κύριος Διονύσιος ἐξ Ἀφριανοῦ ἐλογ
ριώθη ἅπαντα ἡ παραδούσι αὐτοῦ κατὰ εἰς τὸ κατάσχετον τῆς χρονίας φαίνεται ε
πρῶσι δεκάσι χιλιάδας καὶ ἑσάρτα ἐψιφίσθη δὲ ἠγοούμενος ὁ ἱεροερακονο
τοῦ ὀνόματι Ἡσαΐας, ὅμοσ καὶ ἔγινεν τῆ συντηκωσι καὶ ἄγιον βραδύλιος

τοῦ Μανολάκη ἀφριανοῦ ὄμιλος τὰ ὅσα ἐπιδόθησαν δὴ τοῦ γέρος Παχάρι
ου καὶ τὰ ὅσα μέλλομεν νὰ λάβομεν δὴ ὀρολογίας παρὰ τοῦ συναφίου τοῦ ἄγι
παιτήριον τῆς ἀφριανοῦ πρῶσι δύο χιλιάδας καὶ ἑκατὸν τριάκοντα καὶ ὀκτώ ἐλα
βομεν· ἡ δὲ χρεωσικὴ ἐκίμων ὀρολογία εἰς πρῶσι 2500 καὶ ἑμπεσοῦντα ἅπαντα πρῶσι
4648 δὴ νὰ κληρονομήσῃ ἐξ αὐτοῦ, εἰς τέλος τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον τῆς με
νωσιν ἅπαντα εἰς

καὶ ἀκρίστοτον συγκυρίαν ἑβραϊκῶς ὑπεραποστολῆς τῶν αἰσίων καὶ
ἀνεπιφανιστοῦ κυδαίστου ἀνεφάνη ἑπὶ ἐπιτηδῆν πάντων ἀπόγονος τῶν
ἀκρῶν ἑλληνιστῶν Μωαλαναίων, ὁ μεγαλόσχημος μαθητὴς τῆς καθελο-
γιαίας καὶ 18^{ος} τῆς τάξεως θεολόγος (κατὰ Λογοδέτην). οὗτος ἐνώπιον τοῦ Συμ-
βολιστοῦ καὶ ἐπιφανείας μεγάλη τῆς φωνῆ ἐκήρυξε κατὰ τὴν δόξαν καὶ ἐξ ἴδου
φυλλοκασίον ἐδημοσίευσεν ταῦτα ὑπερβαρῶν καὶ αὐτὸν τονάζουσα τε ἐμεινόντα
"νομιζῶ; ὅτι οἱ ἴονοι καὶ τὰ πνεύματα εἶναι ἀδμόνον ἄσπετος ἄλλως δόλου
φόρτος" ὡς λέγει ὁ Κακρυδιῆς, ἀλλ' ἀβλόχημα εὐαθλαθῆς φάτος"· οὐδὲν δὲ
δαὶ Σημευδῆ ἢ γλώσσα, διότι "οὐκ ἀνήκειον εἰς τὸ σῆμα τῶν λέξεων"! καὶ
λησιμύνησεν οὗτος, ἀνήρ ἀμαθημαίως ἢν μελέσια, ὅτε παρὰ δόξου συζητήσασα
εἰς πρῶτον διοχλιετηριῶς μετ' ἡμῶν ἐγένετο συμφύς πρὸς αὐτὴν τῶν ὑπόστασιν
τοῦ ἔθνους καὶ διαταραχὴν λαῶν ἐσφάσει καίριον τραῦμα εἰς τὸ σῆμα αὐτοῦ
κατὰ κοραϊνὴν "ὁ κερύξας ἐαυτὸν ἀνεξάρτητον πάσης ὑποχρέωσιν ἑπὶ τὴν
παράδοξον καὶ γλώσσης δὲ χρειάζεται ἕκτο ἰδιαίτερον δόξου, ἵνα φράξῃ ἡ
το καὶ ἑπὶ τὰς ἄλλας ἑβραϊκὰς παραδόξους". ἀλλὰ δυσουχῶς ἐν Ἰωαννίνοις, πό-
λεος καὶ κέντρου ^{την γραμμάτων} τῆς ἐπισημοκρατίας, ὅθεν ὁ αὐτοῦ τῶν ἑλληνιστῶν
ἐλάμψεν εἰς μεγαλίαν ἀκτῖνα (β. 216-217) ἢ παρὰ δόξου ἀποσκοραμίσθη καὶ
κυδαίστης μετὰ τῆς ἀναρχίας, ὡς μαρτυρεῖ ἡ τιμὴ τοῦ ἀσπ. Ἰωαννίνοι
ἀρχιεπισκόπου, ἢν προσφέρει ἑπὶ τὸν νεκρὸν Ἰωωδανόν ^{τῆς μαθηματικῆς} τῆς ἀναρχίας
ὅσῳ δὲ ὅλου τοῦ βίου τοῦ ἐργασθῆναι ἐμαθιδροῦσιν ἡγεσιμῶν ἰδιώμα, ὅσῳ
διὰ τῶν μετὰ τὸν γενεὸς διδασκάλων κατεσολιμῆθη ἡγεσιμῶν πρὸς ἑσθῆνα
στάσιν ἀκόμη. Ὁ ιστορικὸς τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας δὲ χαρακτηριστικὸς ἢ
σαχάραν τῆς περιόδου τῆς τελευταίας ἡθελίας, κατὰ τὴν ἀνεπείρασταν ὅλε-
τα ἰδανικά μεφικῶς καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ἡ γλώσσα. ἔσασε πλέον ἢ ἐκκλησιαστικὴ
ἢ ἐμεινωμένη δὲ εἶναι ὁ κέρβερος τῆς μαδαρότητας αὐτῆς καὶ ὁ ἀμει-
ντος δῶκεν τῶν ἀνατροπῶν. Ὁ χρῆσανδος ἦτο ὁ δαυμασθῆς τοῦ Α
μουζου, περὶ οὗ ἐπὶ ζεφραμῆνον φιλοξενούμενος ἐν τῷ ἐν Καρυαῶν Κοτακίῳ
καὶ λαύρας, ἢς ἡμῶν ἀνεπείραστος, μοί ὡρῆμε δαυμαθῆς ἢ τοῦ ἐξοχωτέρου
τῶν κατερίων ἑλλήνων! ὡς ἀρχιεπισκόπος ἐπὶ συμβουλῶν, ὅσῳ καὶ τὸν κ. Ν. Βεῖ
Μετ' αὐτοῦ τῆς εἰσηγήσει τοῦ σκεπτάτορος Μεταβὰ μαθητήσαν τὰ μαθη-
τικὰ σχολεῖα, διὰ τὰ σκεπτομένησαν τῶν ἐσθῆνα ἐσθῆν μὲν ἰδιώμα
ρισμῶν, ἔσασε τῶν "θεολογίαν", τὸ μόνον ἐπιστημ. ὄργανον τῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς ἐσθετεριῶς τὰ ὑποῖοντα τοῦ Μωαλαμῆου καὶ ὑπερδοσιμῆτος μετὰ
τοῦ φ. Αραχούμη μαθητῆ καὶ τούτου, ἵνα ὑποσπριξῶσι τὰ δημῶδη
κατὰ τὸ πλείστον μαθητῆς περιόδια, ἀρχεῖον τοῦ Πόντου (ἀνε-
τότερον) καὶ ἀρχεῖον γλώσσινου δασαυροῦ καὶ θράξου, ἢν ἢ τῶν
ἢ κορυφαῖα εἶχεν, εἰσπερ ὡσεὶ ἀνάγκη τοῦ κατηροδοσιμῆτος τῆς. τὸ
καὶ μετὰ τῶν καὶ καὶ ἀπορχία τῆς Μωαλαμῆς ἐπιρροῆς, ἢς ἐσθετερον
οὗτοι μετὰ τὸ ὅσον μετὰ τοῦ ὑποσπριξῶσι τῶν ἐξωτερικῶν, δὲ μείνησαν
μα ἀνεξίτηλον διὰ τῶν διαχειροτάς μαθητῆς. ἢ τῶν ἀπορχία τῆς
εἰσεξετάθη μετὰ καὶ τοῦ Βλαχουγιάνη διὰ τῶν ἐσθῆνα τοῦ τριτομοῦ ὅ
τῶν καὶ συγγραμμάτων τοῦ Κασσομῆ. Μόνον διὰ τῶν "Σύγχρονον
ἱστορίαν τῆς ἐσθῆνα Κορυφαῖα" δὲν ἐσθετερον. Βεβαίως οὐδέποτε

τελος γ' ὅμως δα' ἐδέχθητο νὰ ἐμολύθη ἔρχον ἐν μαδαρείουσαν γεγραμ-
μῆτον, ἔσω καὶ εἰς τὴν ἥλο ἀσπαραγῆτον ὄπλον διατάξας ἐθνικίας μιας
διεκδικήσεως. καὶ ὅμως φρουρήθησαν αὐτὸς μετὰ τῶν Ζουχράδων νὰ
κυσύρουν τὸ ἱεροσηπερωμικὸν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου, ἀντὶ νὰ παρῶσιν
ἄσπον τὰ ἀναφαιρέτα, ^(διὰ τὸν) ^(τοῦ) ἱστορικῶς καὶ φραγματικῶς τίτλους.

ἔρχομαι ἐν τὸν Δαμασκηνόν. τὸ δὲ ἡ ἱστορία δα' τὸν κρινὴν καὶ ἀμ-
ροτροποροῦσαν, διὸ ἐκ τῆς ἱσραηλικῆς ἀξιώσεως ἀνῆλθε καὶ τὸ κομη-
τικόν, τὴν ἀνεβασιάν, αὐτὰ συνεβίβασιν, δα' γράψωσιν ἄλλοτε ἐν ἐπιλάσει
εὐφροδῆ καὶ μίαν μεταβατικὴν παράστασιν καὶ ἐν τῷ ἐμφύλιον σαρακηνῶν
καὶ φροσισάδης καὶ φροσισιμικῆ ἀμφότερας τὰς παρατάξεις. μετὰ τῶν
λοῦς δὲ ἐπιλάσει νὰ γὰρ σαφῆ ἔδωκεν ἱσραηλὶ καὶ φροσισάδης παραστάσεις
(β. σ. 156t.). Κεῖται ἐκτὸς συζήτησεως, ὅτι ἦτο ἀνὴρ δραστήριος ὄντων καὶ φιλο-
δόξος προσπαθὼν νὰ ἀρίστη ἐν πάντα, ἔσω καὶ δὲν κωρὴ ἀμφεβολία ἐν τῷ ἥλο
φροσισιμικῶς μετὰ τὴν ἐθνικὴν φροσισιμικὴν καὶ ὑγιαίνουσαν μερίδα καὶ δὲ αὐτὴν
βιβάσει ἱσραηλὶ τὸν "ἐθνικῶν φραγματικῶν χριστιανικῶν ἀλληλεγγύης" (Νομ.
διατ. ἀπὸ 176 5-12-41) ^{ἰσραηλὶ} ^{ἐκ} ^{ἀφ'} ^{ἑαυτῶν} ἑαυτὰ ἐμοιράζοντο ἐν δύο, καὶ ἴσως τὸ
μεῖζον ποσὸν ἀποσείλετο ἐν τὰ βουνα. Αὐτὸ καὶ τὸ 7 ἄρθρον ὀρίζει: "αἱ
δασκάλαι τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ φραγματικῶν ἐξουσιοδοτοῦν-
ται, κατὰ παράκλησιν ἀπὸ τῶν κεντρικῶν διατάξεων ἀπὸ δημοσίων λογι-
στικῶν καὶ ὑποκειμένων ἐν τῶν πρακτικῶν ἔλεγχον τοῦ ἐλεγκτ. συνεδ-
ρίου, καὶ τὰ ἀποφάσει τῆς κυβέρνησεως..." δηλ. ἀπὸ ἀποδόσεως λογα-
ριασμοῦ. καὶ μετὰ ἔδωκεν ἡ φροσισιμικὴ διὰ τὸ σκάνδαλον καὶ συνέ-
λεωσιν τῶν ἀνωτέρων ὑποακτικῶν τῶν οὐκ ἐκ τῶν ὑποσχετικῶν ἐσαχημάτων
τὴν ἐπιλάσει, καὶ καὶ ὁ ἕτερος. ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἔδωκε καὶ αὐτῇ, ὄσω καὶ
ὁ Δαμασκηνός γὰρ ἔχη τὰς πλάσεις ἐξοφραμομένους. Προέβη καὶ φροσ-
ισιμικῶς ἔδωκεν τὰς ἐξοφραμομένους, τῶν φροσισιμικῶν τῶν ὑποσχετικῶν
ἐν μεταβίβασιν ἐκ τῶν ἐκ τῶν φροσισιμικῶν περιεπλάκησαν, ἔδωκεν ἄρ-

ἐπὶ τῶν οἱ μαδαρείδης ὁ 2ε Κοζανη καὶ ὁ κλειῶς

κερῶν καὶ ὁ κληρὸς καὶ πολλοὶ ἀποπλανήθησαν καὶ προσχώρησαν ἐν τῷ κομη-
τικῶν, ἀφ' οὗ ἔβλεπον, ὅτι ὑποσχετικῶς ἔδωκεν ἡ ἐκκλησία. ἔδωκεν
ἐξήγησεν ὁ Δαμασκηνός νὰ ἀνοίξη τὰ κληρικῶν καὶ ἐθανασφέρη τὰς ἐπιλάσει
ἥλο ἀφ' αὐτῶν. ἔδωκεν γέννη ὅλα ἐπιλάσει, δηλ. οἱ Γενίτσαροι τῶν Ἀσημεθριανῶν.
καὶ τοῦτο ἀναγράφεται ἐν τῷ παθητικῶν τῆς ἐκκλησίας (βλ. "ἐκκλησία", σ. 172

1 Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἀρχιμανθρὶ τῆς λαυκιανῆς Δεπουίνης, ἀνάστημα τοῦ ἀπὸ τῆς
σαμωμῶδης (ἔχει καὶ ἀσχηρὸν μαθητάνιον καὶ σφραγῆα ἐν τῇ Καισαριανῇ), εἶαι γνωστὴ
ἡ ἱστορία τοῦ δόγματος τούτου, ὅπως μεταβίβαζε τὰ φραγματικὰ ποσὰ εἰς τὰ βουνα
ἐκ ἀσσιατικῶν καὶ Μασσατικῶν καὶ ἱσραηλικῶν καὶ κοινότητος τῆς ἑλληνικῆς φροσισιμικῆς
καὶ ἱσραηλικῆς ἐν τῷ κομητικῶν καὶ μαδαρείδης μετῆθη ἐν Νέοσαν. παραίτων, ὅτι ἐ-
παιτήθη "ἀσχηρὸν καὶ ἱσραηλικῶν".

τὴν πολιτικὴν τῶν κατακτιήσεων ὁ Σπορίδης παρέλαβε ἡ ἐπιδαχὴ - γὰρ
τελευταίως ἴμαδε, διότι ἐν Ἰωαννίνοις εἶχε τὴν ἀρχισυνάδικον πολιτικὴν - παρὰ
τοῦ φοροατόχου. Οὗτος ὄντως ἦτο ἀμίμητος ἐπὶ τὰ ὑποσημειωθῆ τῶν
πάντας. Διὰ τὰ κατακτιήσεων τῶν δημοτικῶν, - ἀπέχουσι δὲ οὗτοι τῶν μακρο-
κρῶν κατὰ ἐν θῆμα - διώρισε διευθυντὴν τοῦ "ὄργανου" τῆς Χριστιαν. ἀλληλγ.
γῆς τὸν πρὸς διευθυντὴν τῶν θρησκευτικῶν, παυδίντα ἢ μὴ συμπαθῶς πρὸς τὴν
Γερμανίαν, ἦν δὲ εἶδος ὁ Γερασῖμος Κονιδάριος γνωστὸς συγγραφεὺς δημοτικῶν
τῆς "ὀδυσσεύς" διὰ τὴν Γ' Δημοτικῆς, ὅπου παρερρακίωσε τῆς τῶν παραδοσια-
μομένων ἤρωα, "τὸν βρομῆρό φωροζήτη, τὸ γεροκαμπούρη", τὸ "ἀναγνωσκέο" συν-
εργασθῆσαν μετὰ τοῦ Α. Κοφριδίου ἢ Γ. Καλαρῶ. Ἡ ἔπι καταδιώχασα αὐτοῦ ἐπι-
δροσὴ γράφει, ὅτι "ἰμρανίζουσι νέον ὕμνον, ἀγνῶριον ἐν τῇ μακροκρῶν αὐτοῦ ὑποσημ-
νωθῆ" (Περὶ τοῦτου α. ἐκδῆσιν τῆς ἐπιτροπίας σ. 79-81). Ἐν ἑν ὑποσημνωμα τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν

2 Καθηκόντως γνωρίζω τῇ Ἰμετέρῃ Μακαριότητι καὶ ταῦτα

Αἱ Κατὰ τὴν ἐπιμῶν ἀναζητήσεως (διότι ὁ συγγραφεὺς καὶ οἱ
ἐπιστῶν αὐτοῦ κρηγοί καὶ ὑποβολεῖς τὸ ἐξηφάνισαν) περιῆλθεν
εἰς χεῖρας μου ἐν ἀντίτυπον ἔργου Γερασῖμου Κονιδάριος = "Ἡ Ἰωνι-
κράτικὴ Γερμανία ἐκκλησιαστικῶς", ἔργον οὐχ ἐπιστημονικὸν ὡς
καὶ ὁ ἴδιος μετριοφρόνως λέγει, ἀλλά..... Ἦ ἴρα γοῖ; Ἡ γνώ-
μη μου καὶ ἡ κριτικὴ μου δημοσιευθῆσεται καὶ περιληφθῆσεται εἰς
ὄρισμένην σοβαρὰν ἐπιστημονικὴν συγγραφήν. Ἐν κεφαλῆ ἤδη: τὸ
ἔργον τοῦτο τοῦ Γερασῖμου Κονιδάριος εἶναι πασιφανῶς ὑποβλημα-
τικὸν καὶ κασιδήλως προπαγανδιστικόν, μὴ ὅν δὲ πράγματι ἐπιστημονι-
κόν, ἐν τοῦτοις οὐρῶν ἀνέμου κινῶντος ὅτι τὴν κρητικὴν ἱστο-
ριατῶν ὄνεται ἡ ἀποτελέσει τίτλον πρὸς κατάληξιν κανεξιστημια-
κῆς ἔδρας! Ὡς γράφεται ἡ ἱστορία ἐν Ἑλλάδι, - Ἡμεῖς ἀκόπως
ὄν = πατασκευάζομεν = ὑμῶς βάσει τῶν ὀκείων = κοινῶν = πτω-
χιόχους τῆς θεολογίας ἀπεδοτοῦς κρηκῶν, τοῦς ὀκείους εἶτα
= ἐπισκοποποιούμεν =; Ἄλλοις οἱ = δεσκαλλῶνες = κοινῶν τοῦς
ἀλλοῦς ἀνθρώπους εἶναι Ἰλληνικὴ ἐκινῆσις καὶ Ἑλληνικὴ ἱστο-
ρία!

Ἐβαίως τὸ ἔργον τοῦτο τὸ ἔχετε καὶ τὸ γνωρίζετε καὶ τὸ
ἐμελετήσατε, ἀφοῦ ἄλλως τε ὁ συγγραφεὺς ἐκφράζει πρὸς ὑμᾶς τὴν
εὐγνωμοσύνην τοῦ αἰετῶν τὸ ἔργον τοῦ.

Ὁ συγγραφεὺς διέπραξεν ἴσως τὸ ἀτόπημα ὅτι ὄν εἶς ἀνθ

κόν, ἐν τοῦτοις οὐρίου ἀνέμου κνέοντος ἐπὶ τὴν προστασίαν Προ-
στασιῶν θόναται ν' ἀποτελεῖται τίτλον πρὸς κατάληψιν κενεξιστημια-
κῆς ἔδρας! ὅτω γράφεται ἡ Ἱστορία ἐν Ἑλλάδι. Πῆκως ἀκόπως
δέν = κατασκευάζομεν = νόμους βάσει τῶν ὁκείων = ποιοῦμεν = πτω-
χιόχους τῆς θεολογίας ἀγεδοτους κερχόρους, τοῦς ὁκίλους εἶτα
= ἐλισκοκοκοιοῦμεν =; Ἀληθῶς οἱ = ἀσεκαλίωτες = ποιοῦντες τοῦς
λίθους ἀνθρώπους εἶναι Ἑλληνική ἐκινύθησις καὶ Ἑλληνική ἱστο-
ρία!

Εβραῖως τὸ ἔργον τοῦτο τὸ ἔχετε καὶ τὸ γνωρίζετε καὶ τὸ
ἐμελετήσατε, ἀφοῦ ἄλλως τε ὁ συγγραφεὺς ἐκφράζει πρὸς ὑμᾶς τὴν
εὐγνωμοσύνην τοῦ ἀφιερωτῶν τὸ ἔργον του.

Ὁ συγγραφεὺς διέπραξεν ἴσως τὸ ἀτόπημα ὅτι δὲν εἶδε ἀνι-
γνωσε τὸ ἔργον του πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, διότι διὰ τῆς ἀφιερω-
σεως καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης χωρῆται τὸ ἔργον καὶ θόναται τὸ
νά εἰκόση ὅτι εἶναι ἐπὶ τὴν ἐμπνευσιν καὶ προστασίαν τοῦ εἰς
δὲν ἀφιεροῦται ἐν ἔργον τοιοῦτου περιεχομένου.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑκκλησίας δέν θόναται οὔτε νά ἀγνοῖ,

οὔτε νά σιγῇ. Καὶ τίθεται στὸν ἐρώτημα ἡ Ἑκκλησία συμ-
νεῖ ἢ διαφωνεῖ; Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑκκλησίας ὀφείλει νά λάβῃ θέ-
σιν ἐν τῷ ζητήματι ἐκδηλῶν τὴν συμφωνίαν του ἢ διαφωνίαν του.

Ἡ σιγή ἐν προκειμένῳ εἶναι ὁ χείρων τρόπος ἐκδηλώσεως γνήθης
ἀναμφερῆτως δὲ ἀποδηλοῖ τὴν ἀμφισβήτησιν ἢ σιγή ἐνώπιον τοῦ ψευδοκι-
στημονικοῦ καὶ προκατανδιωτικοῦ ἔργου τοῦ Γερ. Κονιδάρη, δημο-
σίῳ καὶ κληθροικῶς δημοσιεύοντος τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὴν
ἡμετέραν Μακαριότητα.²

ἴζει ὁ κ. Κονιδάρη πρὸ τοῦ ἐπιμελῆς ἐξαφανισθῆντος βιβλίου του τῷ 1937 ἀπόδο-
τος δαστάρη τοῦ ἐκκλ. ταμείου σὺνταξι ἀντιγύπσον ὡσὸς ἐμοί. Ἐδὲν ἀνδρῶπον κ. μοῖ
αφροσίφερει μίγα ὡσόν νά τὸ παραδώσω δὲν ἡδέγησα. Ἡλθον κ. μοῖ μέρου τῶν Γερμανι-
μοῦ ἔλασαν πλείονα ἀπύρρυσσα κ. τοῦτο γὰρ μὴ θάψω τὸν ἐχθρὸν μου (γνωρίζε τὰ
πάντα ὁ κ. Δ. Τράκας, ὡς κ. ἐς αὐτὸν δὲν ἐννοιοσεύθην πρὸς ἀνάγνωσιν τὸ βιβλίον,
τοῦ ἀπὸ κίχου ἐχθρὸν, διότι ἐνῶ εἶμυθα φίλει κ. ἔγραφα τα δυσκολιέτερα ἄρθρα ἐς
τὴν "Χρῆσιαν, κ. θρησι-Ἐγνιμοσιαδῆσαν", ἄν μοῖ ἔφασεν τὸ ὑποσηθῆσον τῶν ἐφα-
τερικῶν διὰ νομ. οἰατ. μικρὸν εἰσῆδον κ. ἔρωτοκόμενον μακρὰν ὑβ. ἐσφαχίας
δῶς, ἀλλὸς κ. διευθνήσις τῶν θρησιμωρῶν ἀντιφραττε γὰρ μὴ πρησθῆσθαι ἄρα
κ. μοῖ εἰς τὸν Μεταξᾶν, ὅσος εἶχε ἰδιαιτερον ἐν τῷ γραφείῳ τὸν ἀδελφόν του.

² Τοῦ ὑποσηθῆσον κ. τὸ ἀκαυλογραφηθῆσον μ. μοῖ ἐμὴν φέρει ἡμερομ. 16-7-42 κ. μοῖ
ἔφασεν διὰ τὴν ἀκαυλογραφῆσιν τῶν ἐμῶν ἀκαυλογραφῆσιν ἐστὶν ἐν τῷ

ἀδελφῶν ἦλθον ἐκ τῆς Μεγίστης Λαύρας ἐγὼ ὁ ἀνάξιος Θεοδώρητος καὶ ἔλαβον τὴν προστάσιαν τῆς μονῆς ταύτης, τοῦ ἱεροῦ κοινοβίου Ἐσφιγμένου, τὴν ἡμέραν τῆς Παναγίας ἡγουν τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως...."

Δεν ὑκάρχει λοιπὸν οὐδεὶς λόγος ἀμφιβολίας δτι ὁ Θεοδώρητος τῷ 1803 ἐτελείωσε τὸν Κώδικα Β καὶ ἀνέλαβε μετὰ τοῦτο τὸν 15 Αὐγ. 1804 τὴν ἡγουμενεῖαν τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἐπιστολῶν τοῦ Θεοδώρητου ἀνεύρομεν καὶ ἀνέκδοτῶν Βιογραφίαν αὐτοῦ, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ παραθέσωμεν μερικὰς σημειώσεις περὶ τοῦ βίου του, διαφωτιζούσας τὴν προσωπικότητά του⁷⁾.

7) Ἄγνοοῦμεν διατί ὁ Μ. Γεδεών, Ὁλθως (1885) σ. 155 ἀποκαλεῖ τὸν Θεοδώρητον "Ἁγιαννίτην". Πρόκειται πιθανῶς περὶ συγχύσεως, ἀντὶ τοῦ "Ἰωαννίτης".

Ἦλθε περὶ τὰ 1780, ἱερεὺς ἤδη, εἰς τὸ "Αγ. Ὄρος, ὅπου ἐδίδασκε ὁ ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Σερβίου Μακραίου Κύριλλος, καὶ παρέμεινεν ὡς γραφεὺς αὐτοῦ ἐν τῷ κελλίῳ τῆς Θεοτόκου (τοῦ Κουκουζέλη). Τῷ 1790 δὲ διωρίσθη παρὰ τοῦ Πατριαρχείου ἀρχιμάνδριτης καὶ ἱεροκῆρυξ, καὶ ἐκήρυξε ἐν Θράκη, Μακεδονίᾳ καὶ Θεσσαλίᾳ τῷ 1798/9, μετέβη ἐκ νέου εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Λαϊψίαν πρὸς μελέτην καὶ ἐκτύπωσιν βιβλίων. Ἐκεῖ ἐξέμαθεν τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ὡς φανεροῦσι τὰ συγγράμματά του. Τῷ 1802 τὸν συναντῶμεν ἐν Ῥουμανίᾳ. Τὸ φθινόπωρον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπιστρέφει εἰς τὸν Ἄθω καὶ ἐκλέγεται καθηγούμενος τῆς Μεγ. Λαύρας, ὁπόθεν, ὡς ἠκούσαμεν, μετέβη τὸν Αὐγούστον 1804 εἰς τὴν Μονὴν Ἐσφιγμένου πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἡγουμενεῖας αὐτῆς. Ἀφιέρωσεν ἑαυτὸν μετὰ ζήλου καὶ ἐπιτυχίας οὐ μόνον εἰς τὴν πνευματικὴν διεύθυνσιν τῶν ἀδελφῶν του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Μονῆς. Τῷ 1806 ἤρχισε τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Καθολικοῦ, ὅπερ ἐνεκαίνισθη ὑπὸ τοῦ μετὰ ταῦτα ἔθνο μάρτυρος Πατριάρχου Ἡρηγορίου τοῦ Ε'. Τὸ αὐτὸ ἔτος 1806 ἐπεσκέφθη ἀνεκτέλεστον ἐπιχειρετὶ ἄλλοι πολυαριθμοὶ ἐσφιγμένιαι Ῥουμανοὶ

καὶ ὁ παλὸς μας "Μανόλης" εἶναι ὁ συμβίβαστος, ἔχει κεντημένη ταχὺ
 τηρὰ καὶ δὲ δύναται νὰ σταματήσῃ. ζῆτι ἀγέρας τὴν πλήρη ἀφομοίωσιν τῆς
 καθαρῆς ὁμοειδίας τὴν ἀνὴρον καὶ ἀκατάρτιστον δημοτικῆν. καὶ τοῦτο εἶναι κα-
 τανικρὺς ἀντίθετον ἑρὸς τῶν τόμων τῆς Γλωσσικῆς, ἢ ἐσαγγελκεται, ὅτι
 ἡ γλῶσσα δὲν γινώριζει τὰ ἀλλοτρία. ἡ ἐξέλεξις τῆς εἶναι βραδεία καὶ ἀπεσι-
 πθητος, ἡ δὲ βία ἀντὶ νὰ ἀφοραγῆ ἀνακαταρτίζει αὐτὴν πρὸς τὰ ὅμοια.
 ἰσχυρὸν πολὺ ὁ ἀνὴρ ὅταν εἰσιζητῆ ν' ἀναγνώσῃ τὴν τετραδικίαν νὰ ἀποβῆ
 καὶ εἰς ἄλλοις παραχωρήσει, ὡς μαρτυρεῖ ἡ διέξοδιτὴ γραμματικὴ, ἢ
 εὐλογοῦσα ἀδελφεία, ἢ ἀνεφέρομαι καὶ ἢ ἀνετύθωσιν ἀμείωσιν καὶ ἐλαττωσιν
 ἢ ἀναδικαίαν καὶ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα (Ἀθῆναι 1933, 8^{μη} σ. 57). διὸ καὶ γράφει: "ἀνοι-
 κτικοὶ ὁδοὶ τοῦ ἀρχαϊσμοῦ δέχονται σήμερον σὴν γραμματικὴν πλῆρην σὶ
 ἰσορροπία ἠγαθὸν τὸ ἀγαπῶμαι ἀγαπῶσα, τὸς τὸ καλύτερον γι' αὐτοὺς. ἀλλ'
 μεταχειριστῶν τότε οἱ ἴδιοι, ὡς γράφουν μόνον τοὺς τῆς δημοτικῆς. ὡς μὴ ζη-
 ροῦν ὅμως γι' ἀλλάγη νὰ θρονιάσῃν κατὰ μέσσην σὶ λαϊκῶν σχολείων τὴν
 καθαρῆν ὁμοειδίαν καὶ τὴν διγλωσσίαν. ὁ δημοτικισμὸς δὲν φασκεῖ νὰ δέχηται τέτοια
 μισή λύση" (σ. 55):

Ἡ ἔπιτυχέσιστα ὅμως ἀποσομῶντι αὐτῶν ὁ πᾶρην
 ταῦτελεωδ. Βενιζέλος. οὗτος μὲν πρὸν ἦδη καὶ οἶσιν ἐ-
 ξόριστος τοῦ κοινῆς διαμῆντι εἰς Παιδείας (εἰ) χα-
 βὴν ἀφορμῆν εἰς τὴν "Μαρασιακῆν" ἑρὸς ἐθνεῶν
 καὶ ἐξῆς σπουδαία δεικνύσιν, ὡς δανείζομαι εἰς τὴν
 χαμπρῆν γραμματικῆν τοῦ κατ. τῆς γλωσσολογίας
 καὶ Γ. Κορυμνοῦλη: "Ἡ εὐρίσημος γλῶσσα τοῦ ἔθνους"
 ἐκδ. β. Ἀθῆναι 1948. β' β' ἔχει εἰς σὶμβολον τὸν
 Χατζηδάκιον: "τὴν καθαρῆν ὁμοειδίαν μεταχειρίζομαι
 ἀδελφίαν καὶ γράφω καὶ ταύτην διγλωσσίαν τῆς γλωσ-
 σῆς τοῦ μέλλοντος" καὶ ὡς συμπίπτει τελείως ἦδη
 μετὰ τὴν γινώσκω τοῦ Βενιζέλου:

Αἰεὶ εἶναι δυνατόν νὰ κρησιμοποιοῦμεν ἀ-
 πό τοῦδε τὴν δημοτικῆν ὡς ὅλα τὰ λοιπὰ
 (ταχὴν τῆς λογοτεχνίας) εἶδη τοῦ λόγου, ὅτι
 μόνον διὸ δὲν εἶναι ἰσορροπία καλλιερ-
 μήνη, ἀλλὰ καὶ διὸ ἡ καθαρῆς ὁμοειδίας ἀπο-
 τελεῖ καθαρῆς, τὸ ὅμοιον δὲν εἶναι δυ-
 νατόν ν' ἀνατραπῆ ἀπομῶντι εἰς ἄλλην ἢ
 φέρων, καθόσον ἐξανίσταται κατὰ λοι-
 αὐτῆς ἀνατροπῆς τὸ γλωσσικὸν αἰσθητικὸν
 μορφωτικῆν. ἔσομῆτι μόνον δεῖ βρα-
 μαίου καθαρῆς ὁμοειδίας τῆς καθαρῆς ὁμοειδίας
 διὰ τῆς αἰσθητικῆς δηλ. παντὸς νεκροῦ ὡς
 εἰς αὐτῆς, δὲ τὴν προσηγγίζομεν πρὸς τὴν
 κοινῆς λαοῦ μὲν καὶ δὲ ἠμῶν ὁμοειδίας
 μὲν ἡμερῶν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν εὐρισ-
 τὸν ὁμοειδίας τὸν παραμυθισμὸν δηλ.
 ἐν τῆς διγλωσσίας ἢ Ἐκδ. Βενιζέλος Δεκ. 1924
 αὐτὸ δὲ τὸ ζήτημα ἴσως κατὰ τὴν

Μετά τοις κρηφόρον ἐπέεον τοῖς 1912 πόλεμον ἐκενδύνησαν ἐδῶ ἐν τῇ πρώ-
τευούσῃ τοῦ ἀδελφίνου κράτους θρησκεία, πατρὶς γλώσσα καὶ βιολογία, ἀ-
φύσπο τὰ θεμέλια τοῦ γένους. Διερωτάται ἐπὶ αὐτὴν τὴν κίλιαν μεθόνωδ
κατάστασιν αἱ ἐφαρτεν ἡ ἐκκλησία, ὁ φρουρός τῶν ἱερῶν ^{καὶ ἐκείνων τοῦ ἔθνους} ~~θεμάτων~~
τῶν καμνῶν ἠδὲ τῶν ἀποθέσεων, ἀλλ' ἡ δόξα αὐτῆς ἔγινε πραγματικότητα, ἐξ ἡ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ 1918
τεθῆς ἐκεί-μεγαλῆς καὶ φοιτητικῆς τοῦ ἔθους φρονέοντος λαοῦ ἀφ' ὧν ἀπορα-
σπιον τῆς δημοκρατίας (ἐκτόσιν μεταφραστικῶν καὶ αἰώνων τοῦ καλασμοῦ καὶ
τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιβάλλον, καὶ καθιερῶσιν ἐπὶ λειτουργικῶν) οὐδεμίαν ἐπίσχυσιν
ἔλαβον ἀπὸ ἱερωμένων (τῶν τοῦ ἀεμνητοῦ Σπύργου Ἰωάννου Ἰωάννου). τοῦ
τοῦ ἐνεκα ἠναγμάσθημεν καὶ ἐκασθεδῶμεν ἐπὶ ὅ ἄρμα τοῦ ἥρωος πατριῶν
χορ ἠναγμά τοῦ Γ. ἐπιστολάτωσιν ἀπὸ πλάγια τῆς πύσης ἀνομιετῶν αὐ.

πρεσβύτερον κοινόν. Σημειώθηκαν, ότι τα πλείοστα είναι από τους ξένο-

γώνους, όλοινα βαλκανίζονται ό,τι δά είναι, δύναν μίαν ή μέραν ή
ήμι "Κεντρική Ελλάδα", όταν σκεπτόμεν, ό,τι ήτοιμοπραξία ήτοιμοπραξία
αντικηροσάν πανοικί μετὰ τήν γέννησιν των μετὰ τήν παρατροφήσιν των ανηλικών
ή το βίος, ή δώ ήδον κατ' όκείνα τρόπον να έσαν ήδον προθύμια ανήλικον
όδη ή σι γονεύ των. Τούτο δόδεντος ό Τίτο έφώρτεται εν τή έβον, μεθόρτην
να παραχωρήσιν τα 40-50 χωρία, όλοινα έξωκλήσθησαν, εν τήν Γιορμιοσχαβί-
αν (ήμ) ανήλικησ το περίφημον ζήτημα του φρενυό ήτοι μεσ περιόχης
Κασορίας-Πρίσπας-Κορυσός). Μετὰ τήν άσφώρησιν της εφορίας καί της
έσέ έξε ή άόλος τήν ιδίαν διαγωγή ήμ. φώρησιν εν τήν άσφώρησιν
των παιδίων. Τέλος μετὰ τήν έσάννησιν των διαγρηματικών σχέσεων με-
ταξύ των δύο κρατῶν μετὰ διασύντημα έσσεδέρτησαν έσφεί τα 300
μ. έδιά εν διαφόρων περιόχης. εν τήν 3500, άσφρ έφώρησιν εν τήν έβον
έλιχε να στανήσιν περὶ εν τήν έσφώρησιν των έξωτάρικων ήτοι
ήτοι έσφώρησιν έφώρησιν, όστις μετ' έξεν, ό,τι εν τήν έσφώρησιν
Κασορίας. τότε ήδεντα άόθεν ποσα παιδια έσέσφωσαν εν τήν
έφώρησιν περιόχης, ήν ήμενς γρηφώρησιν εν τήν έσφώρησιν "Κασορία"
- ήτοι ή παραποφία των περιστασίνων μετὰ τήν Μανέ, ήτοι
με, ή μετὰ τήν έσφώρησιν του ήτος Παύλου Μετ', έβον ή-
σφώρησιν εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν να διασύντησιν - Μοι
άσφώρησιν μετ' έξεν, καί έξεν, ό,τι εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν
του μητροπολίτου κατ' όλην τήν εφορησίν εν τήν έσφώρησιν
ήτοι ήρνήσθησαν να ήτη παραποφία εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν
στανήσιν μετ' έξεν μετὰ τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν
Μετ' έξεν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν
α έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν εν τήν έσφώρησιν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Οι ὑπεφαινόμενοι μελλόνυμφοι, ἐν γνώσει τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιφθεῖται δηλώσει ἐπιβαλλομένων ποινῶν δηλοῦμεν ὑπεθύνως, ὅτι τυγχάνομεν ἐλεύθεροι παντὸς ἐκ γάμου δεσμοῦ καὶ ὅτι οὐδεμίαν πρὸς ἀλλήλους συγγένειαν ἔχομεν ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας, ἢ ἐκ τοῦ θελοῦ βαπτίσματος ὑπεθύνως δὲ προσεπιθεσαιοῦσι τὰ ἀνωτέρω καὶ οἱ συνυπογεγραμμένοι δύο μάρτυρες.

Οἱ Μελλόνυμφοι

**ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ**

*Ἐνὶ ὄψει τοῦ Γληνοῦ γυναικὶ τοῦ σὲβ. ἀνακτοῦ ἀναγράφει ὁ
ὁμοεπίθης ὡς: " Δὲν ἐνδιαφερόμαι νὰ ἐξετάσω τί εἶπε γὰρ ἐνταῦθα
Γληνὸς ἔξω τῆς Πανεδ. ἀκαδημίας. ἀναφερόμαι μόνον ἐνὶ ὄψει τοῦ
ἐκτεθέντος ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἡλείου, ὅπου ἐξετάσας ὑπὸ τῆς μα-
ταγγελίας τῆς 25 ἔτις δημοσιευθείσας ὑπὸ τοῦ Γληνοῦ ἐργασίας, δὲ
ὄρα ἐν αὐτῇ τί ὡστε τὴν ἀπάντησιν. " (Κ. 70)*

ὑπεθύνως δὲ προσεπιθεσαιοῦσι τοῦτο καὶ οἱ συνυπογεγραμμένοι δύο μάρτυρες.

Ὁ Μελλόνυμφος

Οἱ Μάρτυρες

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πιστοποιῶ ὑπὸ τῆν ἀπόλυτον προσωπικὴν

μου εὐθύνην, ὅτι οἱ μελλόνυμφοι

καὶ

τυγχάνοντες ἄγαμοι καὶ ἀσχετοὶ πάσης συγγενείας δύνανται ἀκωλύτως νὰ ἐλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν.

Ὁ Ἐφημέριος

ἑτῶν πατρίδος
κατοίκου ἐπαγγέλματος
....., θυγατρὸς τοῦ
..... ἐπαγγέλματος
καὶ τῆς ἐπαγγέλματος
..... κατοίκου
..... εἰς γάμον

Ἐπειδὴ συγκατατίθενται ἀμφότερα τὰ πρόσωπα, οὐδὲν δὲ κώλυμα ὑφίσταται πρὸς γάμου κοινωνίαν, παρακαλῶ ἵνα ἐκδώσητε τὴν οἰκείαν δι' αὐτοῦς ἄδειαν.

Εὐπειθέστατος

Τ. 1
36
δύο επεισόδια ή αβούλον τῆς σινόδου, ἢ τις ἐπίσημον ἀπορριπτικὴν εἰς τὴν ἐκκλήσιον
διαμαρτυροῦμαι, ὅτι ἡ σινοδικὴ ἐρευνα ἀπέδωκε πλείονα ἢ σοβαρότητα τῆς
τῆς ἡμετέρας παραγγελλομένης κατὰ τὴν ἰστορικὴν τῆς ὀρθοδόξου (σ. 56). παρῆ
δου 13 μῆνα, ἡ σινοδικὴ ἀπόφασις δὲ ἐξεδόθη. ὁ Χρυσόστομος ἐφημεροῦναι τὰ
"καμνη τῆς παπίας" ἡ δὲ τὰ κερδία χρόνον, ἕως τὰ ἡμετέρα δώσω εἰς αἰ-
λας θύρας αἱ ἐνοσχίμοι τοῦ προσημαίνονται, ἀναγίνθων εἰς τὸν Σύρον Ἀδα-
λεβνιόσωλον ἡ ἀναγνώριση τῆς ἰσοδότης, αὐτὸν, ὅστις κατὰ Ζηνοδοῦ ἐδύ. ἡ
σημὸν ἰσορροπιῶν τῆς Ζηνοδοῦ τῆς ἐκδοῦν. Κατὰ Ἰανουάριον 1928 ἡ
σοβαρὴ καὶ τριτὴ ἐκδοῦν, ἡ δὲ ἰστορικὴ, ἀπὸ τῆς ἀπορίας.
φι, ὁ ἐπιστάτης ἡ ἀνακρίσιμος ἐπαρχὴ, τὰ σπριχθὴ εἰς παραδόξους ἡ ὅτι
λογίας ἡ κείμενα τῆς κατὰ τὴν ἡ ἐρημὴ ἐκδοῦν τῆς Ζηνοδοῦ μαθηρία. ἡ
βον τῆς ὅτι ἐπιπέρας παραδόξους ἡ ἀρχαίους ἡ κείμενα. ἀποφάνους ἡ σπρι-
χθὰ αὐτῶν. Ἐκ δὲ βεβαίως διανομῆς ἀποφάνους, τὰς ὁσίας ἐκδοῦν
λας ἰσορροπιῶν αὐτοὶ οἱ παραγγελλόμενοι" (Χρυσ. Ζηνοδ. ἐν ἀρχῇ)

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ
ΚΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΦ

ΛΑΥΡΙΩΤΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1933

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΚΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ

Ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου, ἰδίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει, ὅπως ὑπονομευθῶσι τὰ θεμέλια τοῦ Ἀστικοῦ Κράτους. Αἱ προσπάθειαι δ' αὗται δυστυχῶς ἐν μέρει ἐτελεσφόρησαν.

Ἐναντίον τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ἀντετάχθη σύμπας ὁ Ἀστικός, Ἐμπορικός καὶ Ἐπαγγελματικός κόσμος, ὅστις διὰ τῶν ἐκπροσωποῦντων αὐτῶν Σωματείων ἐξηγήθη, ἀξιώσας παρὰ τῶν ὑπευθύνων Κυβερνητῶν ἐκκαθαρίσιν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τῶν κομμουνιστῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἀυστηρὰν αὐτῶν τιμωρίαν.

Ἀτυχῶς ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη δὲν ἐγένετο τότε καὶ τὰ Συνεργαζόμενα Σωματεῖα πρὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου, ὅστις ἀπειλεῖ ν' ἀνατρέψῃ τὸ Κοινωνικὸν Καθεστῶς, νὰ καταλύσῃ τὴν Θρησκείαν, νὰ διαφθείρῃ τὰ ἥθη, νὰ ὑπονομεύσῃ τὴν Οἰκογένειαν καὶ νὰ καταρρακώσῃ τὴν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος, ἀνέλιβον ἔντονον ἀγῶνα.

Τὰ Συνεργαζόμενα Σωματεῖα, ἐκπροσωποῦντα τὸν Ἀστικόν, Ἐμπορικόν, Ἐπαγγελματικόν, Ἐπιστημονικόν, Ἐφεδρικόν κόσμον, αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὀργανώσεις των, αἱ Ἐπιτροπαὶ Γονέων καὶ Πολυτέκνων, τὰ ἠθοπλαστικὰ καὶ πατριωτικὰ σωματεῖα, ἀποτελούμενα ἀπὸ χιλιάδας μελῶν, ἀπηχοῦντα τὴν δυσφορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις μένει πιστὸς εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις του, ἐθεώρησαν

ὑψιστον καθῆκον νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐκκαθάρισιν ἀπὸ τῶν κομμουνιζόντων, ἔστω καὶ ἐν κρυπτῷ, ὑπαλλήλων καὶ δὴ ἐκπαιδευτικῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐπὶ τῆς εὐπλάστου νέας γενεᾶς ἐπίδρασις εἶνε λίαν ἐπικίνδυνος.

Εἰς τὰ Συνεργαζόμενα Σωματεῖα συμμετέχουν ἡ Πανελλήνιος Ἀστικὴ Ἐνωσις Κτηματιῶν, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν, ἡ Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν, ὁ «Ἐθνικὸς Σύνδεσμος», ἡ Συνομοσπονδία Πολυτέκνων, τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον τῶν Ἐφέδρων Πολεμιστῶν, ὁ Πανελλήνιος Σύλλογος Γυναικῶν, ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωσις «Ἑλλάς», ἡ Ἐνωσις Δημοσιογράφων, ὁ Ἐθνικὸς Παμποιτητικὸς Σύλλογος, ἡ «Ἀκαδημαϊκὴ Πρόοδος», ὁ Σύλλογος Γονέων, ὁ Σύλλογος «Τρεῖς Ἱεράρχαι», ἡ Ἐνωσις Ἐκκλησιαστικῶν ἑνοριακῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἄλλα σωματεῖα, κατόπιν προσελθόντα.

Πρὸς τοὺς ἐκάστοτε Ὑπουργοὺς τῆς Παιδείας διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως τὰ Σ. Σ. διὰ τὰς δῆθεν νεωτεριστικὰς, ἀλλὰ πράγματι ἀνατρεπτικὰς τάσεις ἐν τῇ Παιδείᾳ καὶ ἐπεζήτησαν ριζικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἵνα τοῦτο ἐφεξῆς στηρίζεται ἐπὶ ὑγιῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας θεμελιοῖ ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεόν, ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν Οἰκογένειαν, ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν Πατρίδα. Ὑπέβαλον ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα καὶ προφορικῶς ἀνέπτυξαν, ἠγωνίσθησαν παντοιοτρόπως, ἀλλ' οἱ προστάται τῶν κομμουνιζόντων ἐκπαιδευτικῶν κατέχοντες ἰσχυρὰς διοικητικὰς θέσεις ἐξουδετέρωνον τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, ἀμείβοντες τοὺς κομμουνιστὰς ἐκπαιδευτικούς ὡς δῆθεν συγχρονισμένους καὶ τρομοκρατοῦντες τοὺς τιμίους καὶ πατριωτικῶς ἐργαζομένους.

Τὰ Συνεργαζόμενα Σωματεῖα τὴν 5ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐνέκριναν, ἐν συγκεντρώσει ὅλων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἀποτελούντων αὐτά, ψήφισμα ὃπερ ἐπεδόθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς Ἀρχηγούστων πολιτικῶν κομμάτων. Ἐτόνιζον ἐν αὐτῷ ὅτι ἡ κατ' εὐφημισμὸν κληθεῖσα «Ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις» κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν τυραννίαν μιᾶς κλίκας ἀνθρώπων δηλητηρια-

σμένων από ιδέας, αντιθέτους πρὸς τὴν θέλησιν καὶ τὰς ἀγνὰς παραδόσεις τοῦ ἑλλ. λαοῦ, νὰ ἐπιβάλη ἐκπαίδευσιν ἣτις ἀποξενώνει τὴν ψυχὴν τῶν τέκνων μας ἀπὸ τὰ ὑψηλά ἰδανικά, δι' ὧν τὸ Ἔθνος ἐμεγαλοῦργησε. Ἐνῶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ταύτην δαπανῶνται ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος, εἰσπραττομένων ἐκ τοῦ μόχθου καὶ ἰδρωτός τοῦ λαοῦ, ὡς ἀποτέλεσμα ἔχομεν τὰ ἀπειράριθμα διδασκαλικά καὶ μαθητικά σκάνδαλα, τὸ μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου ὑψωθὲν κῦμα τῆς ἀγραμματισμένης, τὴν περιφρόνησιν τῆς θρησκείας, τὸν ἐκχυδαϊσμὸν τῆς γλώσσης, τὴν ἠθικὴν ἔκλυσιν τῆς νεολαίας.

Οἱ πρωτεργάται τῆς ἀντεθνικῆς αὐτῆς προπαγάνδας οὐ μόνον δὲν ἐτιμωρήθησαν, ἀλλὰ καὶ προήχθησαν. Ὑπεύθυνοι εἶνε οἱ διοικοῦντες μέχρι τοῦδε τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Συμβούλια, ἀκυρώσαντα προταθείσας ἀπὸ τὰ κατὰ τόπους ἐποπτικὰ συμβούλια ἀπολύσεις ὑπαλλήλων, καταγγελθέντων ἐπὶ κομμουνισμῶ, τὸ Γνωμοδοτικὸν Ἐκπ. Συμβούλιον διὰ τὰς σκανδαλώδεις ἐγκρίσεις βιβλίων, οὐδόλως συντελούντων εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων τοῦ ἑλλ. λαοῦ.

Ἡξίωσαν τὰ Σ. Σ. διὰ τοῦ ψηφίσματος των :

1) Τὰ τρία τέως ὑφισταμένα ἐν Ἀθήνας Ἐκπαιδευτικὰ Συμβούλια νὰ καταργηθῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου ὡς καὶ τὸ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως δημιουργηθὲν ἐσχάτως ἐνιαῖον Ἐκπαιδ. Συμβούλιον. Οὕτω, δὲν θὰ εἶνε δυνατόν ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἐπανέλθουν οἱ ἀπολυθέντες ἐσχάτως Ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι, οἱ πρωτοστατήσαντες εἰς τὸν ἐκτροχιασμὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἀντὶ τῶν καταργουμένων Συμβουλίων νὰ ἰδρῆθῃ Ἀνώτατον Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἐν Ἀθήναις ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Φιλοσοφικῆς καὶ ἑνὸς τῆς Φυσικομαθηματικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τριῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἐκ τῶν ἐχόντων ἀποδεδειγμένως ἀστικά φρονήματα, ὑποδείξει τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου θὰ

εἶνε ἡ ἐποπτεία καὶ κατεύθυνσις τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὁ κᾶταρτισμὸς τῶν σχολικῶν προγραμμάτων καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

2) Νὰ συμπληρωθῶσι τὰ ὑπάρχοντα τριμελῆ τοπικὰ Ἐποπτικὰ Συμβούλια διὰ τριῶν εἰσέτι μελῶν, ἥτοι τοῦ Μητροπολίτου ἐκάστης περιφερείας ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ δύο εὐὑπολήπτων πολιτῶν, (ἐνὸς ἐπιστήμονος καὶ ἐνὸς κτηματίου ἢ ἐμπόρου) ὡς καὶ ἄλλοιτε ἐγένετο δυνάμει τοῦ νόμου ΒΤΜΘ.

3) Νὰ καταργηθῶσι τὰ μικτὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων, καθὼς καὶ ἡ ἀνάμιξις διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, ὡς καὶ τὰ μικτὰ Διδασκαλεῖα. Ταῦτα ἐπεβλήθησαν δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι, συμφώνως πρὸς τὸ Μπλ-σεβικικὸν σύστημα.

4) Νὰ καταργηθῆ ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις ἡ διδασκαλία τῆς μαλλιαρῆς γλώσσης, ἣτις εἶνε ἡ γλῶσσα τῶν κομμουνιστικῶν ἐντύπων, ἀντ' αὐτῆς δὲ νὰ διδάσκεται, ὡς καὶ πρότερον, ἡ γλῶσσα ἣν μεταχειρίζονται αἱ Δημόσιαι ὑπηρεσίαι, ἡ Βουλὴ, τὰ Δικαστήρια, ὁ Τύπος καὶ ἐν ἧ ἔχει ἐκδηλωθῆ ὁ πολιτισμὸς τοῦ Ἑθνους· διότι τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ, ὅσα δὲν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀνωτέρας σπουδᾶς, ἐξερχόμενα τοῦ σχολείου δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐννοῶσι τὴν γλῶσσαν ταύτην καὶ τίθενται οὕτω εἰς τὸ περιθώριον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἐνῶ ὁ σκοπὸς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ἐν πάσαις ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις εἶνε ν' ἀνυψώσῃ τὰ κατὰ τόπους διαλεκτικὰ καὶ ἀκατέργαστα ἰδιώματα τοῦ ἀπαιδευτοῦ λαοῦ πρὸς τὴν καλλιεργημένην, κανονικὴν, πλουσιωτέραν καὶ καλαισθητικωτέραν γλῶσσαν τοῦ μορφωμένου Ἑθνους των. Μόνον ἐν Ἑλλάδι παρατηρεῖται ἡ τερατώδης αὕτη ἐξαίρεσις. Οὕτω δὲ δημιουργεῖται ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ τῷ Ἑθνῷ ἡμῶν γλωσσικὸς καὶ πνευματικὸς διχασμὸς καὶ ἐπομένως γλωσσικὸν καὶ πνευματικὸν προλεταριᾶτον, ὃπερ ἐπιθυμεῖ ὁ Κομμουνισμὸς.

5) Ν' ἀπομακρυνθῶσι ἐκ τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵανδῆποτε καὶ ἂν κατέχωσι θέσιν

μηδὲ τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἐξαιρουμένων, ὅσοι διαδίδουσιν ἢ ἐνισχύουσιν καθ' οἷονδήποτε τρόπον κομμουνιστικᾶς θεωρίας καὶ τὴν μαλλιαρὴν γλῶσσαν.

6) Ν' ἀποβληθῶσι τῶν Πανεπιστημίων ἅπαντες οἱ ἀριστερίζοντες φοιτηταὶ καὶ διαλυθῶσιν οἱ φοιτητικοὶ σύλλογοι οἱ ἔχοντες ἀριστεριζούσας τάσεις.

7) Νὰ κηρυχθῇ ἐκτὸς νόμου τὸ Κομμουνιστικὸν κόμμα, ὡς ὑπονομεῖον τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κράτους.

Ἐν ἄνωτέρῳ αἰτήματα συνέστησαν τὰ Σ. Σ. εἰς τὴν τότε Κυβέρνησιν ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ πραγματοποιήσῃ τὸ ταχύτερον, δι' ὅσα δὲ ἀπαιτεῖται σύμπραξις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ὑποστηρίξῃ ταῦτα καὶ ἐνώπιον αὐτῶν εἰσηγουμένη σχετικὰ νομοθετήματα «ἵνα οὕτω ἐπέλθῃ ἡ γαλήνη ἐν τῇ χώρᾳ καὶ προληφθῶσι κοινωνικαὶ ἐπαναστάσεις ὧν τὰ ἀποτελέσματα οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ καὶ διὰ τὰ ὁποῖα τὴν εὐθύνην θὰ φέρωσιν αἱ ἀμελήσασαι νὰ προλάβωσι τὸ κακὸν οἰαιδήποτε Κυβερνήσεις καὶ ἰδιαιτέρως οἱ ἐκάστοτε Ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας».

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος ἐγένετο πρωτοβουλία τῶν Σ. Σ. μεγάλη συγκέντρωσις εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν» τὴν 12ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καθ' ἣν δι' εἰδικῶν διαλέξεων κατεδείχθη πλήρως ἡ σατανικὴ δράσις τῶν κομμουνιστῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν προστατευόντων αὐτούς.

Ἐπίσης τὰ Συνεργαζόμενα Σωματεῖα ἐδημοσίευσαν προεκλογικῶς προκήρυξιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀνακοινοῦντες τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ τῶν Ἐλευθεροφρόνων ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι ἀποδέχονται τὰς ἐν τῷ ψηφίσματι ἀναγραφόμενας γνώμας, μετὰ δὲ τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ παρακολουθήσῃ ἀγρύπνως τὸ ἔργον τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, διώκουσα πᾶσαν ἐκ-

τροπήν ἀπὸ τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῆ ἡ ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ Σ. Σ. ἐν τῷ πόθῳ αὐτῶν, ὅπως πραγματοποιηθῶσι τὰ ἐν τῷ ἐπιδοθέντι ψηφίσματι ἀναγραφόμενα αἰτήματα, πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου ὑπέβαλον εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας διαφωτιστικὸν ὑπόμνημα, δι' οὗ ἐκτίθεται πῶς ἐπροστατεύοντο οἱ κομμουνίζοντες, μέχρις ἐσχάτων, ὑπὸ τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Ἐν τῷ ὑπομνήματι, ἀναφέρονται ἐν περιλήψει τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικὰ καὶ ἀνεπίδεκτα ἀμφισβητήσεως γεγονότα :

1) Οὐδὲν ἐνηργήθη κατὰ τῶν 18 ἀντιπροσώπων τῆς «ἀριστερῆς παράταξης» τῶν δημοδιδασκάλων, οἵτινες δὲν ἦσαν ἀπλᾶ ἄτομα, ἔχοντα τὰς ἀντικρατικὰς ἰδέας των, ἀλλὰ ἀντιπρόσωποι 18 συλλόγων δημοδιδασκαλικῶν, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀνικρατικὴ καὶ ἐπαναστατικὴ διάθεσις ἐξεδηλώθη σαφέστατα εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ π. ἔτους, ἣτις ἐκτίθεται εἰς τὰ δημοσιευθέντα πρακτικὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως (εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανόν των «Διδασκαλικὸν Βῆμα»). Ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἕκαστος σύλλογος διδασκάλων ἀριθμεῖ 100—200 δημοδιδασκάλους, καὶ ὅτι ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀντιπροσώπων οὐδεὶς ἀπεδοκιμάσθη παρὰ τοῦ οἰκείου Συλλόγου, ἔπεται ὅτι ἐκπροσωποῦν τὰς γνώμας 2500—3000 δημοδιδασκάλων, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἰδίᾳ εἰς τὰ εὐπαθέστατα σημεῖα τοῦ Κράτους (Θράκην—Μακεδονίαν).

Τὸ θράσος τῶν φορέων τῆς ἀνατρεπτικῆς νοοτροπίας ἐκφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι συνέπηξαν πρό τινος καὶ νέαν ὀργάνωσιν εἰς Καβάλλαν, ἐν ἣ ἄντιπρόσωποι τῶν δημοδιδασκαλικῶν Συλλόγων Μακεδονίας—Θράκης ἐπέλαβον ὅσα περιείχοντο εἰς τὴν προκήρυξιν τῆς «ἀριστερῆς παράταξης» καὶ δι' ἧς ἐξεστομίσθησαν ὕβρεις καὶ ἀπειλαὶ κατὰ τῆς μὴ ἀκολουθούσης αὐτοῦ διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας. (Ἴδὲ «Πανυπαλληλικήν» 18 Ἰανουαρίου 1933).

2) Ὁ ἀπολυθεὶς ἐπὶ κομμουνισμῷ καθηγητῆς Βλυ-

ζιώτης και έπαναδιορισθείς, είναι ό καθηγητής του όποιου οι μαθηταί έγραψαν ότι «ό Μέγας 'Αλέξαντρος» ήτο τυχодиώκτης». 'Αντί ν' αποβληθῆ τῆς ύπηρεσίας, εκλέγεται πρὸς άποστολήν εις τὸ έξωτερικὸν ὡς ύπότροφος τοῦ Κράτους, ἵνα τελειοποιηθῆ βέβαια εις τὰς κομμουνιστικὰς θεωρίας του, ἐνῶ εἶχον διαταχθῆ διὰ τὸ θεαθῆναι άνακρίσεις.

3) 'Ο καθηγητής μαθηματικῶν Σωτηράκης προτιμᾶται καὶ αὐτὸς νὰ σταλῆ ύπότροφος τοῦ Κράτους εις Εὐρώπην, ἐνῶ ἐναντίον του κατηγορία ἐπὶ κομμουνισμῶ εκκρεμοῖν εις τὸ Διοικητικὸν δικαστήριον νέα ἐτινόησις ὅπως αἱ κατηγορία τίθενται εις τὸν κάλαθον τῶν άχρήστων!

4) 'Ο καθηγητής 'Ηλίας Παρασκευαΐδης, ὅστις εἶχε μετατεθῆ δυσμενῶς εις έπαρχιακὸν ἡμιγυμνάσιον ἐκ τοῦ Διδασκαλείου Κοζάνης κατόπιν άνακρίσεων τοῦ Γενικοῦ 'Επιθεωρητοῦ διὰ τὰς άπρεπεῖς σχέσεις του πρὸς μαθητριάς του, ἐπιλέγεται καὶ αὐτὸς καὶ βραβεύεται διὰ τὴν διαγωγήν του καὶ άποστέλλεται ύπότροφος τῷ 1930 εις τὸ έξωτερικὸν, ὅπου καὶ διασκεδάζει ἔκτοτε.

5) 'Ο δημοδιδάσκαλος Δελόπουλος, οὔτινος διεβίβισθη ἡ δικογραφία, πρὸς πειθαρχικὴν δίωξιν εις τὸ Διοικητικὸν δικαστήριον (δηλ. εις τὰς ἑλληνικὰς καλένδρας) μετατίθεται ὑπὸ τοῦ 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εὐμενέστατα εις 'Αττικὴν, ἀντὶ νὰ σταλῆ εις ἔρημόνησον, ἐφ' ὅσον εἶχε καταγγελθῆ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν άρχῶν ἐπὶ κομμουνισμῶ, αἱ δὲ άνακρίσεις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐπεκύρωσαν τὴν κατηγορίαν. 'Εννοεῖ τις τὴν ἐκ τῶν τοιούτων άμοιβῶν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν λοιπῶν διδασκάλων.

6) Τοῦ δημοδιδασκάλου Καλαϊτζάκη διὰ δικαστικῆς άποφάσεως βεβαιοῦται ἡ ὁμολογία πίστεως εις τὸν Κομμουνισμόν. Λιὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον καὶ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ έποπτικοῦ συμβουλίου. Καὶ ὁμοως τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον τὸν επανέφερε εις τὴν ύπηρεσίαν.

7) 'Η δημοδιδασκάλισσα Αἰμιλία Λιακοπούλου, άπολυθεῖσα ἐπὶ κομμουνισμῶ ὑπὸ τοῦ έποπτικοῦ συμβου-

λίον Ἐδέσσης, ἐσώθη ἐκ τῆς ἀπολύσεως ὑπὸ τοῦ εὐνο-
οῦντος αὐτὴν ἀνωτέρου ἐπόπτου Θ)νίκης κ. Κουντουρᾶ
τοῦ τελοῦντος τότε ὑπὸ τὸν κ. Δελμούζον, ἠκυρώθη ἡ
ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ καὶ ἐπανεφέρθη εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν. Ἐπενέβησαν ὁμως αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ καὶ
κατεδικάσθη εἰς διετῆ φυλάκισιν καὶ ἐκτόπισιν.

8) Τῶν δημοδιδασκάλων Σαξώνη καὶ ἄλλων πέντε
προτάθη ἡ ἀπόλυσις ὡς κομμουνιστῶν προτάσει τοῦ ἐπι-
θεωρητοῦ Θ)νίκης Λαγουμιτζάκη παρὰ τοῦ οἰκείου ἐπο-
πτικοῦ συμβουλίου. Πλὴν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔσωσε τὸ ἐκ-
παιδευτικὸν συμβούλιον. Τὸ ἀνώτερον ἐποπτικὸν Θ)νίκης
ὑπὸ τὸν Δελμούζον ἠθώωσε καὶ τοὺς δημ)λους Κιλκίς
τῶν ὁποίων ἐπροτάθη ἡ ἀπόλυσις ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπο-
πτικοῦ Συμβουλίου.

9) Ὁ περίφημος ἀναρχικὸς διδάσκαλος Ἐμμα-
νουήλ, ὅστις ἔθεσεν εἰς κίνησιν τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς
καὶ ἀνεστάτωσε τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν δημ)λων,
παρέμεινε εἰς τὴν θέσιν του ἀνενόχλητος. Κατ' αὐτοῦ ἐκ-
κρεμοῦν ἀπὸ τοῦ παρ. ἔτους ἐγκλητήρια εἰς τὸ Διοικητι-
κὸν δικαστήριον. Ἄλλ' ἄς ἀναμένεται καὶ τούτου ἡ... με-
τάθεσις εἰς Ἀθήνας ἵνα ρητορεύῃ κατὰ τοῦ Κράτους,
μαζὺ μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν ἐν Ἀθήναις δημοδιδασ-
κάλων Παπανικολάου, ὅστις παρέμενε ἀδίωκτος, μεθ'
ὅσα εἶπε καὶ ἔδρασε κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ παρ.
ἔτους καὶ περὶ ὧν διαλαμβάνει ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Σκουτε-
ροπούλου, ἐνεργήσαντος ἀνακρίσεις.

10) Παραμένει εἰς τὴν θέσιν του ὁ κ. Δελμούζος,
ἀνακηρυχθεὶς καὶ κόσμημα τῆς Ἐκπαιδεύσεως! Ὁ
ἐπιστημονικὸς κόσμος ἀγνοεῖ τὴν ἀξίαν του, διότι οὐδὲν
παρέσχε δεῖγμα περὶ τούτου. Ἡ φθοροποιὸς δράσις τοῦ κ.
Δελμούζου δὲν ἐξιλεοῦται διὰ τῆς δίκης τοῦ Ναυπλίου
ἐπὶ ἀθεΐα, τῆς ὁποίας τὰ πρακτικὰ ἐξηφανίσθησαν σκαν-
δαλωδῶς. Ὡς πρὸς τὰ Μαρασλειακὰ σκάνδαλα ἐγένετο
ἀπόπειρα νὰ καλυφθῶσι ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος ἀνακρί-
σεις Ἀρεοπαγίτου κ. Ἀντωνακάκη, ἀλλὰ τὴν ἐκθεσιν
τούτου ἀνεσκεύασεν ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Λάμψα ἡ χαρακτη-

ρίσασα τὰς ἐν τῷ Μαρμαλείῳ δοξασίας ὡς ἀποτόκους ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ ἀνακρίσεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν κ. κ. Θεοδοροπούλου καὶ Καλιάφα. Διωρίσθη ἐν τούτοις ὁ κ. Δελμούζος καθηγητῆς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Πανεπιστημίου καίτοι στερούμενος διδακτορικοῦ διπλώματος, διὸ καὶ εἰδικὸς νόμος ἐψηφίσθη, καθ' ὅσον ἔσπευεῖτο τῶν νομίμων προσόντων!

11) Διὰ τὸν προαχθέντα εἰς Ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον Κουντουράν τὸ πόρισμα τοῦ ἐνεργήσαντος τῷ 1928 ἀνακρίσεις ἔκαμνε λόγον περὶ ἀκαταστασίας καὶ ἀναστατώσεως ἐν τῷ Διδασκαλείῳ Θηλέων Θ)νίκης, τοῦ ὁποίου ἦτο διευθυντῆς, περὶ παραβάσεως παρ' αὐτοῦ ἐκπαιδευτικῶν νόμων, περὶ γλωσσικοῦ φανατισμοῦ, κακῆς διοικήσεως. Αἱ μαθήτριά του Λιακοπούλου καὶ Ἀντωνιάδου ἐδιώχθησαν ἐπὶ κομμουνισμῶ (1928), δὲν εὐρέθησαν ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις διὰ τὴν κατηγορίαν τοῦ κομμουνισμοῦ, τὰ μετέπειτα ὁμως ἀπεκάλυψαν σαφῶς τὸ ποιόν του. Διότι ἡ μὲν εὐνοουμένη μαθήτριά του Λιακοπούλου κατεδικάσθη ὡς ἐπικίνδυνος κομμουνίστρια, ἡ δ' ἑτέρα ἐπίσης εὐνοουμένη μαθήτριά του Ἀντωνιάδου ἐσώθη ἀπὸ τὴν ἀπόλυσιν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἐποπτικοῦ Θ)νίκης, διότι καὶ αὐτῆς εἶχε προταθῆ ἡ ἀπόλυσις ἐπὶ κομμουνισμῶ ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐποπτικοῦ συμβουλίου. Καὶ ὅμως ὁ ἀποτυχημένος καὶ ἀνίκανος αὐτὸς διευθυντῆς Διδασκαλείου προήχθη εἰς Γνωμοδοτικὸν ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον, ἐγένετο δηλ. κριτῆς τῶν βιβλίων τῶν τέχνων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἵνα εὐρίσκη τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἐγκρίνη τὰ βιβλία τοῦ κομμουνιστοῦ Ἰορδανίδου, ἵνα ἐπιβάλλῃ ὡς ὑποχρεωτικὸν ἀνάγνωσμα τὴν «Ὀδύσειαν» τοῦ Ἑφταλιώτη καὶ ἀκαταλλήλους περικοπὰς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας τοῦ Σλουμπερζέ, ἐνθα περὶ γράφονται σκάνδαλα καὶ ἐρωτικαὶ περιπέτεια.

12) Διὰ τὴν Ἑλλην Λαμπρίδου παραπέμπομεν εἰς τὸν σχετικὸν περὶ αὐτῆς φακέλλον καὶ τὸ πόρισμα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κ. Τσαμασφύρου.

13) Μεταξὺ τούτων γυναικῶν παιδαγωγῶν ἐπιστημύ-

νων, ηῦνοήθη ὑπὸ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ κ. Παπανδρέου, τοῦ ἐφευρέτου τοῦ Γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου, ἢ μὴ ἔχουσα κἄν δίπλωμα Πανεπιστημίου Ἀμαριώτου, χωρὶς νὰ ἐξετασθῇ διατι ἐγκατέλειψε νύκτωρ εἰς παραμονάς ἐξετάσεων τὴν θέσιν τῆς ὡς ὑποδιευθυντρίας τοῦ διδασκαλείου θηλέων Σερρών. Ἐπ' αὐτοῦ θὰ διεφωτίζετο ὑπὸ τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Σερρών. Ἐν τούτοις ἡ δ. Ἀμαριώτου διωρίσθη μέλος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου!

14) Διὰ τὸν Παπαμαύρου παραπέμπομεν εἰς τὴν γενομένην ἐν Λαμῖα δίκην κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καθ' ἣν ὁ προσάψας εἰς αὐτὸν τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ κομμουνιστοῦ δημοσιογράφος κ. Ε. Λαχανοκάρδης ἀπηλλάγη πανηγυρικῶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Κατὰ τὴν ὡς ἄνω δίκην ἐξετέθησαν αἱ ἰδέαι τοῦ μεταφραστοῦ τοῦ βιβλίου τοῦ Βύνεκεν «Σχολεῖον καὶ Νεολαία», ὅπου ἐκφράζεται κατὰ τῶν θρησκευτικῶν, ὑπὲρ τοῦ γυμνισμοῦ καὶ τοῦ ἐρωτισμοῦ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

15) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου θηλέων Πειραιῶς Σωτηρίου ὡς καὶ ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Μπέροτος ἔχουν ὑπογράψει τὴν κομμουνιστικὴν προκήρυξιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ὀμίλου κατὰ τὸ 1927. (Ἀναγέννηση ἀρ. II καὶ 12 τοῦ 1927).

16) Οἱ καταγγέλλοντες τοὺς κομμουνιστὰς διδασκάλους ἐπιθεωρηταὶ διώκονται, ὡς ἐδιώχθη ὁ ἐπιθεωρητὴς Γεραντώνης, ὁ καταγγείλας κατόπιν ἀνακρίσεων τοὺς κομμουνιστὰς διδασκάλους Κιλκίς.

Ἐκ τῶν καταγγελθέντων, τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἄλλους μετέθεσε, ἄλλους ἀπέλυσε, κατέφυγον ὅμως οὗτοι εἰς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἠκύρωσε τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς ἐπανεφένε εἰς τὰς θέσεις των. Μετὰ τινὰς μῆνας κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης.

Ἄλλοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, γνωστοὶ διὰ τὰς ἀριστεριζούσας θεωρίας των εἶνε ἡ καθηγήτρια Ἰμβριώ-

του, ἡ ὁποία ἔδωσε θέμα ἐκθέσεως εἰς τὰς μαθητρίδας τῆς διακωμωδοῦν τὰ ἱερὰ καὶ τὰς παραδόσεις, οἱ Ἐπιθεωρη-
ται Λάγιος, Χρηστόπουλος, Παράσχης, Παυλῶρης, Γιούρ-
τσης, ὁ γυμνασιάρχης Κοντόπουλος, γνωστὸς διὰ τὰς ἀσε-
βεῖς ἐκφράσεις του περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ
εἰς τὸ βιβλίον «Ἑλληνικὰ ἀναγνώσματα», ὁ Ἀντωνᾶτος
καθηγητῆς, Τζάρτζανος κ. λ. π.

Σημειωτέον ὅτι ἐπὶ 76 Ἐπιθεωρητῶν μόνον οἱ 10
εἶνε συντηρητικοί. Οἱ ἄλλοι εἶνε μαλλιαροκομμουνισταί!...

Κατὰ τὸ π. ἔτος διεβιβάσθησαν εἰς τὸν καθηγητὴν
κ. Ν. Ἐξαρχόπουλον, διευθυντὴν τῶν σπουδῶν τῶν μετεκ-
παιδευομένων δημοδιδασκάλων, πολλὰ ἔγγραφα τῆς Γε-
νικῆς Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὅπως πα-
ρακολουθήσῃ καὶ ἀναφέρῃ τὰ τῆς προπαγανδιστικῆς κι-
νήσεως τῶν κάτωθι μετεκπαιδευομένων δημοδιδασκάλων :

1) Χρ. Καρύδη, 2) Ψύλλα, 3) Κωνσταντάκη, 4)
Ἐμμανουήλ, 5) Εἰρήνης Παπαδάκη, 6) Κ. Μανωλοπού-
λου, 7) Ἐμ. Λεβεντάκου, 8) Γ. Ἀντωνιάδου καὶ 9) Π.
Φέτση.

Μετὰ τοῦτο ἔγιναν ἀνακρίσεις ἀπὸ τὸν ἐκπ. σύμ-
βουλον κ. Παρασκευόπουλον, κατετέθησαν πολλὰ ἐνοχοποι-
ητικὰ εἰς βάρος των καί.... ἐκαλύφθησαν καὶ αὐτοὶ ὅπως
τόσοι ἄλλοι, ἐπιβληθείσης ὡς τιμωρίας ἀπλῆς ἐπιπλή-
ξως, ἀντὶ νὰ ἀποπεμφθῶσι τῆς μετεκπαιδεύσεως καὶ τοῦ
κλάδου. Ὅτι δὲ τὰ καταγγεληθέντα ἦσαν ἀληθῆ καταφαί-
νεται καὶ ἐκ τῆς μετέπειτα δράσεώς των. Διότι

α') Ἡ δράσις τῶν ἀνωτέρω ἐξειθειάζετο πολλάκις εἰς
τὰς στήλας τῆς «Πανυπαλληλικῆς», ὀργάνου τῶν ἀριστε-
ρῶν, ἧτις καὶ ἐπωλεῖτο παρ' αὐτῶν.

β') Οἱ μετεκπαιδευθέντες Πανταζῆς Φέτσης καὶ Λε-
βεντάκος συνελήφθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ριζοσπά-
στου» μετὰ τοῦ λοιποῦ προσωτικοῦ κατὰ τὴν ἀπεργίαν
τῶν τροχιοδρομικῶν.

γ') Ἡ Εἰρήνη Παπαδάκη συνελήφθη μετὰ τῶν με-
λῶν τῆς «Πανυπαλληλικῆς» ἐπιτροπῆς (Δαμασκοπούλου
κ. τ. λ.) καὶ ἐφυλακίσθη ἐπὶ ἑβδομάδα ὀλόκληρον.

δ') Ἐξώθουν τοὺς μετεκπαιδευομένους εἰς σύμπληξιν συλλόγου ἄριστερίζοντος, ὅπερ καὶ ἐπέτυχον, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν κυκλοφορήσασαν προκήρυξίν των, διὰ τῆς ὁποίας τάσσονται ἀλληλέγγυοι πρὸς τὰ ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα τοῦ κλάδου, ἐναντίον τοῦ Κράτους.

Ἐκεῖ ὠδήγησαν τὴν Παιδείαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ διευθύνοντες αὐτὴν καὶ ἰδίᾳ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, τοῦ ὁποίου ἡ σύνθεσις ἦτο ὅλως ἀντεπιστημονική, τυραννική, κομματική, ὠθοῦσα εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὰ Σ. Σ. διὰ μεταγενεστέρου ὑπομνήματος πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐζήτησαν : 1) Τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ πλήρη ἐκκαθάρισιν ἀπὸ τοὺς κομμουνίζοντας. 2) Τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου περὶ διδακτικῶν βιβλίων, ὅστις εἶνε ὁ αἷτιος μεγάλων κακῶν διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων μας, βιβλιοκαπηλείας, ἐγκρίσεως χειριστῶν βιβλίων, ἀπορρίψεως δὲ βιβλίων ἠθοπλαστικοῦ περιεχομένου, ἐνῶ τὰ διδακτικὰ βιβλία πρέπει νὰ βασίζωνται ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, νὰ ἐξαίρεται ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους, ἡ ἀγάπη πρὸς τὰς πατρίους παραδόσεις, νὰ εἶνε δὲ γεγραμμένα εἰς τὴν ἀπλὴν καθαρῆν νοητὴν δηλαδὴ καὶ ἀπηλλαγμένην χυδαῖσμων καὶ ἰδιωτισμῶν γλῶσσαν. 3) Τὴν κατάργησιν τῆς συνεκπαιδεύσεως ἀρρένων καὶ θηλέων, ἐὰν δὲ προσκόπη αὕτη διότι θ' ἀπαιτηθῇ ἴδρυσις νέων σχολείων, ἡ διδασκαλία νὰ γίνεται χωριστὰ δι' ἑκάτερον φύλον πρὸ μεσημβρίας καὶ μεταμεσημβρίας. 4) Τὴν ἀνάκλησιν τῶν εἰς Εὐρώπην μετεκπαιδευομένων Ἐκπαιδευτικῶν. 5) Τὴν ἐπέκτασιν τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων καὶ ἀνασύστασιν τῆς ἑορτῆς τῆς Σημαίας. 6) Νὰ δοθῇ προσοχὴ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον παρὰ τὸν τίτλον ὃν φέρει, ἀκούεται γλῶσσα ἀντίθετος πρὸς τὴν στοιχειώδη καλαισθησίαν, ἀναξία μορφωμένων ἀνθρώπων. 7) Νὰ ἐκδικασθῶσι τὸ ταχύτερον αἱ ἐκκρεμοῦσαι κατὰ Ἐκπαιδευτικῶν κατηγορίας ἐπὶ κομ-

μουνισμῶ. δ) Ἐν συνενοήσει μετὰ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης ν' ἀπαγορευθῶσι τὰ ἄσημα δημοσιεύματα καὶ θεάματα, τὰ συντελοῦντα εἰς τὸ παρατηρούμενον, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν νεολαίαν, κῦμα ἀνηθικότητος.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀναγνωρίσας τὴν βασιμότητα τῶν αἰτημάτων μας, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοθετήματα, δι' ὧν θὰ ἀναδιοργανωθῇ ἡ Ἐκπαίδευσις. Βεβαίως ἡ κατάστασις μετεβλήθη ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ Ὑπουργείου καὶ ἡ Ἐθνικὴ Παιδεία ἤρχισε νὰ τίθεται ἐπὶ τῆς ὀρθῆς βάσεως. Ἀπαιτοῦνται ὁμῶς μέτρα ριζικὰ καὶ γενναῖα, διότι τὸ μέγιστον μέρος τῶν εὐνοηθέντων ψευδοπροοδευτικῶν κατέχει ἀκόμη καὶ θὰ κατέχῃ τὰς κλεῖδας τῆς Ἐκπαιδεύσεως (Ἐπιθεωρήσεις, Ἐκπαιδευτικὰ Συμβούλια, διδακτικὰ βιβλία κ.λ.π.) ἄνευ ριζικῶν νομοθετικῶν μέτρων υἱοθετούντων ὅσα διὰ τῶν ὑπομνημάτων μας ἐζητήσαμεν.

Πᾶς ὀρθῶς σκεπτόμενος καὶ πονῶν τὴν Πατρίδα ἀναγνωρίζει, ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ κατάστασις πρέπει νὰ ἐξυγιανθῇ τάχιστα. Πᾶν ἐμπόδιον πρέπει νὰ ἀνατραπῇ. Αἱ δῆθεν συγχρονισμέναι ἄρχαι νὰ παραμερισθοῦν. Ἡμεῖς τοὺς διδασκάλους θεωροῦμεν θύματα τῶν τέρας ἡγετῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τοὺς ἀριστερίζοντας θὰ ἀγωνισθοῦν τὰ Σ. Σ. διὰ πάσης θυσίας. Ἀναλαμβάνοντα ἐξ ὑποχρεώσεως πρὸς τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ, πρὸς τὸ Κράτος καὶ πρὸς τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς τὸν ἀγῶνα, θὰ ἐμμείνωσιν εἰς αὐτὸν ἀνεκδότης, θεωροῦντα ἑαυτὰ ὑπεύθυνα ἔναντι τῆς Ἱστορίας, δὲν θὰ καταπαύσουν τὸν ἀγῶνα πρὸ τῆς πλήρους, ριζικῆς καὶ ὀριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τῶν ἀναξίων λειτουργῶν της, τῶν ἀντικρατικῶν ὑπονομευτικῶν της. Ἐὐτυχῶς τὸ μεγαλότερον μέρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου εἶνε διδάσκαλοι ἔχοντες συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των. Ἄν δύνανται ὁμῶς τὰ Σ. Σ. νὰ μείνωσιν ἀδιάφορα ἔναντι τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ὑπο-

θαλπόντων αὐτοῦς. Ποιοῦνται ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ὅπως ψηφίζοντες τὰ ὑποβλήθησόμενα νομοθετήματα ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως, συντελέσωσιν ἵνα ἀνυψωθῇ αὕτη εἰς τὸν μέγαν καὶ ἔθνικὸν προορισμὸν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Ἰουλίου 1933

ΕΝΤΟΛΗ ΤΩΝ Σ. Σ.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- ΙΩ. ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ** Πρόεδρος τῆς Παν. Ἀστικῆς Ἐνώσεως.
- ΑΘ. ΖΑΡΟΥΛΙΑΣ** Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.
- ΜΙΧ. ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ** Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν.
- ΔΗΜ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ** Γεν. Γραμματεὺς τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου».
- Μ. ΧΙΣΚΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ** Πρόεδρος καὶ Γραμματεὺς τῆς Ἀνωτάτης Συνομοσπονδίας τῶν Πολυτέκνων.
- Κ. ΚΑΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΜΠΑΒΕΑΣ** Ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου Γονέων.
- Δ. ΖΩΗΤΟΣ, Γ. ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ** Ἀντιπρόσωποι Ἐπαρχιακῶν Ἀστικῶν Ὄργανώσεων.
- Α. ΜΑΛΑΦΑΚΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ,** Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως «Ἑλλάς».
- Π. ΒΑΡΥΠΟΜΠΙΩΤΗΣ** Πρόεδρος Συλλόγου «Τρεῖς Ἱεράρχαι».
- Δ. ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ,** Πρόεδρος Ἐνώσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν.
- Ν. ΣΦΑΕΛΛΟΣ, Κ. ΜΑΤΡΟΖΟΣ** Ἀντιπρόσωποι τοῦ «Ἐθν. Παμφοιτητικοῦ Συλλόγου».
- Σ. ΚΟΡΡΕΣ** Πρόεδρος «Ἀκαδημαϊκῆς Προόδου».

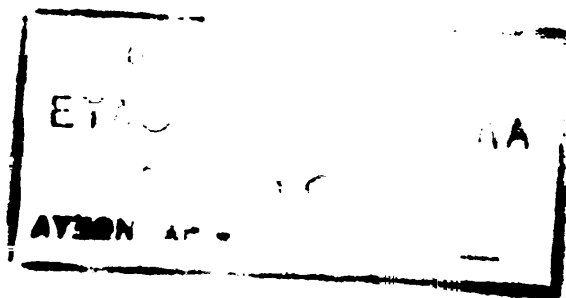
ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗΝ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
Κ Α Ι
ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΙΟΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Β. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΥ
ΔΡΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Όμιλία γενομένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς (Υπ. Δικαιοσύνης) τὴν 31ην Μαΐου 1952 εἰς τὴν σειράν τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Σταυροφορίας ὁργανωθεισῶν ὁμιλιῶν (26-5-1952—2-6-1952) ἐπ' εὐκαιρία τῆς 30ρίδος τῶν ἀγῶνων τοῦ κ. Κωνστ. Κατσαρᾶ καὶ τοῦ βιβλίου του "ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ ΕΝ Τῇ ΕΡΗΜΩ,,"

ΑΘΗΝΑΙ
1 9 5 2

**ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΣ**

ΙΑΤΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ — ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ — ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ — ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ — ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ — ΕΝΩΣΙΣ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ — ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ — ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ — ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ — ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ — ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΩΝ ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗΣ — ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΝΕΩΝ — ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΗΘΙΚΗΣ ΕΞΥΨΩΣΕΩΣ — ΨΥΧΟΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ — ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΝΕΑΝΙΔΩΝ — ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΩΝ

**ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
(Από 26 Μαΐου 1952 μέχρι και 2 Ιουνίου 1952)**

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ 31 ΜΑΪΟΥ 1952. Ώρα 7 μ. μ.

Προεδρία: ΣΠ. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Καθηγητού Πανεπιστημίου και Προέδρου
της 'Ιατροχειρουργικής 'Εταιρείας 'Αθηνών

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: *Τὸν λόγον, Κυρίες καὶ Κύριοι, ἔχει ὁ γνωστὸς δικηγόρος καὶ συγγραφεύς, Σύμβουλος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου 'Αθηνῶν καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος τοῦ Δήμου 'Αθηναίων κ. 'Αθαν. Πρωτονοτάριος.*

ΑΘΑΝ. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, Κυρίες, Δδες καὶ Κύριοι, Αἰσθάνομαι ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην ὅπως, ἀπὸ τὸ ἱερὸν καὶ φιλόξενον βῆμα τῆς ἱστορικῆς ταύτης αἰθούσης, πρὶν ἢ εἰσέλθω εἰς τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας μου «περὶ τοῦ προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ» ἀφορῶντος ἐξαιρετικῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας ζήτημα, ἀπευθύνω τὰς ἀπείρους καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου πρὸς ἅπαντας ὑμᾶς οἵτινες, διὰ τῆς τόσο ἀθρόας καὶ αὐθορμήτου προσελεύσεώς σας, ἔκτην σήμερον ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου μας, ἐτιμήσατε τὴν 'Εθνικὴν Σταυροφορίαν τῶν συμμετεχουσῶν δέκα ἔξ 'Επιστημονικῶν καὶ Κοινωνικῶν ὀργανώσεων διὰ τὴν ψυχικὴν, πνευματικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ, ἐπ' εὐκαιρία τῆς 30ετηρίδος τῶν ἀξιεπαίνων ἀγώνων ἐνὸς ἀλτροῦστοῦ καὶ ἐθναποστόλου ἐπιστήμονος, τοῦ κ. Κωνσταντίνου Κατσαρά.

Νὰ εὐχαριστήσω ἐπίσης ἐκ μέρους τοῦ συμμετέχοντος εἰς τὴν 'Εθνι-

κὴν σταυροφορίαν, Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ὃν ἔχω τὴν ἔξαιρετικὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ, καὶ ἅπαντα τὰ ἀξιότιμα ἀδελφὰ μέλη ὄλων τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν ταύτην Σταυροφορίαν ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν ὀργανώσεων, ἰδιαιτέρως δὲ τὸν φίλτατόν μοι Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου.

Παρολλήλως ὅμως πρὸς τὰς εὐχαριστίας μου ταύτας, δὲν δύναμαι παρὰ νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασίν μου ὡς Ἕλληνα καὶ ἐπιστήμων διότι, εἰς ἐποχὴν τῆς ἐκδηλουμένης πανταχόθεν καταθλιπτικῆς πεζότητος καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ὑλιστικῶν ἐπιδιώξεων ἀτόμων καὶ ὁμάδων, εἰς ἐποχὴν μιᾶς λίας ἐπικινδύνου πτώσεως ὄλων τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ ὠραίων καὶ εὐγενικῶν παραδόσεων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, συνεπεία τῶν πολεμικῶν γεγονότων, τῆς Κατοχῆς καὶ ἰδίως τῆς κομμουνιστικῆς δολιοφθορᾶς, εἰς ἐποχὴν τέλος καθ' ἣν τὰ ποικίλα καὶ πολυώλυμα συνέδρια διαφόρων τάξεων συνέρχονται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐπιδιώξιν τῶν στενῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ ταξιακῶν τῶν σκοπῶν, τὸ ἔθνικόν σάλπισμα ἐνὸς ἀκούραστοῦ ἀγωνιστοῦ ἰδεολόγου, ἀναλώσαντος ὀλόκληρον τὴν ζωὴν του διὰ τὰ κοινωνικά προβλήματα, συνετέλεσεν ὥστε νὰ συγκληθῆ καὶ τὸ Συνέδριον τοῦτο τῆς Ἐθνικῆς Σταυροφορίας μὲ ἀνωτέρους ἰδεολογικοὺς σκοπούς, *τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πραγματικὴν ὄασιν εἰς τὴν πνευματικὴν ἔρημον τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ Κατσαρᾶ, καὶ φῶς ἱλαρὸν καὶ παρήγορον εἰς τὸ ἐπικρατοῦν σκότος τῆς ὑπευθύνου καὶ ἀρμοδίας ἀλλ' ἀδιαφόρου καὶ ἀσυγκινήτου πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ἡγεσίας τοῦ Ἑθνους.*

Σκοπὸς τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Σταυροφορίας, ἀγαπητοί μου ἀκροαταί, δὲν εἶναι ἀπλῶς ὁ θαυμασμός μας καὶ ἡ δικαίως ἀπονεμηθεῖσα διὰ τοῦ μεταλείου τῆς Ἱατροχειρουργικῆς Ἑταιρείας πρὸς τὸν κ. Κων. Κατσαρᾶν τιμὴ, πρὸς τὸν παλαίμαχον τοῦτον ἰδεολόγον ἀγωνιστήν, οὔτε ἡ ματαιόδοξος διαφημιστικὴ ἐπίδειξις ἐπιστρατευμένων εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὁμιλητῶν οὔτινες παρήλασαν καὶ θὰ παρελάσουν μέχρι πέρατος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος τούτου. Τοιαύτη σκέψις θὰ ἦτο κατωτέρα τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἔθνικοῦ σκοποῦ τοῦ Συνεδρίου μας. Κύριος καὶ βασικὸς σκοπὸς τῆς Ἐθνικῆς Σταυροφορίας ταύτης τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν ὀργανώσεων πού μετέχουν εἶναι 1ον) *ἡ εἰρηνικὴ ἐπανάστασις τῶν πνευματικῶν τάξεων κατὰ τῆς ὑπευθύνου ἀρμοδίας ἀλλ' ἐνόχου πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ἡγεσίας τοῦ Ἑθνους,* ἥτις ἔλαμψε καὶ λάμπει διὰ τῆς ἀπουσίας τῆς ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας, καὶ 2ον) *ἡ ὀργανωμένη ἀξιοποίησις ὄλων τῶν πορισμάτων ἐπὶ τῶν θεμάτων* τὰ ὁποῖα ἐθίγησαν καὶ θὰ θιγοῦν ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὰς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ λύσιν τῶν προβλημάτων, πού ἐνδιαφέρουν τὴν ψυχικὴν, πνευματικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐὰν κατορθώσωμεν, Κυρίαί καὶ Κύριοι, μὲ θρησκευτικὸν φανατισμὸν νὰ ὀργανωθῶμεν καὶ νὰ μεθοδεύσωμεν δι' ἐκάστης συμμετεχοῦσης ὀργανώσεως τὰς ὑποδείξεις καὶ τὰς λύσεις ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων ποῦ μᾶς ἀπησχόλησαν, διαφωτίζοντες καὶ καθοδηγοῦντες τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὡς ἐπιβάλλεται εἰς τὰς τάξεις τῶν διανοουμένων τῆς κοινωνίας μας, μόνον τότε θὰ δυνάμεθα νὰ βροντοφωνήσωμεν ὅλοι, ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ πνεύματος εἰς τοὺς ὑπευθύνους καὶ ἀναλγήτους ἀρμοδίους ὅτι ἐπετεύχθη ὁ τόσον ἱερός καὶ ἐθνικὸς σκοπὸς τῆς εἰρηνικῆς μας ταύτης ἐπαναστάσεως. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀμφιβάλωμεν ποσῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν μας τούτων καθ' ὅσον ἡ ἀθρόα καὶ αὐθόρμητος προσέλευσις ὄλων ὑμῶν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μας, ἀποτελεῖ ἀσφαλεστάτην ἐγγύησιν καὶ ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι οἱ ὑγιῶς σκεπτόμενοι Ἕλληνες, διεπίστωσαν πλεόν τὴν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἐκάστοτε ὑπευθύνων ἀρμοδίων κυβερνητῶν πρὸς τὰ ζωντανὰ κοινωνικὰ προβλήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μας.

Εἰς τὴν κατάμεστον ταύτην ἱστορικὴν αἴθουσαν τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς διατί, ἔλαμψαν καὶ λάμπουν διὰ τῆς ἀπουσίας των οἱ ὑπεύθυνοι καὶ ἀρμόδιοι ἡγέται τοῦ Ἔθνους; Ἐν τούτοις ἐκλήθησαν, Κυρίαί καὶ Κύριοι, ὑπὸ τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἅπαντες οἱ Πολιτικοὶ ὄλων τῶν παρατάξεων ἀνεξαιρέτως καὶ ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἰδεολογίας, ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς μέχρι καὶ τῆς ἄκρας δεξιᾶς, καθ' ὅσον ἡ Ἐθνικὴ αὕτη Σταυροφορία δὲν ἔχει οὐδένα κομματικὸν χαρακτῆρα ἤτοι ὅλοι οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ὅλοι οἱ Βουλευταί. Ἐκλήθησαν τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ μας ἰδρύματα ἤτοι ἅπαντες οἱ Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, Ἄνωτ. Σχολῶν, Ἀκαδημαϊκοὶ κ.λ.π. καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου. Πλὴν ὅμως ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων καὶ ὀφείλω ἐνταῦθα νὰ κάμω μνησίαν τῆς ἀπευθυνθείσης πρὸς τὴν Ὄργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐγκωμιστικῆς ἐπιστολῆς διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐθνικῆς Σταυροφορίας καὶ τὸ ἔργον τοῦ κ. Κατσαρᾶ, τοῦ Στρατάρχου Παπάγου (παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου), ἔλειψαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ Κύριοι ἀπὸ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μας, ἐνῷ εἶχον ἱερὸν καὶ ἐπιτακτικὸν καθῆκον, ἐκεῖνοι καὶ ὄχι ἡμεῖς οἱ βιοπαλαισταὶ ἐπιστήμονες, νὰ τεθῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Σταυροφορίας (παρατεταμένα χειροκροτήματα). Εἶχον, λέγω, ὑποχρέωσιν, ἀγαπητοὶ μου ἀκροαταί, ὅλοι οἱ ὡς ἄνω μνημονευθέντες, τουλάχιστον νὰ προσέλθουν διὰ νὰ ἀκούσουν τοὺς εἰδικοὺς ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων ἐπιστήμονας ὁμιλητάς, ἐκπροσώπους τῶν ὀργανώσεων, παρὰ τῶν ὀπίων νὰ διαφωτισθοῦν ἐπὶ τῶν ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας κοινωνικῶν προβλημάτων μὲ τὰ ὁποῖα ἡσχολήθησαν καὶ θὰ ἀσχοληθοῦν οἱ λοιποὶ ὁμιληταὶ τοῦ Συνεδρίου.

Ἐὰν ἐπρόκειτο ὁμῶς περὶ δεξιῶσεως κινός, τῆς Στὰρ - Ἑλλάς, οὐδεὶς

θὰ ἀπουσίαζεν. Ὅλοι οἱ Κύριοι αὐτοὶ θὰ συνωθοῦντο καὶ θὰ διηγωνίζοντο ποῖος πρῶτος νὰ φωτογραφηθῇ μετὰ τῆς Στὰρ - Ἑλλάς (παρατεταμένα καὶ συνεχῆ χειροκροτήματα). Θὰ ἐπεθύμουν διακαῶς, ἐὰν ἦτο δυνατὸν εἰς τὰ ἐδώλια ταῦτα νὰ παρευρίσκοντο κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μας καὶ ὅλοι οἱ ὡς ἄνω ἠγέται ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ χρηματίσαντες — πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων — Ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας, Δικαιοσύνης, Ὑγιεινῆς κ.λ.π. διὰ νὰ ἀκούσουν ἐκ στόματος τοῦ Προέδρου τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας κ. Θ. Ἀντωνοπούλου τὴν κατάστασιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ διδασκάλου μας εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦ ἐγκαταλελειμένου διδασκάλου μας ὅστις μὲ τὸν περιφρονημένον ἱερέα μας ἀποτελοῦν τὸ θεμέλιον τοῦ κοινωνικοῦ Καθεστῶτος μας, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου κ. Α. Μαντέλου τὴν ἐθνικὴν σημασίαν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας μας, ἀπὸ τὴν Πρόεδρον τῆς Ἑταιρείας Προστασίας ἀνηλίκων Κας Ε. Γκινοπούλου διὰ τὰ παραστρατημένα παιδιὰ μας, ἀπὸ τὴν Πρόεδρον τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως διανοουμένων γυναικῶν Κας Πόπης Σπηλιώτη - Μπαζίνα διὰ τὰ προβλήματα τῆς ἐργαζομένης γυναίκας ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τόσων ἀρίστων καὶ εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὁμιλητριῶν καὶ ὁμιλητῶν κ. κ. Π. Σαλιγκάρου, Δ. Μαγκριώτου, Α. Κόντου, Α. Γαβαλά, Ν. Ἀβραάμ, Ν. Δρακουλίδη, Χ. Προκοπίδη, Καίτης Μπαμπάκου, Α. Μεταξᾶ, Ρ. Κορομηλά, Α. Πολυτίμου, Μ. Μομφεράτου, Γ. Πουρναροπούλου, Γ. Σακελαροπούλου, Μ. Μωῦσείδου, Δ. Παπακωνσταντίνου κ.λ.π. διὰ τὴν σημασίαν τῆς προσχολικῆς ἀγωγῆς, διὰ τὰ νειάτα, διὰ τὸν παιδικὸν κινηματογράφον, διὰ τὴν ἀνύπαρκτον ψυχαγωγίαν τοῦ παιδιοῦ μας, διὰ τὸ παιδικὸν θέατρον καὶ παιγνίδι, διὰ τὰ ψυχοφθόρα βιβλία καὶ περιοδικὰ ποὺ ἀποτελοῦν δυστυχῶς τὴν σύγχρονον ψυχικὴν τροφήν τῆς νεολαίας μας, τῶν πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν, διὰ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἐγκαταλελειμένην ὑπαιθρον καὶ τὰ χωριὰ μας, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας κοινωνικὰ προβλήματα ἅτινα ἐθίγησάν καὶ μέλλουν νὰ ἀπασχολήσουν ἐν συνεχείᾳ τὸ Συνέδριόν μας.

Ἐὰν ὅλοι οἱ ὡς ἄνω ἀρμόδιοι καὶ ὑπεύθυνοι, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, σύγχρονοι καὶ ἐκάστοτε ἠγέται ἦσαν παρόντες καὶ ἤκουον τὰς ὁμιλίας ταύτας καθ' ἃς ἀπεικονίσθη ἡ παντελὴς ἔλλειψις κρατικῆς μερίμνης καὶ ἀδιαφορία, τὰ ἐδώλια ταῦτα, ἀγαπητοί μου, δὲν θὰ ἦσαν ἐδώλια ἀκροατῶν, ἀλλὰ ἐδώλια κατηγορουμένων ἐναντι τῆς Κοινωνίας καὶ ὅλοκληρου τοῦ Ἔθνους.

(Ὁ ἐκ τῶν ἀκροατῶν κ. Γ. Παπανδρέου ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ καὶ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος, διακόπτων τὸν ρήτορα λέγει: «Ἐτσι ἐξηγεῖται ἡ ἀπουσία τῶν ἱερωμένων, διὰ νὰ μὴν ἀκούσουν τὰς κατηγορίας των». — Παρατεταμένα καὶ συνεχῆ χειροκροτήματα).

Ἄλλὰ ἐμνημόνευσα, Καὶ καὶ Κοι καὶ τὸν *Τύπον* τὸν κατὰ Μον-
τεσκιὲ μὲν ἀποτελοῦντα τὴν Τετάρτην Ἐξουσίαν, κατὰ τὴν μετριότητά μου
δμως, τὴν παντοδύναμον ἐκείνην ἐξουσίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν πλειστάκις
ἐξαφτᾶται καὶ αὐτὴ ἡ τύχη τοῦ Ἔθνους. Τί νὰ εἶπω διὰ τὸν *Τύπον*
ἢ μᾶλλον τί νὰ πρωτοεἶπω δι' αὐτὸν ὅστις, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων,
ὀφειλομένων εἰς προσωπικοὺς καὶ μόνον δεσμοὺς ἐνίων μελῶν τῆς Ὄργα-
νωτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τινὰς δημοσιογράφους, ἔμεινεν καὶ οὗτος ἀσυγ-
κίνητος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Σταυροφορίας μας; ; Ἐὰν
ἐπρόκειτο περὶ πορνογραφίματος ἢ τῆς περιφήμου Τασούλας ἢ κανενὸς
στυγεροῦ καὶ ἀπαισίου ἐγκλήματος, ὁ Ἑλληνικὸς τύπος θὰ διέθετεν ὄχι
μόνον στήλας, ἀλλὰ σελίδας ὀλοκλήρους διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν Τατούλα ἢ
τὸν στυγερόν ἐγκληματίαν, μὲ φωτογραφίας en face, profil κλπ. μὲ λε-
πτομερεῖς περιγραφὰς μάλιστα πότε οἱ ἥρωές του ἐφτερνίσθησαν, καὶ
πότε ἔβηξαν!!! (παρατεταμένα χειροκροτήματα). Ἐδῶ ὅμως ἐπρόκειτο
περὶ τῆς Ἐθνικῆς Σταυροφορίας 16 ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν ὀργα-
νώσεων, οἱ σκοποὶ τῆς ὁποίας δὲν ἐθεωρήθησαν τοῦλάχιστον ἰσάξιοι πρὸς
τὴν Στὰρ - Ἑλλάς, τὴν Ταπούλα ἢ τὸν οἰονδήποτε στυγερόν κα-
κοῦργον!..

Ἴδού, ἀγαπητοί μου ἀκροαταί, διατὶ πρὸ τῆς τοιαύτης θλιβερᾶς καὶ
ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας τῆς Ἠγεσίας καὶ τῆς γενικῆς καταπτώσεως ὄλων
τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ Ἑλληνικῶν παραδόσεων, ὀφείλομεν νὰ συγκινη-
θῶμεν, καὶ νὰ ὑψώσωμεν πλέον τὴν φωνὴν μας ἔναντι τῶν ὑπευθύνων
ἀρμοδίων ἀποτελούντων τὴν *σύγχρονον πνευματικὴν ἔρημον τοῦ βοῶντος*
κ. Κατσαρᾶ. Ἴδού διατὶ ἡ Ἐθνικὴ αὕτη Σταυροφορία, ἣτις ἐπλαισίωσε
καὶ ἐτίμησε τόσον ἱκανοποιητικῶς τὸ ἔργον τῆς 30/ετηρίδος τοῦ κ. Κα-
τσαρᾶ ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ πλέον τὸν Ἐθνικὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ἢ φωνὴ τῆς
δὲ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Κυβερνήτας νὰ παύσῃ νὰ εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ λύσιν τῶν κοινωνικῶν προβλημά-
των τοῦ Ἔθνους. Δὲν εἶναι δὲ τόσον δυσχερῆς ἢ ἀντιμετώπισις των.
Εἶναι ψεῦδος καὶ πλάνη νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι τὸ Κράτος εἶναι «φτωχὸ»
καὶ δὲν ἔχει καὶ οἰκονομικὰ μέσα. Ρίψατε ἀπλοῦν βλέμμα εἰς τὸν τελευ-
ταῖον Γεν. Ἰσολογισμόν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ἀνάλυσιν
λίσμοῦ «ἀποτελέσματα χρήσεως». Θὰ δῆτε δτι μόνον δι' ἔξοδα καὶ ἀπο-
δοχὰς προσωπικοῦ ἐν γένει καὶ λοιπὰ ἔξοδα διαχειρίσεως διετέθησαν διὰ
τὸ ἔτος 1951 δρχ. 154.492.980.798 καὶ μέρος διὰ τοὺς μετόχους μόνον
2.400.000.000. Τὰ χορηγηθέντα δάνεια ἐξ ἀμερικανικῆς βοήθειας Ε.С.А.
(Ἀλλιευτικά, Γεωργικῶν βιομηχανιῶν, Βιομηχανιῶν, Μεταλλευτικῶν ἐπι-
χειρήσεων κλπ.) κατὰ τὰ ἔτη 1949, 1950 καὶ 1951 ἀνέρχονται εἰς ἰλιγγιώ-
δεις ἀριθμοὺς χιλιάδων δισεκατομμυρίων. Καὶ ἐρωτᾶται. Δὲν ἦτο δυνα-
τὸν ἐλάχιστα ἐκ τῶν δισεκατομμυρίων τούτων νὰ διατεθοῦν διὰ τὰ ἀνα-

μορφωτικά κατ/τα τῶν παραστρατημένων παιδιῶν, διὰ τὴν χαρὰν τοῦ παιδιοῦ, διὰ σωματικὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν μας δηλ. τῆς αὐριανῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἐπιβεβλημένην οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν διδασκάλων, τῶν ἱερέων, τῶν δικαστῶν μας οἱ ὅποιοι μὲ μισθοὺς πείνης καὶ ἀληθῆ ἠρωϊσμόν καλοῦνται ὑπὸ τῆς Πολιτείας νὰ ἐπιτελέσουν ἕκαστος τὴν πλέον ἱερὰν καὶ σοβαρὰν ἐθνικὴν ἀποστολὴν του;

Θὰ ἤμην ἀνεξάντλητος νὰ συνεχίσω τὸ κατηγορητήριο καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς διὰ τὴν θλιβερὰν ταύτην διαπίστωσιν τῆς ἠθικῆς κοινωνικῆς πτώσεως καὶ ἀδιαφορίας, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπάρχει καὶ ἡ κλεψύδρα ἣτις μὲ ὑποχρεώνει νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας μου «περὶ τοῦ προγαμίου πιστοποιητικοῦ», βέβαιος ὢν ὅτι θὰ τύχω συγνώμης καθ' ὃ δικηγόρος ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου καὶ ὑμῶν διὰ τὴν μακρὰν ἀλλ' ἐπιβεβλημένην εἰσαγωγὴν μου, ἀφοῦ ὡς γνωστόν, «ἐμεῖς οἱ δικηγόροι στόμα ἔχομε καὶ μιλιά δὲν ἔχομε».

Ἀξιότιμοι Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Σοβαρὸν κοινωνικὸν πρόβλημα, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἔδει ἡ ὑπεύθυνος ἡγεσία νὰ συγκινηθῆ καὶ ἰδιαιτέρως νὰ ἀσχοληθῆ καὶ νὰ προστατεύσῃ νομοθετικῶς, εἶναι τὸ ἀνεξέλεγκτον τῆς ἐπαρκοῦς ὑγείας τῶν μελλονύμφων κατὰ τὸν γάμον των. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ γάμος, τὸ θεμέλιον αὐτὸ πάσης κοινωνίας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Ἑλληνικῆς, δὲν εἶναι καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὑπόθεσις μόνον τῶν δύο μελλονύμφων. Εἶναι ὑπόθεσις καὶ τῆς μελλούσης Ἑλλάδος καὶ ὡς τοιαύτη ὄφειλε καὶ ὀφείλει νὰ ἐρευνηθῆ καὶ προστατευθῆ ἰδιαιτέρως, μὲ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας, ἣτις μέχρι σήμερον ἐγκληματικῶς ἠδιάφορησεν.

Ὡς καὶ δι' εἰδικῆς πραγματείας μου ὑπεστήριξα κατὰ τὸ ἔτος 1941⁽¹⁾ ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ τότε δημοσιεύσει τοῦ Α. Κώδικος συνεπέα τῆς ὑπ' ἀριθ. 40/53527 ἐγκυκλίου τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὁ κίνδυνος ὅστις ἀπειλεῖ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ εἰδικώτερον τὸ Ἔθνος μας ἐκ τῆς ἐλευθέρου καὶ ἀνεξελέγκτου συζεύξεως οἰουδήποτε καὶ οἰασδήποτε, εἶναι πράγματι τεράστιος ἀπὸ πλείστας ἀπόψεις καὶ ἡ ἀντιμετώπισίς του διὰ νομοθετικῆς προνοίας ἐπιτακτικὴ καὶ διὰ τὴν πρόληψιν τῆς μεταδόσεως νοσημάτων μεταξὺ τῶν μελλονύμφων καὶ τῶν ἀπογόνων των καὶ διὰ

(¹) Βλέπε Ἀθ. ν. Β. Πρωτονοταρίου: «Ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ καὶ ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς ὑγείας τῶν μελλονύμφων ὡς κώλυμα γάμου». Ἐκδόσις 1941.

τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐγκλήματος πρὸς ὃ ρέπουν προφανῶς οἱ ἀπόγονοι ἀνωμάτων καὶ πασχόντων γεννητόρων καὶ διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, βαρυνομένου, ὡς γνωστόν, διὰ τῆς συντηρήσεως καὶ προστασίας τῶν τοιούτων ἀνευθύνων ἀναπήρων καὶ πασχόντων πολιτῶν καὶ γενικῶς διὰ τὴν κάθαρσιν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Ἴδου ἄλλωστε ἐν προκειμένῳ τί μᾶς διδάσκει ὁ μέγας Ἀριστοτέλης εἰς τὰ «Πολιτικά» του ἐν κεφ. ΙΔ' *«Εἶπερ οὖν ἀπ' ἀρχῆς τὸν Νομοθέτην ὄραν δεῖ ὅπως βέλτιστα τὰ σώματα γένηται τῶν τρεφομένων, πρῶτον μὲν ἐπιμελητέον περὶ τὴν σύζευξιν, πότε καὶ ποίους τινὰς ὄντας χρὴ ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους τὴν γαμικὴν ὁμιλίαν»*. Δηλαδή τὸ πρῶτον μέτρον προνοίας τοῦ Νομοθέτου εἶναι νὰ συντάξῃ τοὺς ρυθμίζοντας τὴν σύζευξιν νόμους καὶ νὰ ἐρευνήσῃ πότε δηλονότι καὶ ποῖοι εἶναι οἱ νεόνυμφοι καὶ ἐὰν ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ συνέρχωνται πρὸς ἀλλήλους εἰς γάμου κοινωνίαν. Κατὰ τὸν σοφὸν δὲ R. Hesse: *«Οἱ πρόγονοι δὲν ἀποθνήσκουν καθ' ὀλοκληρίαν ἀλλὰ φέρουσι τὰς καταβολὰς τῶν νέων γενεῶν ἐν αὐτοῖς. Ἡ παλαιὰ φλόξ τῆς ζωῆς καλεῖ περαιτέρω. Δὲν γίνεταί νέα ζωὴ ἀλλὰ συνέχεια ταύτης»*.

Ὁ θεσμὸς συνεπῶς τοῦ γάμου ὅστις κατὰ τὸν Νομοδιδάσκαλον τοῦ Γ'. μ. Χ. αἰῶνος Μοδεστίνου εἶναι: *«Ἡ ἔνωσις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συγκλήρωσις τοῦ βίου παντὸς θεοῦ τε καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου κοινωνία»* δὲν πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἀποκλειστικὴν καὶ μόνον ὑπόθεσιν τῶν μελλονύμφων ἀλλὰ καὶ ἱερὸν καθῆκον τῆς Πολιτείας ἐπίσης, ἣτις ὀφείλει νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τῆς προληπτικῆς ἐρεῦνης τῆς ὑγείας τῶν μελλονύμφων μὲ τὴν καθιέρωσιν πιστοποιητικοῦ ὑγείας των πρὸς ἔκδοσιν ἀδείας γάμου.

Παρ' ἡμῖν πολλάκις καὶ πολλοὶ νομικοὶ ἱατροί, εὐγονισταί, κοινωνιολόγοι κ.λ.π. (1) ἠσχολήθησαν μὲ τὸ κοινωνικὸν τοῦτο πρόβλημα λόγῳ τῆς ὑψίστης ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας ὅπερ ἐμφανίζει ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου. Εἰδικῶς μάλιστα ἀπασχολήθησαν ἢ τε Συντακτικὴ καὶ Ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἤδη ἰσχύοντος Ἀστ. Κώδικος τῇ προτάσει τοῦ γνωστοῦ Καθηγητοῦ καὶ ἤδη Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας κ. Γ. Μαριδάκη ὅπως ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς ὑγείας τῶν μελλονύμφων θεωρῆται κώλυμα γάμου καὶ εἰδικώτερον, ὅπως ἀποτελέσουν τοιοῦτον ὠρισμέναι τοῦλάχιστον νόσοι ὡς ἡ φυματίωσις, ἡ σύφιλις, ἡ ἐπιληψία καὶ ἡ λέπρα. Ἀτυχῶς ὁμως λόγῳ

(1) Ν. Δρακουλίδης, Μ. Μωυσειδης, Κ. Χαριτάκης, Κ. Μιταυτσῆς, Σ. Μαρκεζίνης, Κ. Κατσαράς, Γ. Ἰγουμενάκης, Γ. Φαρδῆς, Πόπη Σπηλιώτου-Μπαζίνα καὶ πλείστοι ἄλλοι.

ἀδικαιολογήτου συντηρητικότητος κατὰ τὰς γενομένας συζητήσεις, ἡ πρότασις αὕτη ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 11 ἔναντι 4 ὑπὸ τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν συνεδριασιν τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1930 καὶ οὕτω μεταξὺ τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου δὲν περιελήφθη δυστυχῶς ἐν τῷ Κώδικι ὡς κώλυμα γάμου καὶ ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς ὑγείας τῶν μελλονύμφων. Παρὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑψίστης σημασίας τοῦ θέματος παρὰ τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων τοῦ Κώδικος, δυστυχῶς καὶ ὅλως ἐσφαλμένως ἐπεκράτησε τότε ἡ ἀποψις καθ' ἣν ἡ προληπτικὴ ἔρευνα τῆς ὑγείας τῶν μελλονύμφων ὑπὸ τῆς Πολιτείας θὰ ἔθιγε τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν ἢ θὰ ἀπετέλει ἐκδήλωσιν σκληρότητος πρὸς τοὺς πάσχοντας γενικῶς ἐξ ἀνιάτων ἢ μολυσματικῶν νόσων. Ὑπεστηρίχθη ἀκόμη ὅτι γάμος δὲν σημαίνει καὶ... τεκνοποιΐαν!.. (Βαρβαρέσος), ὅτι πέραν τῆς νόσου τῆς παραφροσύνης δὲν δυνάμεθα νὰ λύσωμεν τὸν γάμον (Τριανταφυλλόπουλος) καὶ ὅτι ἂν ἀπαγορεύσωμεν τοὺς συφιλιδικοὺς νὰ νυμφευθοῦν θὰ γίνουν ἐστία μολύνσεως διὰ τοὺς ἄλλους (Θηβαῖος). Πάντως δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ὡς ἄνω κρατήσασαι ἀντιλήψεις τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Α. Κώδικος προεκάλεσαν θύελλαν διαμαρτυριῶν καὶ ἐπικρίσεων παρὰ πλείστων ἀσχοληθέντων μὲ τὸ ζήτημα ἰδίως δὲ τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου ὅστις δικαίως θὰ ἔδει νὰ ἀκουσθῇ λόγῳ ἀρμοδιότητός του.

Τοιαῦτα δὲ ὑπεστηρίχθησαν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς παρὰ τὸ γεγονός ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 109793 τῆς 29-10-1925 ἐγγράφου τοῦ ἀειμνήστου τότε Ὑπ. ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Κ. Φιλάνδρου πρὸς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν ἐζητεῖτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἡ συνεργασία καὶ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πιστοποιητικοῦ ὑγείας τῶν μελλονύμφων, ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1612/1901 τῆς 4-11-1925 ἐγγράφου τῆς εἰς ἀπάντησιν ἀξιεπαίνως καὶ πρὸς τιμὴν τῆς ἔλεγεν ὅτι «... μετ' ἐνδιαφέροντος μελετήσασα τὸ ζήτημα ὅτερον ἀπὸ πολλοῦ ἀπασχόλησε τὴν Ἐκκλησίαν ἕνεκα τῆς σοβαρότητος αὐτοῦ, συμφωνεῖ πλήρως πρὸς τὰς ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἐκτεθειμένας ἀπόψεις καὶ εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων ἰδίᾳ πρὸς ἔκδοσιν ὑπευθύνου πιστοποιητικοῦ ὑγείας τῶν μελλονύμφων καὶ τὸν καθορισμὸν ὁρισμένων νοσημάτων τῶν ὁποίων τὰ θέματα δὲν θὰ ἐπετρέπτο νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐπικρατουμένου κακοῦ». Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος ὁ Ἀργολίδος Δωρόθεος, ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος, ὁ Κυθήρων Ἱερόθεος. Ἄλλωστε ἡ προληπτικὴ ἔρευνα τῆς ἐπαρκοῦς ὑγείας τῶν μελλονύμφων εἶχεν εἰσαχθεῖ εἰς τὰς Σκανδιναυϊκὰς ὡς καὶ ἄλλας χώρας μηδὲ αὐτῆς τῆς Τουρκίας καὶ Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας ἐξαιρουμένων, εἰς πλείστας Πολιτείας τῆς Β. Ἀμερικῆς ὡς καὶ εἰς ἄλλα Κράτη εἶχον ληφθῆ ἠπιώτερα μέτρα εὐγο-

νίας. Παρὰ ταῦτα ὁ ἰσχύων ἀπὸ 5ετίας Ἄστ. Κώδιξ περιορίσθη μόνον εἰς τὴν φρενοβλάβειαν καὶ λέτρων διὰ τῶν ἀρθρ. 1443 καὶ 1444 καὶ μόνον διὰ τὴν ἐπιτρέψῃ τὴν διάζευξιν. Προκειμένου μάλιστα περὶ τῆς φρενοβλαβείας αὕτη δέον τὴν διαρκέσῃ τοῦλάχιστον 4 ἔτη. Ὁ Καθηγητὴς καὶ Ἄκαδημαϊκὸς κ. Γ. Μπαλῆς, ὅστις καὶ ἐπεξεργάσθη τελικῶς τὸν Ἄστ. Κώδικα κατὰ τὸ 1940, διὰ τὴν μὴ καθιέρωσιν πιστοποιητικοῦ ὑγείας διὰ τὸν γάμον ἐθεώρησε τὸ ὑψίστης σημασίας τοῦτο ζήτημα ὡς ἀναγόμενον μόνον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἑπ. Ἑγχεινῆς. Ἐπεξηγῶν δὲ ὅλως περιέργως τὴν μὴ καθιέρωσιν τοῦ προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ διὰ τοῦ Α. Κώδικος, λέγει: «Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἀσφαλὴς οὔτε εἰς τὰς διαγνώσεις της οὔτε ὡς πρὸς τὴν μεταδοτικότητα νόσων τινων κ.λ.π.»

Τέλος πρὸς 2ετίας περίπου κατετέθη μὲν εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ παρ' ἡμῖν τοῦ προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ ὅπερ ὅμως δυστυχῶς δὲν κατέστη νόμος. Κατ' αὐτὸ τὰ νοσήματα ἔνεκεν τῶν ὁποίων θὰ ἀπηγορεύετο ὁ γάμος διηρέθησαν εἰς 2 κατηγορίας. Εἰς νοσήματα δι' ἃ ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ γάμου ὠρίζετο ἀπόλυτος, καὶ χρονικῶς ἀπεριόριστος καὶ εἰς νοσήματα δι' ἃ ἡ ἀπαγόρευσις ὠρίσθη προσωρινὴ ἐπιτρεπομένου τοῦ γάμου μετὰ τὴν ἀποθεραπείαν των. Ὅπως δὲ ποτε σήμερον δὲν νομίζω ὅτι δύναται τὴν ὑποστηρικτῆν οἰσοδὴποτε λόγος δυνάμενος τὴν δικαιολογήσῃ τὴν μὴ ἐπέμβασιν τῆς Πολιτείας προκειμένου τὴν προστατευθῆν δι' αὐτῆς ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἀφοῦ ἐν Ἑλλάδι τὸ πρῶτον ἐθεοποιήθη ἡ σωματικὴ, ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ὑγεία διὰ τῆς ὁμωνύμου Θεᾶς, τῆς ὡραίας Θεᾶς Ἑγχεινῆς, θυγατρὸς τοῦ Ἀσκλητιοῦ. Ἄλλωστε, ἡ τοιαύτη κρατικὴ πρόνοια εἶναι σύμφωνα οὐχὶ μόνον πρὸς τὰς παραδόσεις τῶν προγόνων μας, κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφερόμενων διὰ τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν διάπλασιν τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἡμέτερον Καταστατικὸν Χάρτην, τὸ Σύνταγμα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι κατὰ ρητὴν διατάξιν αὐτοῦ *ὁ γάμος τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους ὡς θεμέλιον τῆς προσαγωγῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ ἔθνους.*

Ἐν τῇ συντόμῳ ἐρευνῇ τῶν ὑποστηρικθεισῶν ἀντιθέτων ἀπόψεων διαπιστοῦται ὅτι ἡ προληπτικὴ τοῦ Κράτους ἐρευνα τῆς ὑγείας τῶν μελλονόντων οὐχὶ μόνον δὲν φέρει τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου ἀλλ' ὅλως ἀντιθέτως προστατεύει τὸ ἄτομον διὰ τῆς προστασίας τοῦ συνόλου καθ' ὅσον αὐτὸς οὔτος ὁ πάσχων διὰ τοῦ ἀνεξελέγκτου σήμερον γάμου του καθίσταται ἔτι δυστυχὴς μὲ τὴν ἀπόκτησιν ἀνωμύλων καὶ βεβαρυνμένων ἀπογόνων. Οἱ Ἕλληνες Κυβερνῆται ἀλλὰ καὶ οἱ Κυβερνῆται δλων τῶν κοινωνιῶν ἔχουν ἱερὰν ὑποχρέωσιν, ἀντιλαμβανόμενοι τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης ἣν ἔχουν πρὸς τὸς πολίτας καὶ τὰς μελλούσας γενεὰς οὐχὶ μόνον διὰ τὴν μετάδοσιν εἰς αὐτὰς ἀνιάτων νόσων ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν

βεβαίαν επέλευσιν ἀνωμάτων ἀπογόνων δυναμένων νὰ χειρισθῶν καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς τύχας τοῦ Ἔθνους των ἢ καὶ ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος ἀκόμη, νὰ ἐπέμβουν προληπτικῶς πρὸς προστασίαν τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου. Ἄλλωστε, ἡ Πολιτεία διὰ σωρείας ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ νομοθετημάτων της, ἐκδηλώνει ἤδη τὴν βούλησίν της διὰ νὰ προστατεύσῃ εἴτε τὴν ὑγείαν εἴτε τὴν σωματικὴν ἀκεραιότητα τῶν πολιτῶν της διὰ τῶν Νόμων περὶ ὑγείας καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν, περὶ καθαριότητος τῶν οἰκιῶν, αὐλῶν καὶ καταστημάτων, περὶ ἀπεριφράκτων οἰκοπέδων τῶν Πόλεων, περὶ βιβλιαρίων ὑγείας γυναικῶν ἐλευθερίων ἡθῶν, ἀρτοπωλῶν, κουλουροπωλῶν, περὶ πωλίσεως μεταχειρισμένων εἰδῶν ἱματισμοῦ κ.λ.π., δι' ὧν πάντων περιορίζεται προφανῶς, ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τοῦ συνόλου. Εἰδικώτερον διὰ τὴν σύναψιν γάμου ἔχει θεσπίσει ἡ Πολιτεία καὶ σωρείαν ἄλλων ἀπαγορευτικῶν νόμων ὅπως π. χ. εἰς τοὺς ὑπενωματάρχας καὶ τοὺς χωροφύλακας ἀπαγορεύεται ὁ γάμος ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως. Εἰς τοὺς ἐνωματάρχας ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ μέχρι τρίτου τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῶ των (Βλ. Ν. 4578/1930 περὶ Ὁργανισμοῦ Χωροφυλακῆς). Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τῆς Χωρ/κῆς δὲν δικαιοῦνται νὰ συνάψουν γάμον ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας περὶ τούτου, ἐκδιδομένης διὰ διαταγῆς τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπ. Στρατιωτικῶν.

Κατὰ τὸ ἀρθ. 236 τῆς Στρ. Ποιν. Νομοθεσίας, ὁ ἄνευ ἀδείας συνερχόμενος εἰς γάμον στρατιωτικὸς τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἕως ἕξ μηνῶν ὁ δὲ γάμος του δὲν δημιουργεῖ δικαίωμα συντάξεως διὰ τὴν οἰκογένειάν του. Ἄλλὰ μήπως τὰ διὰ τῶν ἀρ. 1323 καὶ ἐπέκεινα τοῦ ἰσχύοντος Ἀστικοῦ Κώδικος καθοριζόμενα κωλύματα γάμου, ἢ διάταξις τοῦ ἀρ. 1369 διὰ τὴν ὀριζομένην ὑποχρέωσιν γνωστοποιήσεως τοῦ μέλλοντος νὰ συναφθῇ γάμου κ.λ.π. δὲν ἀποτελοῦν περιορισμὸν τοῦ δικαιώματος τοῦ συνάπτειν ἐλευθέρως γάμον; Ὅταν δὲ τοιαῦται ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τῆς Πολιτείας διὰ τὴν σύναψιν γάμων ὑφίστανται ὡς καὶ εἰς πλείστας ἄλλας περιπτώσεις προστασίας τῆς μητροτήτος, τῶν πολυτέκνων, τῆς βρεφικῆς, καὶ παιδικῆς ἡλικίας κ.λ.π., *διατι θὰ θίγεται ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία διὰν νομοθετικῶς ἐπίσης ληφθῇ πρόνοια διὰ τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς ἐπιγόνους των διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ τῶν μελλονύμφων;*

Ἄλλ' οὔτε καὶ ἐκδήλωσις σκληρότητος τῆς Πολιτείας δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἢ προληπτικὴ ἔρευνα τῆς ὑγείας τῶν μελλονύμφων.

Ἐκ τῶν πασχόντων γενικῶς, διὰ μὲν τοὺς θεραπευσίμους ἢ προληπτικὴ ἔρευνα θὰ ἀποτελέσῃ ἐπιβεβλημένην στοργήν, πρόνοιαν καὶ φρον-

τίδα πρὸς αὐτούς, δυναμένους μετὰ τὴν ἴασίν των νὰ νυμφευθοῦν πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν καὶ τὸ γενικὸν τῆς κοινωνίας συμφέρον. Πόσοι καὶ πόσαι εἶτε ἐν γνώσει τῶν ἄνευ σοβαρῶν ἐκδηλώσεων ἀρχικῆς αὐτῶν προσβολῆς εἶτε καὶ ἐν ἀγνοίᾳ των ἀκόμη εἰς λανθανούσας περιπτώσεις, συνεπεία τοῦ ἀνεξελέγκτου τῆς συνάψεως τοῦ γάμου των, νυμφεύονται διὰ νὰ δημιουργήσουν μόνοι των τὴν οἰκονομικὴν των τραγωδίαν; Πόσα δράματα ἀλλὰ καὶ ἐγκλήματα θὰ προελαμβάνοντο ἐὰν πρὸ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου των ὑπεχρεοῦντο νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν σχετικὴν τῆς ὑγείας των ἔρευναν; Σωρείαν περιπτώσεων θὰ ἠδυνάμην νὰ παραθέσω ἐκ τῆς πολυετοῦς δικηγορικῆς μου πείρας. Ἐὶν αἱ τραγικαὶ αὗται ἐνώσεις ἀπεφεύγοντο εἶναι προφανές ὅτι θὰ ἀνεκουφίζετο ἡ κοινωνία βαρυνομένη, ὡς γνωστὸν μὲ τὴν συντήρησιν τόσων Ἰδρυμάτων, Ψυχιατρείων, Σανατορίων, Ἀσύλων, Φρενοκομείων, Φυλακῶν κ.λ.π. βριθόντων ἀπὸ δυστυχῆ ἄτομα ἀνώμαλα, ἐπιληπτικά, φυματικά κ.λ.π. βεβαρυμένα κληρονομικῶς. Διὰ τῆς τοιαύτης στοργικῆς τοῦ κράτους προνοίας ἐὰν δὲν ἐξέλιπον τοῦλάχιστον θὰ ἠδύναντο νὰ μειωθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ τὰ κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ δράματα καὶ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς θὰ ἀνεκουφίζετο σοβαρῶς.

Ἄσπον ἀφορᾷ δὲ τοὺς ἀνιάτως πάσχοντας, δὲν θὰ ἦτο ποσῶς τολμηρὸν νὰ μελετηθῆ καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀκόμη στείρωσις, ἀνάλογος πρὸς τὸν «περὶ ἀναχαιτίσεως τῶν κληρονομικῶς νοσηρῶν ἀπογόνων» Νόμον τῆς 4-7-1943, ἐφαρμοσθέντα, ὡς γνωστὸν, ἐν Γερμανίᾳ καὶ μόνον μετ' αὐτὴν νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρᾳ ἔνωσις. Ἡ τεχνητὴ στείρωσις εἰς τὰ ψυχοσωματικῶς νοσηρὰ ἄτομα ἔχει ἐπιβληθεῖ εἰς χιλιάδας ἀτόμων εἰς πλείστας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τοῦ 1926. Ἄλλωστε, εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Πολιτεία εἰς πλείστας περιπτώσεις πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου ἐκδηλώνει δεδικαιολογημένως σκληρότητα δι' αὐστηρῶν κανόνων δικαίου ὡς συμβαίνει εἰς ἐπιδημικὰς νόσους (Χολέρας, Πανώλους, Ἐξανθηματικοῦ τύφου κ.λ.π.) καθ' ἃς ὁ προσβαλλόμενος, ὡς ἀποτελῶν ἐστίαν μόλυνσεως, ἀπομονοῦται καὶ πλειστάκις θυσιάζεται. Ἐπίσης καὶ εἰς περιπτώσεις διασώσεως ἀψύχων ἀγαθῶν ὡς ἐπὶ πυρκαϊᾶς, κατεδαφίζονται αἱ πέριξ τῆς ἐστίας οἰκίαι καὶ δάση πρὸς ἀπομόνωσιν καὶ μὴ ἐπέκτασιν τοῦ κακοῦ. Κατὰ μείζονα λόγον δέον νὰ θυσιάζεται ἡ μονὰς διὰ τὴν σωτηρίαν οὐχὶ πλέον ἀψύχων ἀγαθῶν ἀλλὰ ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων προκειμένου νὰ προστατευθοῦν αἱ μέλλουσαι γενεαὶ διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ γάμου τῶν ἀνιάτως πασχόντων προτοῦ οὗτοι καταστοῦν ἀκίνδυνοι διὰ τὴν κοινωνίαν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σκέψεών μας, ἅς ἐν ἀπολύτῳ συντομίᾳ ἐξεθέσαμεν προκύπτει ἀναμφισβητήτως ἡ ἐθνικὴ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς προληπτικῆς ἐρεῦνης τῆς ὑγείας τῶν μελλονύμφων διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ

προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ ὑπὸ τῆς ἀσυγκινήτου μέχρι σήμερον Πολιτείας, ὅπερ κάλλιστα δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ καὶ παρ' ἡμῖν.

Τόσον διὰ τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους ὅσον καὶ διὰ τοὺς Βυζαντινοὺς οὕτω καὶ διὰ τοὺς νεοέλληνας, ὁ γάμος ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ ἀνεκὰθεν καθῆκον πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὴν Κοινωνίαν. Ἡ ἱστορικὴ αὕτη ἀλήθεια ἀποτελεῖ ὄντως τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν περὶ τῆς ὠριμότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ εὐλαβηθῆ πάσης νομοθετικῆς διατάξεως ἀφορώσης τὸν θεσμόν τοῦ γάμου πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Διὰ τῆς προσεκτικῆς τοῦ ἐν λόγῳ κοινωνικοῦ προβλήματος μελέτης ἐξ εἰδικῶν, διὰ καταλλήλου διαπαιδαγωγήσεως καὶ διαφωτίσεως τῶν ἐλλήνων πολιτῶν διὰ δημοσίων διαλέξεων καὶ ὁμιλιῶν εἰς τὰ σχολεῖα, τὰς ἐκκλησίας, συλλόγους κ.λ.π., δι' ἐντύπων συμβουλῶν καὶ ἀναλόγου προεργασίας, πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι εἶναι ἀπολύτως δυνατὸν ἢ ὑψίστη αὕτη ἔθνικὴ ἀνάγκη τῆς προστασίας τῆς ὑγείας τῶν ἐλλήνων καὶ ἡ ἐξυγίανσις τοῦ ἔθνους νὰ καταστῆ συνειδήσις ἐκάστου Ἑλλήνου καὶ ἑλληνίδος προκειμένου νὰ ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν ἐπ' ἀγαθῶ καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῆς αἰωνίας ἑλληνικῆς Φυλῆς.

Ἡ εἰρηνικὴ μας ἐπανάστασις ὡς διανοουμένων διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς μας ταύτης Σταυροφορίας ἄς γίνῃ ὁ σημαιοφόρος καὶ διαπρύσιος κῆρυξ τῆς τόσοσ σοβαρᾶς καὶ ἔθνικῆς ταύτης ἀνάγκης. *Θὰ ἐξασφαλίσῃ ὄντως τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην τῆς παρούσης ἀλλὰ καὶ τῶν μελλουσῶν ἑλληνικῶν γενεῶν.*

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Β. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- 1) — *Πραγματεία* περὶ τῆς σχέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ δικαιούχων ἀνταλλαξίμων ὡς ἰδιοτύπου *Negotiorum Gestio*.
- 2) — *Τὸ Προσφυγικὸν Πρόβλημα ἀπὸ ἱστορικῆς, νομικῆς καὶ κρατικῆς ἀπόψεως* (Μελέτη ἐγκριθεῖσα ἐπὶ διδακτορία ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου) Σελ. 220/1929.
- 3) — *Πραγματεία* ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος Πτωχευτικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Νομοθεσίας τῆς ἀνταλλαγῆς.
- 4) — *Πραγματεία* Αἱ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας μεταναστεύσεις καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν.
- 5) — *Ποῦ πρέπει νὰ βασισθῇ ἡ διεθνὴς εἰρήνη, 1930* (Διάλεξις ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρείᾳ πρωτοβουλία Δωδεκανησιακῆς Νεολαίας).
- 6) — *Ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ καὶ ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς ὑγείας τῶν μελλονύμφων ὡς κώλυμα γάμου 1940*.
- 7) — *Ἡ Ἀπεργία ὡς δικαίωμα ἢ ἀδίκημα*. (Νομικὴ καὶ ἱστορικὴ ἔρευνα περιληφθεῖσα μεταξὺ τῶν μελετῶν τοῦ Ἑπ. Ἐξωτερικῶν Ἡν. Πολιτειῶν) 1946.

τῷ πανσεβάστῳ μοι πατρὶ καὶ Δεσπότῳ
Μακ. Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν Κυρίῳ μοι
Κῳ Σκυρίδωνι, ὡς κανονικῷ προέδρῳ τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μακαριώτατε Πρωθιεράρχα,

Εὐσεβάστως καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος
υἱϊκοῦ θάρρους ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέ-
ρω τῇ Ὑμετέρῃ προσκυνητῇ μοι Μακαριό-
τητι τὰ κάτωθι, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι,
ἡ ὑπὸ τὴν Κανονικὴν Προεδρείαν Ὑμῶν
Ἱερὰ τῶν σεβασμίων Ἀρχιερέων Σύνοδος,
κατὰ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας, τοὺς ἰσχύον-
τας Νόμους, τὰς ὑπαγορευθεῖσαι τοῦ ἀνθρω-
πισμοῦ, τὴν Χριστιανικὴν ἀκαίτησιν τῆς
δικαιοσύνης, οὐ μὴν ἀλλὰ, τῆς τε εὐσπλαγ-
χνίας καὶ τῆς συγγνώμης, ἄνευ οὐδεμιᾶς
ἀντιρρήσεως καμνηθεὶ θὰ προχωρήσῃ ἄσθη
εἰς τὴν, διὰ τῆς ἀκονομῆς χάριτος, ἀπο-
κατάστασιν μου εἰς τὴν ἐνεργὸν ἱερωσύ-
νην, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς, ἀπὸ τῆς 23 Δε-
κεμβρίου 1953, ἐκπρεμούσης ἐνώπιον τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου, κανονικῆς αἰτήσεώς μου
ἀκονομῆς χάριτος εἰς ἐμὲ. Ἡ ἐν λόγῳ αἰ-
τησίς μου συνοδεύεται διὰ τῆς, κατὰ Νό-
μον, κανονικῆς γνώμης τοῦ οἰκείου Ἱε-
ράρχου, τοῦ ἀρικρεποῦς, φιλομούσου καὶ
φιλογενεστάτου ἐκείνου ἀνδρός τοῦ σεβ.

Μ Ι Τ Η Σ Ι Σ

Ἰωάννου-Χρυσοστόμου Σ. Μπούα
Καθηγητοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Θεο-
λογίας.
(ἐν ὁδῷ Βαλανείου 19-Πειραιεύς)

Ἀθήνησι, τὴν 21ην Ἰουνίου 1955.

Μητροπολίτου ἁγίου Κερκύρας καὶ Παξῶν κ.Μεθοδίου. Ἀποθάσει δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 99ης συνοδικῆς περιόδου ἔγραψε λαμπρὰν βίσηγησιν, κατόπιν μελέτης τῶν κατ' ἔμοῦ δικαστικῶν φακέλων, τὴν ἀθωότητά μου ἀποκινῶμενος, ὁ ὑπερόχου ἀξίας, ἀνδρικωτάτου καὶ γενναϊόφρονος ἦθους, ὁ εὐρυμαθῆς ἐκεῖνος Ἱεράρχης, ὁ σεβ.Μητροπολίτης Ἁγίου Φλωρίνης κ.Βασίλειος. Εἰς μίαν τῶν συνοδικῶν συνεδριάσεων τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεφασίσθη ἡ τελικὴ συζήτησις ἐπὶ τῆς, ὡς ἄνω, αἰτήσεώς μου, μετὰ τῆς σχετικῆς ὑψηφορίας εὐθὺς ἄμέσως μετὰ τὰς κοσμοχαρμοσύνας ἑορτᾶς τῆς λαμπροφόρου τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως. Ἐναπόκειται, ὁθεν, εἰς Ὑμᾶς νὰ σεβασθῆτε τὴν ἀπόφασίν Σας καὶ νὰ προχωρήσητε εἰς τὴν ἀποκατάστασίν μου.

Χάριν πλήρους διαφωτισμοῦ τῶν σεβασμίων Ἀρχιερέων, ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ εὐλικρινεῖ συνειδήσει, ἀναφέρω ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεώς μου. Ἐκ παιδῶν ἀνατραφεὶς εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα ἐν τῇ περιπόστῳ ἐκείνῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ἐπιζαρεῖῳ Σχολῇ, ἔτυχον τοῦ κτύγιου τῆς Σχολῆς μετὰ τοῦ βαθμοῦ «Ἄριστα», καὶ τοῦ Πρασακακείου βραβείου ἀρετῆς, χρηστοθεσίας καὶ ζήλου ἱερατικοῦ. Εἶτα ἐφοίτησα ἐν τε τῇ Θεολογικῇ καὶ τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τοῦ Ἀθηναίου Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' ἐπιθυμῶν διακωῶς τὸ τίμιον τοῦ κληρικοῦ λειτούργημα, νέος, νεώτατος προσῆλθον εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Καὶ διὰ τὰ ὠραῖα ἰδανικὰ τῆς θρησκείας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἐγκατέλειψα οὕτω τὰς ἀνέσεις καὶ τὰς διασκεδάσεις τῆς νεότητος, λαμπρὸν ἐν τῷ κόσμῳ μέλλον, ὡς καὶ τὴν χαρὰν τοῦ οἰκογενειακοῦ συζυγικοῦ βίου.

~~Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ ἱερῷ κλήρῳ κατὰ ταξίς μου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μὲ ἀπογοήτευσε, καθ' ὅτι, α') ὁ πρῶτος, ὄν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἱεράρχης ἐγνώρισά σεβ. Ὑδρας Προκόπιος μοὶ ἀπεκαλύφθη εἰδεχθῆς παιδραστής, β') οἱ τότε ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν ἐνιοὶ γαυριῶντες μεγαλόσημοι ἰθύνοντες ἀπεκαλύπτοντο ἐμπαθεῖς, ῥαδιοῦρχοι, φθονεροὶ, ἄπλη-~~

στοι, ἀκόλαστοι καὶ ἀηδεῖς κί'ναιδοι. γ') Οἱ κλειῖστοι τῶν νεαρῶν θρησκευομένων λαϊκῶν, οὓς συναναστράφην εἰς τὰ θεῖα κήρύγματα καὶ εἰς ἄλλας ἐκκλ. συνάξεις οὐκ ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ ἀσελεγεῖς ἔφηβοι, οἵτινες προσελθόντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ι. κλήρου ἀποτελοῦν σήμερα ἐν ἀδριχῇ ἡλικίᾳ, ἡγετικά τῆς ἐκκλησίας στελέχη. Τὰ νῦν οὗτοι ἐκ τοῦ ἀσφάλους κλέον κόπτονται ὑπὲρ τῆς ταλαιπώρου «ἠθικῆς» καὶ ἐξωθοῦν τὸν φυσικὸν ἡγέτην των, τὸν ἀναιδέστατον κ. Προκόπιον Καραμάνον δημοσίᾳ καὶ διὰ τοῦ τύπου, ἄνευ ἐντροπῆς καὶ ἰχνους ἐρυθρήματος, νὰ ἐπιζητή, ὁ ἀκάθαρτος, τὴν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας κάθαρσιν.

Ἐκόμενον ἦτο μὲ τὴν διακρίνουσαν ἐκκλησιαστικὴν μου συνείδησιν νὰ λάβω τὸ θάρρος, ἀλλὰ καὶ μετὰ γενναιότητος, ἀκαίρως καὶ εὐκαίρως, ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ, νὰ ἐπιτίθεμαι καὶ νὰ καταφέρωμαι κατὰ τῶν αἰσχυρότατων, φαυλοβίων, ἀκολάστων, παιδεραστῶν καὶ κιναιδῶν κληρικῶν. Οὗτοι ὅμως ἐκδικούμενοι καὶ ἀμυνόμενοι διέβιδον ἐν ὁμοφωνίᾳ καὶ κακοήχῳ συμφωνικῇ συναυλίᾳ τὰ αὐτὰ περὶ ἐμοῦ πρὸς δημοουργίαν τοῦ καταλλήλου κλίματος διὰ μελλοντικὴν μου ἐξόντωσιν. Ἄλλως τε πατεῖχον οὗτοι τὰς κλειῖδας τῆς διοικήσεως.

Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἀρκεῖ ἀκόλαστος τις ἀπὸ λίκνου νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν ἱερόν κληρὸν καὶ εἶτα νὰ βλέπῃ χαμαί, νὰ διατηρῇ πλουσίαν κόμπην, ὡς αἰ. χαρίεσαι ἐκεῖναι τευτονίδες, νὰ ᾗ βαθυπύγνυς, ὡς Ἰουλιανὸς ὁ ἀποστάτης, νὰ φορῇ ὑποδήματα στιβάλια διὰ τὸ σεμνὸν τοῦ πράγματος, ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὄσφον, φωνῇ στεντορεῖε τῆς ταλαιπώρου «ἠθικῆς» νὰ ἀμύνεται, νὰ φερίζῃ διαρκῶς τὸ «ὁ κύριος» ὡς νὰ γεύεται μπομπονίων, νὰ φωνασκῇ ὑπὲρ τῆς συχνουῆς μεταλήψεω τῶν τιμίων δώρων κατὰ τὸ τῶν λατίνων δόγμα, νὰ ἐπιβάλῃ ὡς σωτηριῶδες τι τὴν συχνὴν ἐξομολόγησιν τῶν ἐν ἁμαρτίαις ἐγτηρασασῶν πλουσίων τραϊδίων, καὶ πολυφάρμακων γεροντοκορῶν πρὸς ἀύξησιν τοῦ ἰσχυροῦ ἱερατικοῦ του προὔπολογίσμου.

ἐνώπιον διαλόγου ἱερῶς συνάξεως νὰ «προσεύχεται» νοερῶς διὰ τὸ μὴ μετεωρίζεσθαι κατὰ τοῦτο γηπτικοῦς πατέρας, νὰ συνάπτη καλὰς σχέσεις μετὰ τῶν ποίικιλωνύμων θρησκευτικῶν ὀργανώσεων καὶ νὰ ἐξυμνῆται ὑπὸ τῶν διοικούντων αὐτὰς ἢ ὑπέροχος ἀγιότης του, καὶ ἄνευ συστολῆς, μηδῶν νὰ χωρίζῃ τοὺς κληρικοὺς, διὰ τὸ εὐχάριστον τοῦ πράγματος εἰς ἡθικοὺς (θεῖγμα τὸ ὑποκείμενον του) καὶ ἀνηθίκοις, βάσει τῶν φημῶν καὶ τῶν ψιθυρισμῶν παρὰ τὴν κανονικὴν διάταξιν Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, οὕτως ἀναβρίχῃται, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρα εἰς τὸ Ἰσραήλ, ὡς ἀγρότητος ὑπόδειγμα, εἰς ἡγετικὴν τῆς Ἐκκλησίας θέσιν, καὶ κρίτην πλέον τοῦ ἀγιωτάτου ὀργανισμοῦ προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τοὺς εὐήθεις τῶν πιστῶν ὅτι συμβιβαστὰ πράγματα τυγχάνουσιν ἢ ἀγιότης, συνοδευομένη μὲ ὀλοστρόγγυλον παχυθὲν σαρκίον, σπυρικὰ ἐνδύματα, πολυτελεστάτην κοῦρσαν καὶ ἰδιόκτητον ἐν τῷ ἔσται πολυτελεῖ οἰκίαν. Ἄν δὲ τίς ἐκ τῶν περιῶν τολμήσῃ νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν συμβιβασμὸν τῆς ἀγιότητος μετὰ τῶν ἀνέσεων τοῦ συγχρόνου βίου, τότε μέγαλμος ἅγιός μας εἴτε ἀπακείλει τὴν τοῦ Εἰσαγγελέως μῆνιν, εἴτε συνιστᾷ ἐν χριστιανικῇ δῆθεν ἀνεξικακίᾳ τῷ δυστυχεῖ παρὶν νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς ἔμπειρον πνευματικὸν καὶ νὰ ἀλλάξῃ, ὀπτωχὸς μου, βέρον, ὅν ὁ ἅγιός μας διὰ τῆς βίας τὸν θέλει κίναιδον καὶ ἀκόλαστον. Καὶ συμβαίνει ὁ ὑπὸ τοῦ «ἀγίου» μαθ' ἀτηγορούμενος νὰ εἶναι ὄντως ἡθικῆς φρούραρχος, μὲ ἥθους ἀνωτερότητα, ἀγωνιστῆς ἱερῶν καὶ καλῶν ἀγῶνων, λυσιώδης πολέμιος τοῦ θεσποτισμοῦ καὶ τοῦ ἐτσιθελισμοῦ. Πόσοι τοιοῦτοι «ἅγιοι» κινουῦνται ἀνέτως μεταξὺ τῶν τιμίων ἀνθρώπων πλανῶντες καὶ πλανώμενοί, καὶ διώκοντες τὰ ὄντως τῆς ἡθικῆς ἀναστήματα!

Καὶ οἱ ἔθιοι, τότε, μεγалоσχημοὶ κίναιδοὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐξ ἀφορμῆς τῶν κατ' ἐμοῦ καχολογιῶν Ἀρτεμᾶ γινὸς, φιλτέρου κολῶν εἰς Ἀρχιερέων, ἄνευ οὐδεμιᾶς μηνύσεως διατάσσουν κατ' ἐμοῦ ἐπὶ 18 συνεχεῖς μῆνας αὐτεπαγγέλτους ἀνακρίσεις, χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποδείξουν τί τὸ ἀνήθικον εἰς τὸν ἱσρατικὸν μου βίον. Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ ἐξοντωθοῦν καὶ ἀνέθηκαν τὴν ἐξόντωσιν εἰς τὸν «πατερούλην»

τους, τὸν φυσικὸν τῶν ἀρχηγῶν, τὸν σεβ. Ἰδρας κ. Προκόπιον Καραμᾶνον, ὅστις ἐζήτησε νὰ μὲ ἐκδικηθῆ δι' ὄσας κατὰ τοῦ ἀκολάστου βίου τοῦ ἀποκαλύψεις ἔκαμα. Καὶ ὁ κ. Προκόπιος ἐγνώριζε, ὡς αἱ σεμναὶ Ἀρσακειάδες, νὰ κεντῶ ἀριστοτεχνικᾶς κατηγορίας ἐπὶ τοῦ καμβᾶ καὶ νὰ συρράπη ψευδεῖς κατηγορίας κατὰ τῶν ἀνεπιλήπτων καὶ ἱρηστοτήτων κληρικῶν. Συνεπικουρούς εἶχε τὴν τότε ἀνώμαλον πολιτικὴν καὶ ἐκκλησι. κατάρτασιν. Εἶχε καταργηθῆ ὁ κοινοβουλευτικὸς τῆς Χώρας βίος διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς στυγνῆς δικτατορίας, καὶ ἐπὶ τῆς προεδρείας τῆς Ἐκκλησίας βλάθητό ὁ «σεμνὸς» Χρύσανθος, ὁ ἀριστα συμβιβάζων καὶ αὐτὸς ἀγιωσύνην, χάρτοπαικτικὴν δεινότητα καὶ ἀπίσημον παλλακείαν. Ἀμφότερα τὰ καθεστῶτα, πολιτικὸν καὶ Ἐκκλησιαστικὸν, ἐθεωροῦντο ὡς θλίμβος τῶν συντηρητικῶν ιδεῶν, τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, προστάται τοῦ οἰκόγενειακοῦ βίου, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίου γλώσσης ἀγλαὰ στηρίγματα. Ἀλλ' οὐδέποτε οἱ θεράποντες τῶν καθεστώτων τούτων μᾶς εἶπαν τὸν συμβιβασμὸν τῆς καταπατήσεως τῶν ἱερῶν ὀρκῶν πρὸς φύλαξιν τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος καὶ τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὰς ὑποστηριζομένας ἠθικὰς ἀξίας. Ὁ ἅγιος Ἰδρας ἦτο δουλοπρεπὴς στιλβοποιὸς τῶν τυραννικῶν καθεστώτων, καὶ ὁ γράφων, τὸ θῆμα του, εὐ-θαρσῆς πολέμιος αὐτῶν.

Καὶ ὁ μικροπρεπὴς Ἰδρας κ. Προκόπιος δημεουργεῖ ἀνύπερκτον ζήτημα, ὅτι θῆθεν ἱεροῦργουν καὶ ἐκήρυττον ἐν' ἰσότητι ἄνευ τῆς ἀδείας του, ἐνῶ, ὡς γνωστὸν εἶχον τὴν κανονικὴν ἄδειαν τοῦ ἐν Πόρῳ Ἀρχιερατικοῦ τοῦ ἐπιτρόπου. Ἀλλ' ἐζηλοφθόνει ὁ κύριος οὗτος ὁμοῦ μὲ ἕτερον μεγαλόεχμον κληρικὸν ἐν Πόρῳ, ἠθικὸν ἀπ' αὐτοῦργον, κληρὸν ἄλλοις, τῆς ἀπτοκτονίας νεαροῦ νῶστου, τὴν κατὰ τὰ κηρύγματα μου εὐβρότην τοῦ πλήθους τῶν Ποριωτῶν. Ὁ ἅγιος Ἰδρας ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον εἶναι ζήτημα ἐὰν ἔχη κηρύξει τρεῖς ἢ τετράκις. Καὶ συνεργοῦντος τοῦ φθόνου ὁ κ. Προκόπιος διεξάγει ἀββεπαγγέλτως καὶ

πάλιν αὐτοπροσώπως ἀνακρίσεις διὰ κανονικὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ δι' ἠθι-
κὰ δῆθεν παραπτώματά μου. Καὶ ἐξήτασέ δῆθεν ἐνόρκως ὁ ἀθεόφοβος
ἐν Πόρῳ ὡς μάρτυρας τοῦθ' ἀγραμμάτους ἱερεῖς του καὶ τοὺς ἐπιτρόπους
Ναῶν καὶ τοὺς ὑποψηφίους πρὸς χειροτονίαν, οὓς ὑπεχρέωνε νὰ ὑπογρά-
ψουν λευκὰ χαρτιὰ καὶ ὁ ἴδιος κατὰ τὸ δοκοῦν συνεκλήρωνε τὰς κα-
ταθέσεις, ὡς ἄκριτης δῆθεν ὑπέγραψεν ὁ ἡγούμενος τοῦ ἐν Πόρῳ Ἱε-
ροῦ Μοναστηρίου Ἀρχιμ. Χαρίτων Χαμακιώτης, μεθ' οὗ μοιράζετο τὰ
ληστευόμενα ἔσοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἐν Πειραιεῖ δὲ ἐξήτασέν ὡς
μάρτυρας κληρικούς ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας ἢ φίλα πρὸς αὐτὸν προσ-
κειμένους καὶ διὰ διαφόρων μετ' αὐτοῦ δεσμῶν συνδεομένους. Καὶ ἦσαν
οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἄγνωστοὶ κίναῖδοι καὶ παιδερασταί, ἀλλ' ἀναιδέστα-
τα τὴν ἀγιότητα ἠπιτηδεύοντες καὶ τῆς «ἠθικῆς» συνεχῶς πρόμαχοῦν-
τες. Ἀποκαλῶ πάντας αὐτοὺς, δημοσίᾳ, αἰσχροῦς, συκοφάντας, κατα-
πτύστους, ψευδομάρτυρας καὶ τοῦ κλήρου καρκινώματα. Μὲ τὰ νομικὰ του
δὲ τερτίπια καὶ τῆς συκοφαντικῆς ὁδοῦ ὁ Ἅγιος Ἰδρας 1) δὲν μοὶ ἐ-
πέτρυνε νὰ ἀπολογηθῶ, 2) διὰ τῆς ἐξουσίας μὲ ἐξετόπισεν ὡς ἐπι-
κίνδυνον τῇ κρατούσῃ δικτατορίᾳ τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ 3) διὰ τῶν δῆ-
θεν Ἐκκλησιολογικῶν ἐρήμην ἐπέτυχεν τὴν καθάρσιν μου. Καὶ εὐ-
ρέθησαν Ἱεράρχαι, ἐπιλήσμονες γενόμενοι τοῦ φρικτοῦ τῆς Ἀρχιερω-
σύνης ὄρκου των καὶ τῶν ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀπορρῆουσῶν ὑποχρεώσε-
ῶν των νὰ καταδικάσουν τὸν δίκαιον καὶ ἄθῳον ὡς περοφρόνητὴν δῆθεν
τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τοῦ ἠθικοῦ Νόμου. Καὶ ὑπέγραψον ἀδυνειδίηται τὴν κα-
ταδίχην μοι ποῖοι Ἀρχιερεῖς; οἱ τὸ κιναιδισμόν ἠωπεύοντες, εἰς τὴν
παιδεραστίαν ἐντροφεύγτες, τὴν κορυβαίαν καὶ τὴν μοιχείαν ἠμνοῦντες,
τὴν χαρτοπαιξίαν ἠνυμνοῦντες καὶ τὰς μασωνικὰς σποὰς ὡς ἱερὰ τελε-
στήρια θεωροῦντες. Διὰ σκηνοθετημένης δίκης ὁ ἄθῳος ὠδηγήθη εἰς τὴν
δικαστικὴν δολοφονίαν πρὸς δόξαν Χριστοῦ!, ἔπαινον τῆς Μητρὸς ἐκκλη-
σίας!, καὶ ἐξύψωσιν τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος!, ἀλλ' ἐν ταύτῳ ἕξιοι
ἐμπυσμοῦ καὶ καθαρέσεως τυγχάνουσι τὰ ἀδυνείδητα ταῦτα μέλη τῶν
δικασάντων με Ἐκκλησιολογικῶν.

Δυστυχῶς ἡ Ἐκκλησίαι τῆς Ἑλλάδος φέρει τὰς κήρας διώξεως τῶν καλύτερων τῆς τέκνων. Δὲν ἐδίστασεν αὕτη νὰ καταδικάσῃ εἰς καθάρσεις τὸν μεγίστιμον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Μελέτιον, νὰ ἀφορίσῃ τὸ φωτισμένον τέκνον τῆς, τὸν δημίουργόν τῆς θρησκευτικῆς κινήσεως εἰς τὸν τόπον μας ἀοιδόημον Ἀπόδοτον Μακράκην, νὰ ἀναθεματίσῃ τὸν μέγιστον τῶν Ἑλλήνων Ἐλευθέριον Βενιζέλον, καὶ χθὲς καὶ πρότετα ἄνευ κατηγορητηρίου νὰδικάσῃ ἐρήμην τὸν ἥθικώτερον τῶν Ἱεραρχῶν μᾶς ἁγίον Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱερόθεον. Καὶ ἐπειδὴ ὁ γράφων εἶναι ἐκλεκτὸν τῆς Ἐκκλησίας τέκνον μενοῦν, ἦθος, μόρφωσιν, κηρυκτικὴν ἰκανότητα, ἀγωνιστικὴν διάθεσιν, ἀνεξαρτησίαν φρονήματος, συγγραφικὸν τάλαντον, καὶ ὅτῃ κολῶ ἀνοίχτομάτης, ἔπρεπε συκοφαντούμενος νὰ καθάρσῃ διὰ νὰ μὴ μείνῃ ὁ ἐκίσημος κιναιδισμὸς ἀνενόχλητος εἰς τὴν φθοροποιὸν κατὰ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ὀρθόδοξου, ἀλλ' ἤβρις καὶ συκοφάντια οὐ κατισχύσει δικαίου.

Μακαριώτατε,

Καίρως νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ ἐπὶ 15 συναπτὰ ἔτη κατ' ἐμοῦ ἀδικία καὶ τὸ φαρδὸν ἔγκλημα τῆς καταδίκης μου, ἀθώου, ἀθωοτάτου ὄντος μου. Οἱ κατ' ἐμοῦ καταφερόμενοι καὶ κατηγοροῦντες με κληρικῶν, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, ἔχει ὀρθῶς παρατηρηθῆ ὅτι εἶναι ἡ στρατιὰ τῶν βδελυρῶν ἀνηθίκων καὶ κιναιθῶν κληρικῶν μας, τὴν ἀγιότητα προσηκουόμενων, καὶ ὡς ἔμας οἱ κληρικῶν ἠθοκοιοί, ἀπὸ τῆς σκηπῆς τὴν κωμῶδιαν τῆς ἠθικῆς καθαρότητος ἀριστοτεχνικῶς ὑποκρινόμενων. Ἐνῷ οἱ τὸ δίκαιον μου βλέποντες καὶ τὴν ἀποκατάστασιν μου ἐπιθυμοῦντες καὶ ἀγαπῶντες με εἶναι οἱ ἀνδρικὸν καὶ γενναῖον τὸ ἦθος φέροντες κληρικὸν μας. Ὅταν εἶναι κοινὸν μυστικὸν ὅτι ἡ ἀνηθικότης θράσει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θὰ εἶναι ἀστεῖον νὰ καταφερώμεθα κατὰ τοῦτ' ἰσχυροῦς τοῦ κατὰ πολὺ ἀδυσκρίτως ἠθικωτέρου καὶ οὐχὶ χειροτέρου τῶν ἐν ἀναργείᾳ κληρικῶν.

Ἰδὲ ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τῶν ἀνηθίκων-κληρικῶν ἐχθρῶν μου καὶ

λοιπῶν ἀφελῶν ψευδευλαβῶν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις μου θὰ καταπτόησῃ, θὰ ἀπογοητεύσῃ, καὶ θὰ ἐξεφείρη τὴν κοινὴν ἐκκλησ. συνείδησιν καὶ γνῶμην εἶναι παιδαριῶδες καὶ διὰ τοῦς ἀφελεῖς ἐπιχείρημα. Ἐν πρώτοις δὲν πρόκειται νὰ ἀποκατασταθῇ ἐγκληματίας τίς, οὔτε ἀκόλαστος κληρικὸς ἀπασχολήσας διὰ τῶν σκανδάλων του τὰ κοσμικὰ δίκαστήρια, τὸσ. τύπον καὶ τὴν κοινὴν γνῶμην, ἀλλὰ νὰ ἐπανορθωθῇ τὸ δικαστικὸν ἐγκλημα καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ ὁ ὡς ἔνοχος κηρυχθεὶς ἄθῳς κληρικὸς. Καὶ δεῦτερον ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑφίσταται ἐκκλ. κοινὴ γνῶμη· εἰάν ὄντως τοιαύτη γνῶμη ὑφίστατο ἦτο δυνατόν 1) νὰ λειτουργῇ ἐν μέσαις Ἀθήναις καὶ ἀνὰ τοῦς αἰθέρας διὰ τοῦ ραδιοφώνου νὰ ἀκούεται καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον φροντιστήριον τῶν κληρικῶν νὰ διδάσκη ἐν τῇ Ῥιζαθεΐῳ κληρικὸς μὲ ἐκκρεμῇ ἀπὸ πενταετίας φάκελλον ἐπὶ κιναιδισμό; 2) θὰ ἦσαν ἐπιτ. ἡγετικὰ τῆς Ἐκκλησίας στελέχη γνωστότατοι ἀκόλαστοι ῥασοφόροι; 3) θ' ἀπεσιωπῶντο αἱ ὑποθέσεις τῶν ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἐπὶ κιναιδισμό ὑλληθθέντων κληρικῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ προάγωνται οὔτοι; 4) δὲν θὰ ἐξηγεῖρετο κύμα ἀγανακτήσεως διὰ τὰς ἀθυστόλους κλοπὰς τῆς ἐκκλησ. περιουσίας διὰ κλαστογραφιῶν, ἀπατῶν, λαθρεμποριῶν καὶ λοιπῶν εἰδεχθῶν πράξεων; 5) θὰ ἐχειροτονοῦντο ἄχθες καὶ πρότριτα καὶ καθ' ἐκάστην εἰς διακόνους ἀγένιοι νέοι διὰ τῆς γνωστῆς μεθόδου τοῦ *Διπλέμου* ἀαιορείτου μοναχοῦ, ἢ νέοι ἔχοντες τακτικὴν τὴν γνωριμίαν μὲ τὸ τμήμα ἡθῶν; 6) θὰ ἐλειτούργουν καὶ θὰ ἦσκουν τὴν ἱερατικὴν ἐξουσίαν ὅσοι ἐφεδροὶ ἐν τῷ στρατῷ κληρικοὶ ἀπεκαλύφθησαν ὡς ὀμοφυλόφιλοι; 7) θὰ προήγοντο εἰς τὰς ἐπίσκοπικὰς θέσεις, παραθεωρουμένῳ *Ἰωάν. Ἀφίαν* παιδάρια χθεσινὰ ὡς μόνα των ἐφόδια θεαθέντα τὴν κολακείαν, τὴν ἐπιτηδειότητα, τὰ ἰσχύρὰ μέσα καὶ εἴ τι ἄλλο; 8) εἰς τὸν δίκαιον ἀγῶνα μας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου ὁ ἀπληροφόρητος λαὸς μας θὰ ἐξηκολούθει νὰ φορολόγηται διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἐπισήμου Ἑθνικῆς προδοσίας εἰς τὸν υἱοκουμενικὸν θρόνον; Ἡ ἀπάντησις εἶθαι ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν συντριπτικὴν κλειοψηφίαν του ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ βασικὰ του προβλήματα τῆς ἀνέτου

διαβιώσεως του και της επιβιώσεως του και να διαφορή διὰ τὰ Ἐκ-
κλησιαστικά, ὡν τὸν φόρον θεωρεῖ ὡς ὄργανισμὸν πλέον παρηκμασμέ-
νον καὶ διεφθαρμένον.

Ἄλλ' ἔχομεν καὶ ἐκκλ. γνώμην ἐν Ἑλλάδι, ἣν ἀποτρυβλίσιν οἱ δι-
ευθύνται καὶ οἱ συντέπται τῶν ἐκκλ. φύλλων μὲ ἐπι κεφαλῆς τὸν συμ-
παθέστατον συμπολίτην καὶ ἐν Πάτραις ἀνατραφέντα κ.κ. Κούρκουλαν,
ὁ ἀγαπητὸς μου ἀνοητότατος πάτερ-Αὐγουστῆς Καντιώτης μὲ τοὺς καλ-
ληκαράδες τοῦ κατὰ τῶν Καλλιστείων, ὁ ὑπερζηλωτῆς ἀρχιεπί-Χριστο-
φόρος Καλῶνας, μεγάλοςχημοὶ τινες θεολόγοι μὲ πολλὰς θέσεις ἐν
ἀνέσει διαβιοῦντες, καὶ μέλη τινὰ τῶν θρησκευτικῶν ἀδελφοτήτων
τῶν οἰκονομικῆν ἀνέσειν ἔχόντων καὶ τὴν οὐράνιον βασιλείαν ἐπιζη-
τούτων διὰ τὸ δυσχερὲς καὶ ὀυσοσμὸν τῆς κολάσεως. Ἐὰν ἡ τοιαύτη
ἐκκλ. κρίνη γνώμη πρόκειται νὰ ἐξεγερθῇ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν μου,
τότε ποῦ φροντίζε Ἰπποκλείδην.

Καίρὸς πλέον ἢ ἀγία μας Ἐκκλησία να σομαρευθῆ αφοῦ, μαλιστα,
ἔχει τιμημένην ἡγεσίαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νῦν Πρωθιεράρχου τῶν
Ἀθηνῶν, ὡς Ἐκκλησία κοιμαίνουσα καὶ θεοϊκοῦσά ἄς ἀναλάβῃ θαρ-
ραλέως τὸ ἔργον τῆς ἀναστυλώσεως τοῦ κύρους τῆς διὰ βίου χριστο-
μιμήτου τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν στελεχῶν, διὰ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἱε-
ρῶν τῆς παραδόσεως καὶ τῶν θεσμίων τῆς, διὰ τῆς σθεναρῆς ἐφαρμο-
γῆς τῶν Κανονικῶν τῆς διατάξεων, τοῦ σεβασμοῦ τοῦ Συντάγματος καὶ
τῶν Νόμων τῆς Χώρας, τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ δικαίου, τοῦ κολάσμοῦ
τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν σημερινὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας
τὸν καθαρισμόν καὶ τὸν ἀπνέισμὸν ἀπὸ τοῦ κιναιδίτικου καὶ παιδραστι-
κοῦ ἄγους εἰς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ἄνω καὶ κάτω, καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ
ἀπαιτήσῃ ἀσθηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός τῆς, ὅπερ ἐστὶ ἡ
συνέχισις τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ τοῦ Κυρίου ἔργου ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀπο-
τελεῖ τοῦτο τὴν μόνιμον δόξαν τῆς καὶ τὴν ἀτίμητον τιμὴν τῆς.

Καὶ ἀναμένω Ὑμᾶς, Σεβασμίοι κοιμένες, τὴν δικαίωσιν μου ὡς

ἀθῶου καὶ τὸν δίκαιον κολασμὸν τῶν ὑπευθύνων τῆς δικαστικῆς δολοφονίας μου. Ἐὰν ἐπιμείνητε νὰ καλύπτετε διὰ τῆς ἀνοχῆς σας τὰ κατ' ἐμοῦ ἀδίκαια ἔργα τοῦ ἀτίμου Ὑδρας κ. Βροκοκίου, κατ' ἀναπότρεπτον λογικὸν συμπερασμὸν, πιστοκοιεῖτε πανηγυρικῶς τὴν ἀφοσίωσίν σας καὶ τὴν ἀλληλεγγύην σας εἰς τὸν κιναιδισμόν, τὴν ἀκολασίαν, τὴν παρανομίαν, τὴν ἀνηθικότητα, καὶ θέτετε ἀνεξάλειπτον τὴν σφραγίδα ὡς Ἐκκλησία τῆς παρακμῆς. Ἄλλ' εἶναι δυνατόν νὰ συμβῇ αὐτὸ ἀπὸ Ἰμᾶς, σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι; Τὸ ἐκ' ἐμοῦ, ὄσω ζῶ, κινουῦμαι καὶ ἀναπνέω δὲν θὰ πάσω ἀφ' ἑνὸς μὲν, νὰ δοξολογῶ καὶ νὰ ὑμνῶ τὸν Χριστὸν μου, τὸν Σωτῆρα καὶ εὐεργέτην μου, ἀφ' ἑτέρου δὲ, νὰ στηλιτεύω, ἀφοῦ ἀδικοῦμαι ὡς ἀθῶος, δημοσίᾳ κλέον, τὸ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κιναιδικὸν ἔργον, καὶ τὴν ἐπίσημον, ὅπου ὑπάρχει, ἀνηθικότητα. Θὰ μάχωμαι συνεχῶς ἀπὸ βορρᾶ μέχρι νότου, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν, ἔστω ἐν στερήσει, πενίᾳ καὶ παντοσιθεῖ κακοψυχίᾳ. Τὸ τέλος τοῦ Γολγοθᾶ μου θὰ εἶναι ἡ δικαίωσις τοῦ εὐγενοῦς καὶ σκληροῦ ἀγῶνος μου διὰ τῆς ἀναστάσεως τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τύχη ἀγαθῇ! Μετὰ τῶν κλείστων τῶν νῦν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων συνοπηρέτησα ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ Ἀρχιεπισκοπῇ ὡς διάκονος καὶ Ἀρχιμανδρίτης. Ἐκτιμῶ καὶ σέβομαι πολλοὺς ἐξ ὑμῶν ὡς ἀξιῶς τῆς κλήσεως ὑμῶν. Καιρὸς πλέον νὰ ἀποδώσετε τὸ δίκαιον εἰς τὸν καταδικασθέντα ἀθῶον τέως συνάδελφόν σας. Θὰ εἶναι τοῦτο ὡραία καὶ Χριστομίμητος κρᾶξις τῆς ἀρχιερατικῆς σας ζωῆς, καὶ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἐνδόξου, μακρᾶς, ἐθνικῆς καὶ τετιμημένης Ἱερατείας τοῦ γεραροῦ πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἰδοὺ! Οἱ πάντες εἰς τὸ ἱερὸν καθῆκον τῆς ἀναστυλώσεως τῆς ἀθεοφόβως καταπατηθείσης Ἐκκλ. δικαιοσύνης.

Ἐ ξ α ι τ ο ὦ μ ε ι

1) Νὰ δοθῶσιν εἰς ἐμὲ διὰ δικαστικὴν χρῆσιν ἀντίγραφα τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ σεβ. ἀγίου Φλωρίνης κ. Βασιλείου, ὡς καὶ τῆς γνώμης τοῦ σεβ. ἀγίου Κερκύρας κ. Μεθοδίου, 2) νὰ συζητηθῇ ἡ ἐνώπιον τῆς

Ἱερῆς Συνόδου ἀπὸ 12/2/55 αἰτησιε --- --- γῆ κακοδικίας πρὸς κο-
 λασμὸν τῶν ὀπυθόνων, ἠθικὴν καὶ ὀλικὴν ἀποζημίωσιν μου. 3) διε-
 ξαχθῆ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀπονομῆς χάριτος εἰς ἐμὲ, ἐκ-
 κρεμούσης ἀπὸ 23/12/53 καὶ 4) Νὰ ἐξαίρεθοῦν τῆς συζήτησεως καὶ
 τῆς ψηφοφορίας οἱ σεβ. Μητροπολιταὶ Ἐδέσσης κ. Διονύσιος καὶ Ἀρ-
 γολίδος Χρυσόστομος, ὡς καταθέσαντες εἰς τὴν ὑπόθεσιν μου μάρ-
 τυρες κατηγορίας, καὶ ἐποκλειόνται κατὰ τὸν Νόμον καὶ τὰς διατά-
 ξεις τῶν Ἱ. Κανόνων.

Θοροῦμαι τὸ ἐξῆς: Ἐποκαθημένης τῆθ Ἰμετέρας Μακαριότητος
 ἐν Συνόδῳ θὰ ἀναγνώσθῃ ἡ παροῦσα ὀπομνηματιστικὴ αἰτησιε μου,
 θὰ λάβουν τὸν λόγον ἐνιοὶ τῶν σεβ. Συνοδικῶν διὰ νὰ λήξῃ τὸ ζή-
 τῆμα, καὶ διὰ μὴ δυσαρεστήθοῦν αἱ ὀόρατοι χεῖρες, αἱ κινουῦσαι
 τὸν ῥυθμὸν τῆς ὑποθέσεως μου, θὰ εἴπῃ ἡ Μακαριότης Ἰμῶν ἀναβάλ-
 ἔται ἡ συζήτησιε διὰ τὰς μετὰ τὰς θερινὰς διακόπας τῆς Ἱερῆς
 Συνόδου. θὰ συμφωνήσῃ καὶ ἡ Ἀγία Σύνοδος καὶ θὰ ἐμπαίξεταε ὀθ-
 τως ἡ δυστυχία, καὶ θὰ ἐξακόλουθῇ ἡ ταλαιπωρία ἐνδὸς ἀτυχουῦς ἀθῶ-
 ου κληρικῶ, καταδικασθέντος διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ πείσματος
 καὶ τῆς ἐμπαθείας ἐνδὸς ἀκόλαστου Γερόντος Ἱεράρχου, καὶ διὰ τὸ
 ἀνενόχλητον τοῦ κληρικῶ κιναιδικῶ συλλόγου. ΟἸτῶς ἐγένετο εἰς
 πᾶσας τὰς μέχρη τοῦδε ὀπομνηματιστικὰς αἰτήσεις μου. Ἀλλ' ὀτι
 οἸβῶ καταπατοῦνται ἀσυστόλως οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, οἱ ὀρίζοντες
 τὰ τῆς δικαιοῦσεως τοῦ ἀθῶου, περιφρονοῦνται οἱ Νόμοι τῆς Χῶρας,
 οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν ἀποκπτάστασιν τοῦ ἀθῶου, διασύρεται ἡ ὑπό-
 ληψιε τοῦ ἀνεγκλήτου, συνέχίζεται ἡ ὀλικὴ στέρησιε τοῦ καταδι-
 κασθέντος δικαίου, καὶ στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα ἀγερώ-
 χως ἀποκρῶπτονται ἐν δημοκρατικῇ χῶρα ἀπὸ ἐκείνους, οἸτινες ἐ-
 τάχθησαν φρουροὶ τῆς νομιμότητος, τῆς δικαιοῦσντης, ἀγρυπνοὶ σκο-
 πιωροὶ, τῆς Κανονικῆς τάξεως ἀντιλήπτορες, ὑπέρμαχοὶ τῆς ἠθικῆς

ἀξιῶν, καὶ τῆς Ὀρθῆς ὀλκάδος δεξιοὶ οἰαμοστροφῶι, μόλις τολμᾶβ' νὰ εἶπω. Ἡ σημερινὴ ἐπαξία ἡγεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐπὶ ἡμισυ αἰῶνα τιμίως ἀγωνισαμένη τὸν Ἱερὸν τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνα, θὰ δώσῃ πρώτη τὸ παράδειγμα τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων, τῶν στοιχειωδῶν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ὑπαγορεύσεων, καὶ ὅθεν θὰ εἶναι ἐκείνη, ἣτις θὰ καλύψῃ τὰς παρανομίας καὶ τὰς ἀδικίας ~~ἐξ~~ ἐνὸς ἀντικρονιστοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καθεστῶτος, τὴν ἀκόλαστον ὀρμὴν πρὸς ἀδικίαν τῶν κηλιδωμένων διωκτῶν μου, καὶ θὰ παρατείνῃ τὴν δυστυχίαν τοῦ καταδικασθέντος ἀθώρου κληρικοῦ καὶ ἐπιστήμονος. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἔπταιον εἰς τι, ἀνθρώπινον, ὡς εἶχὸς παθῶν, ἢ βαρεῖα τιμωρία νέου κληρικοῦ εἶναι τι τὸ ἀσύνηθες εἰς τὰ δικαστικὰ χρονικὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἡ ἐπὶ 15 ἔτη ὑποδειγματικὴ μου ζωὴ, ἡ περὶ τὰ ἱερά γράμματα συνεχῆς ἀσχολία μου, καὶ ὁ ζηλευτὸς οἰκογενειακὸς μου βίος, θίβει τὸ εὐδόκιμον νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν χάριν καὶ τὴν συγγνώμην τῆς Ἐκκλησίας, ἄλλως τῆ κατὰ *ρήτην* ~~ἡ~~ εὐρίαν ἐποταγὴν πτόν ἐρχόμενον πρὸς με σὺ μὴ ἐκβάλλω ἔξω».

Δεχθῆτε, παρακαλῶ, Μακαριώτατε, Πρωθιεράρχα, τῶν Ὀρθοδόξων κἀύχημα καὶ τοῦ Γένους στήριγμα, τὴν ἐκφρασιν τῆς υἱϊκῆς μου ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ βαθυπάτου σεβασμοῦ μου. -

Εὐκλειθέστατος

Ὁ Αἰτῶν